

"مروری بر مطالب منتخب (خط حزب الله) در سال ۱۴۰۱"

امید و اتحاد برای ایران قوی

پنج دهه جهاد برای «وحدت»

مروری بر راهبرد و جهاد پنجاه ساله حضرت آیت الله خامنه ای برای
تقریب مذاهب اسلامی

صفحه ۳۴

ماه همدلی

نگاهی به اهمیت مواسات و کمک های مؤمنانه در ماه
مبارک رمضان

صفحه ۶

مقاومت؛ راز سربلندی

واکاوی دلایل و ثمرات حضور جهادی و مستشاری جمهوری اسلامی
ایران در سوریه و عراق

صفحه ۵۶

در مسیر افتخار

مروری بر پیشرفت های علمی و فناوری ایران اسلامی علی رغم
شرارت های دشمن

صفحه ۲۶

بسم الله الرحمن الرحيم

خط‌خط

ویژه نامه نوروزی نشریه خط حزب الله

نشریه تحلیلی-تبیینی جامعه مؤمن و انقلابی | فروردین ۱۴۰۲

مؤسسه پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی (دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت الله العظمی خامنه ای)

شماره پیامک: ۱۰۰۰۰۲۸

تلفن: ۰۲۱۰۴۱۰۷۶

رایانامه: khat@khamenei.ir

وب سایت: farsi.khamenei.ir/weekly

چاپ و توزیع: به همت نیروهای مؤمن و انقلابی

فهرست

بهار خودسازی و همدلی

بهار فرصت‌ها در رمضان ۳

ماه همدلی ۶

جهاد تبیین، یاد زهر جنگ ترکیبی دشمن

قیام ملی علیه جنگ ترکیبی ۱۰

ملت شکست‌ناپذیر ۱۴

آن روی سگه سیاه آشوب ۱۸

جهاد تبیین در برابر دروغ پراکنی ۲۲

در مسیر افتخار ۲۶

راهبرد اتحاد ملی

راهبرد اتحاد ملی برای ایران قوی ۳۰

پنج دهه جهاد برای «وحدت» ۳۴

امید، پیشران پیشرفت

جهاد بزرگ جوانان انقلابی ۳۸

امید؛ پیش‌ران پیشرفت ۴۲

عزم انقلابی برای حل مشکلات اقتصادی

فرصت شکوفایی اقتصادی ملی ۴۶

حرکت انقلابی در مسیر پیشرفت و علاج ضعف‌های اقتصادی ۵۲

اندیشه مقاومت و نظم جدید جهانی

مقاومت؛ راز سربلندی ۵۶

بازدارندگی، زیرسایه ایمان و مجاهدت ۶۰

مقابله با پیمان جنایت و سلطه طلبی ۶۴

آزادسازی جهان از سلطه شیطان ۶۸

چگونه می‌توان قدر ماه مبارک رمضان را بهتر دانست؟

بهار فرصت‌ها در رمضان

ماه رمضان در بین ماه‌های سال، فرصتی برای انسان است که «در میان انواع عوامل و موجبات غفلت از خدا و از راه او محاصره شده... فرصتی پیدا کند که در آن بتواند روح را به سمت عروج و اعتلا سوق دهد و به خدا تقرب جوید.» (۶۹/۱/۱۸) لذا از این جهت «شروع ماه مبارک رمضان، در حقیقت عید بزرگی برای مسلمانان است و جا دارد که مؤمنین، ورود این ماه را به هم تبریک بگویند.» (۶۹/۱/۱) «علت مبارک بودن ماه رمضان این است که راه نجات از آتش و فوزه به جنت است.» (۹۳/۴/۱۶) و در مثل امسال که «اتفاقاً بهار طبیعت، با بهار دعا و قرآن، هم‌زمان شده است... چقدر مناسب و بجاست که با تحوّل سال و با ورود در آستانه‌ی ماه مبارک رمضان که ماه رحمت و مغفرت الهی است ما هم از کاستی‌ها و کجی‌ها و زشتی‌ها و بدی‌ها در درون و وجود خودمان رو برگردانیم.» (۶۹/۱/۱)

➤ / روزه‌داری؛ هدیه الهی به انسان‌ها

در نگاه کلی «اگر بخواهیم در یک جمله ماه رمضان را تعریف کنیم، باید عرض کنیم ماه فرصت‌ها.» (۸۶/۶/۲۳) و اولین فرصت ماه رمضان، فرصت روزه‌داری است، «با واجب کردن روزه، خدای متعال زمینه مناسبی را برای من و شما به وجود آورده است که قدری در این ماه به خودمان برسیم.» (۷۱/۱۲/۴) و یکی از اهداف روزه «این است که ما تقوا پیدا کنیم؛ «لعلکم تتقون.» (۷۶/۱۰/۲۶) در این زمینه «مرحوم حاج میرزا جواد آقای ملکی تبریزی در کتاب شریف «المراقبات» شان میفرمایند: روزه یک هدیه‌ی الهی است که خدای متعال این را به بندگان خود و به مؤمنین هدیه کرده است... این توجه به فریضه‌ی روزه خودش مستوجب شکر است؛ باید خدا را سپاسگزاری کرد.» (۹۰/۵/۱۶) روزه در حکم وسیله‌ای برای انسان مؤمن است، «روزه، پلکانی به سمت تقوا و وسیله‌ای برای تأمین آن در وجود دل و جان شماست... و اگر ملتی یا فردی دارای تقوا بود، تمام خیرات دنیا و آخرت برای او جلب خواهد شد.» (۶۹/۱/۱۰)

➤ / فرصت توبه از گناهان و حرف زدن با خدا

از دیگر فرصت‌ها، مسئله‌ی استغفار و توبه در ماه رمضان است، ماه رمضان «ماه خدا و ماه توبه و تضرّع و استغفار و استغاثه است.» (۷۵/۱/۲۸) «در دعای وداع ماه مبارک رمضان، امام سجاد به پروردگار عالم

عرض میکند: ... این باب را باز کردی به روی ماکه به سوی عفو تو بشتابیم، از نعمت عفو و رحمت تو بهره ببریم.)) (۸۸/۶/۲۹) فرصت دیگر ماه رمضان، دعا و توسل است، «یکی از وظایف ما در ماه رمضان، دعا کردن است. دعا انسان را به خدا نزدیک میکند؛ معارف را در دل انسان ماندگار و مؤثر میکند؛ ایمان را قوی میکند.» (۷۷/۱۰/۴) و درباره‌ی چگونگی دعا کردن «بهترین کلمات و بهترین خواسته‌ها در همین دعاها و شب‌های ماه رمضان و شب‌های احیاء و دعای ابی حمزه و دعا‌های شب‌های قدر است. اگر کسی معانی این دعاها را نمایند، با زبان خودتان دعا کنید؛ خودتان با خدا حرف بزنید. بین ما و خدا حجابی وجود ندارد؛ خدای متعال به ما نزدیک است.» (۸۷/۶/۲۹) بنابراین «روزها را با روزه‌داری و شب‌ها را با ذکر و دعا به سر ببرید.» (۶۹/۱/۱۰)

➤ فرصت استثنایی شب‌های قدر

شب‌های قدر نیز که مختص ماه رمضان است، از دیگر فرصت‌هاست، «در این سی روز یا بیست و نه روز، خدایلیله‌القدر را قرار داده و لیلیله‌القدر یک فرصت استثنایی در طول سال برای انسان است، که اگر انسان توانسته باشد آن شب را درک بکند، خیر زیادی گیرش آمده.» (۶۶/۳/۷) و توجه به این مسئله باید داشت که «شب قدر، فرصتی برای مغفرت و عذرخواهی است... و آلا روزی خواهد آمد که... به مجرمین اجازه نمیدهند که زبان به عذرخواهی باز کنند.» (۷۶/۱۰/۲۶) و از همین رهگذر است که «در شب قدر تقدیر انسان مؤمن روزه‌دار در دوران سال برای او از سوی کاتبان الهی نوشته میشود. انسان وارد یک سال نو، مرحله‌ی نو و در واقع یک حیات نو و ولادت نو میشود.» (۸۸/۶/۲۹)

➤ فرصتی برای بهبود روابط اجتماعی

علاوه‌ی بر فرصت‌هایی که در زندگی فردی برای مردم در ماه رمضان مهیا است، در زمینه‌ی اجتماعی «ماه رمضان فرصت کمک به فقرا است.» (۹۸/۲/۱۰) «ماه احسان است.» (۱۴۰۰/۱/۲۵) «ماه صله‌ی رحم، صدق و برّ با برادران دینی.» (۷۰/۱/۱۶) است. در ماه رمضان «سعی کنیم از این فضای معنویت و صفا... برای ارتباطات صحیح و معنوی میان خودمان و دیگران استفاده کنیم و تصمیم‌های درست بگیریم، اقدام‌های درست بکنیم؛ خوشبینی را، اعتماد را، ایجاد محبت را، خیرخواهی نسبت به یکدیگر را در ارتباطات خودمان دخالت بدهیم، و این بهره را از ماه رمضان ببریم که در روابط اجتماعی و روابط انسانی یک تطیفی به وجود بیاوریم.» (۹۳/۴/۱۱)

« هزاران هزار ماه رمضان در طول تاریخ آمده و رفته؛ هزاران هزار ماه رمضان خواهد آمد که من و شما در آن ماه رمضان نیستیم... توفیق به ما داده شده که حالا بیست ماه، سی ماه، پنجاه ماه، شصت ماه رمضان را از دوره‌ی تکلیف تا آخر عمرمان در بین این مجموعه‌ی ماه رمضان‌های تاریخ [حضور] داشته باشیم؛ خب، همین‌ها را قدر بدانیم.» (۹۵/۳/۲۵)

تطبیق قواعد زندگی با هدایت قرآن

از دیگر ویژگی‌های منحصر به فرد ماه رمضان این است که «ماه مبارک رمضان ماه تلاوت قرآن و ماه نزول قرآن و جلسات نوروزی است.» (۸۶/۶/۲۲) در واقع «این که میگویند ماه رمضان، ماه ضیافت الهی است و سفره‌ی ضیافت الهی پهن است، محتویات این سفره چه چیزهایی است؟ محتویات این سفره که من و شما باید از آن استفاده کنیم، یکی اش روزه است؛ یکی اش فضیلت قرآن است.» (۸۴/۷/۱۷) در این زمینه «یکی از کارهایی که خیلی مهم است، عبارت است از اینکه ما دوره‌های قرآن را، جلسات قرآن را زیاد کنیم.» (۹۸/۲/۱۶) البته باید توجه داشت «این که حتی قرآن را با صدای خوش تلاوت کنیم یا تلاوت خوش را بشنویم و از آن لذت ببریم کافی است؟ نه. چیز دیگری لازم دارد. آن چیست؟ آن تدبیر در قرآن است. باید در قرآن تدبیر کرد.» (۷۳/۱۰/۱۴) و در اثر تدبیر «میتوان در این ماه از هدایت نوروزی بهره برد.» (۱۴۰۰/۱/۲۵) و «اگر آحاد بشر قواعد زندگی را با قرآن تطبیق بکنند، سعادت دنیا و آخرت نصیب آنها خواهد شد.» (۹۹/۲/۶)

قدر ماه‌های رمضان که در آن هستیم را بدانیم

از طرفی دیگر، ماه رمضان برای جامعه‌ی ما اهمیت مضاعف دارد، چرا که «جامعه‌ی اسلامی و انقلابی ما اگر چنانچه از ذکر الهی و یاد الهی و خشوع در مقابل پروردگار و تضرع در مقابل پروردگار غافل بشود، مطمئناً ضربه خواهد خورد، سیلی خواهد خورد؛ مطمئناً ناکام خواهد شد.» (۹۶/۳/۲۲) در کلام آخر باید گفت «ماه رمضان یک فرصت بسیار مغتنم است، برای این که خودمان را به خدا نزدیک کنیم، به کمال نزدیک کنیم، از مفاسد دور کنیم، از گناهان پاک کنیم.» (۷۶/۱۰/۱۲) این فرصت در محاسبه‌ی طول عمر هر انسان، به تعداد مشخصی فراهم میشود، «قدر این ماه‌های رمضان را که الان در آن هستیم، بدانیم. هزاران هزار ماه رمضان در طول تاریخ آمده و رفته؛ هزاران هزار ماه رمضان خواهد آمد که من و شما در آن ماه رمضان نیستیم... توفیق به ما داده شده که حالا بیست ماه، سی ماه، پنجاه ماه، شصت ماه رمضان را از دوره‌ی تکلیف تا آخر عمرمان در بین این مجموعه‌ی ماه رمضان‌های تاریخ [حضور] داشته باشیم؛ خب، همین‌ها را قدر بدانیم.» (۹۵/۳/۲۵)

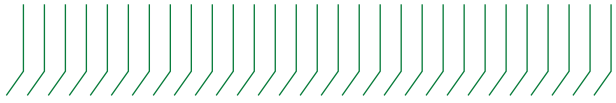

نگاهی به اهمیت مواسات و کمک‌های مؤمنانه در ماه مبارک رمضان

ماه همدلی

آموزه‌های قرآن کریم و سیره اهل بیت عصمت و طهارت علیهم‌السلام مملو از صحنه‌های ناب دستگیری از نیازمندان و مستضعفان و کمک مؤمنانه به آنهایی است که در زیر بار انباشت ثروت در دست مترفین و طغیانگران، کمر خم کرده‌اند و اگر روح کرامت و نوع دوستی برادرانه در جامعه حاکم نباشد، زیر این بار آسیب جدی می‌بینند.

حل مسائل مردم، دستگیری از نیازمندان و رواج یافتن فرهنگ مواسات و همدلی، امروز هم برای همه جوامع بشری، به ویژه جوامع اسلامی و کشور ما، اهمیتی اساسی دارد که اگر از آن غفلت شود، زمینه‌های جلب رحمت پروردگار مهربان محدود می‌شود. در مقابل، نهادینه شدن روح احسان و برادری، فرصت را برای جاری شدن باران تفضلات الهی فراهم می‌کند، برادری‌ها را تعمیق می‌بخشد و در پرتو این همدلی و برادری، انسجام اجتماعی را در بزنگاه‌ها افزایش می‌دهد.

انقلاب اسلامی؛ حامی همیشه محرومان

وقتی خون دل خوردن‌های این ملت ستم‌دیده، در سپیده‌دم ۲۲ بهمن ۵۷ به ثمر نشست و انقلابشان به پیروزی رسید، امام امت شجره طیبه‌ای را عرس کرد، که رفع فقر و محرومیت از کوخ‌نشینان یکی از شاخه‌های آن بود. کوخ‌نشینانی که بار اصلی این انقلاب بردوش آنها استوار بوده است؛ همان‌هایی که همیشه نجیبانه در صف اول دفاع از انقلاب و کشور بوده‌اند و هستند. با همین نگاه، امام در فرمانی، کمیته امداد و حساب صد را پایه‌گذاری کرد تا فقرای آبرومند را زیر پر و بال خود بگیرد و سرو سامانی به زندگی آنها بدهد.

برگزاری جشن‌های نیکوکاری و عاطفه‌ها، همدلی و کمک در هنگامه بلایای طبیعی مثل سیل و زلزله و ده‌ها اقدام دیگر، همه و همه در بستر انقلاب اسلامی رواج یافت تا در کنار وظیفه دولت اسلامی برای سامان دادن به امور و آبادانی کشور و دودن غبار غم از چهره مستمندان و محرومان، آحاد جامعه اسلامی هم در این سیل خروشان برادری و همدلی سهیم باشند و پایه‌های همدلی و کمک مؤمنانه و پیوند قلب‌ها در میان اقشار مختلف، روز به روز مستحکم‌تر شود.

نقش تعیین‌کننده مردم در کمک‌رسانی و خدمت

دستگیری از محرومان و یاری مستمندان و درماندگان تنها یک وظیفه حاکمیتی نیست بلکه آحاد مردم باید در آن نقش آفرینی کنند، «مسئولین دولتی و شبه‌دولتی وظایفی دارند که باید انجام بدهند و انجام هم میدهند. ما مظلعم که دارند کار میکنند لکن اینها کافی نیست و بایستی عموم مردم همچنان که در آن جریان اول کمک مؤمنانه در آستانه‌ی ماه رمضان وارد شدند و به معنای واقعی کلمه کمک کردند، باز هم همین [کار] انجام بگیرد. این «تسابق الی الخیرات» است.» (۱۳۹۹/۵/۱۰)

انقلاب اسلامی نه تنها به تأسیس و نهادسازی در حمایت از محرومان جامعه اقدام کرد، بلکه با تدبیر درست و دقیق این وظیفه منحصر در ساختارهای رسمی نشد و مردم نقش ویژه‌ای در این عرصه ایفا کردند. حتی در برخی بزنگاه‌ها مثل حوادث طبیعی از جمله سیل و زلزله، رهبر انقلاب اسلامی با حضور میدانی برای علاج بحران و امداد رسانی علاوه بر به صحنه آوردن ساختارهای رسمی و دولتی، ظرفیت‌های مردمی برای خدمت‌رسانی را بسیج کرده‌اند.

وقتی جولان ویروس منحوس و مزاحم کرونا - همزمان با دیگر کشورها - در کشور ما نیز آغاز شد، در کنار غم بیماری و از دست رفتن هم‌وطنان، یک غصه دیگر هم به جان متدینین و دلسوزان افتاد و آنهم رنج بیکاری و تنگنای معیشت عده‌ای بود که کارشان در کشاکش تعطیلی‌ها و محدودیت‌های کرونایی آسیب دیده بود.

این بار هم مردم این سرزمین با اشاره رهبر انقلاب اسلامی، رزمایش‌های همدلی و کمک مؤمنانه را به راه انداختند و در چندین مرحله طی سال‌های ۹۹ و ۱۴۰۰ به یاری هم‌نوعان و برادران ایمانی خود شتافتند و بار بار برای ایران همدل کم کردند.

کمک های مؤمنانه مصداق انقلابیگری

از منظر حضرت آیت الله خامنه ای، کمک های مؤمنانه مصداق بارزی از تحقق دستورات نوروزی و تحقق انقلابیگری است: «(ما در قرآن چند جا داریم که «يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ»... یعنی مسابقه گذاشتن که قرآن به معنای واقعی کلمه به ما میگوید در کار خیر و کمک های مؤمنانه مسابقه بگذارید؛ یعنی سعی کنید شما جلوتر از دیگران حرکت کنید و [پیش] بروید. و این کار به نظر من مهم است؛ حتی این اطعام های محترم راهم که در آن ایام بعضی از هیئات، بعضی از مردم که توانایی هایی دارند و نذری و اطعام و مانند اینها درست می کنند، می شود به این شکل کمک مؤمنانه به خانواده ها و به شکل کاملاً پاکیزه و دور از مشکل سرایت [بیماری] و مانند این حرف ها انجام داد. انقلابیگری به معنای واقعی کلمه اینها است.»

کمک های مؤمنانه از نمونه های بارز تحرک و نشاط ملت ایران است. در شرایطی که دولت های به اصطلاح متمدن غربی به مصادره محصولات بهداشتی دولت های دیگر روی آورده بودند، در فروشگاه هایشان بر سرخالی کردن قفسه ها درگیری و نزاع بود و بیمارستان هایشان از پذیرش بیماران سالخورده امتناع میکردند، در ایران اسلامی مردم با همدلی و مواسات در بحران کرونا همدل و در کنار یکدیگر ایستادند.

ماه مبارک رمضان فرصتی است تا حال فقرا و محرومان جامعه را بیش از پیش درک کنیم به خصوص اینکه ماه رمضان در روایات دینی، ماه دستگیری و مواسات معرفی شده است، پیامبر اکرم در حدیثی می‌فرماید «وهو شهر الصبر، والصبر ثوابه الجنة، وشهر المواساة» (الکافی ج ۴ ص ۶۶) یعنی ماه رمضان ماه مواسات است.

رمضان ماه همدلی

ماه مبارک رمضان فرصتی است تا حال فقرا و محرومان جامعه را بیش از پیش درک کنیم و از سوی دیگر خود را در ثواب انفاق و اطعام و امداد رسانی به دیگران شریک کنیم؛ به خصوص اینکه ماه رمضان در روایات دینی، ماه دستگیری و مواسات معرفی شده است، پیامبر اکرم در حدیثی می‌فرماید «وهو شهر الصبر، والصبر ثوابه الجنة، وشهر المواساة» (الکافی ج ۴ ص ۶۶) یعنی ماه رمضان ماه مواسات است.

از این رو دستگیری از محرومان جامعه در ماه رمضان، اهمیت ویژه‌ای دارد، «ماه رمضان، ماه انفاق است، ماه ایثار است، ماه کمک به مستمندان است؛ چه خوب است که یک رزمایش گسترده‌ای در کشور به وجود بیاید برای مواسات و همدلی و کمک مؤمنانه به نیازمندان و فقرا که این اگر اتفاق بیفتد، خاطره‌ی خوشی را از امسال، در ذهن‌ها خواهد گذاشت. ما برای اینکه ارادتمان به امام زمان ثابت بشود، بایستی صحنه‌ها و جلوه‌هایی از جامعه‌ی مهدوی را خودمان به وجود بیاوریم که عرض کردیم، جامعه‌ی مهدوی، جامعه‌ی قسط و عدل است و جامعه‌ی عزت است، جامعه‌ی علم است، جامعه‌ی مواسات و برادری است؛ اینها را بایستی ما در زندگی خودمان تحقق ببخشیم، به قدر امکان خودمان؛ این ما را نزدیک می‌کند.» (۱۳۹۹/۱/۲۱)

تحقق مواسات، اوج و نهایی دارد که آن اوج، در دوره‌ی ظهور امام زمان محقق خواهد شد. «حکومت الهی حضرت بقیه الله حکومتی است که در آن مقررات حاکم بر مردم، خواست آمریکا و دیگر قدرت‌های زورگوی شرق و غرب نیست، بلکه حکومت عدالت، مواسات و مساوات و حکومت معنویت و فضیلت است.» (۱۳۷۳/۱۰/۲۷)

پایان اینکه جامعه ایرانی اسلامی در ماه ضیافت الهی با تأسی به کریم اهل بیت حضرت امام حسن مجتبی، باز هم در صحنه همدلی و کمک مؤمنانه خوش خواهد درخشید و با فعالیت جامعه مؤمن و انقلابی در مساجد، هیئات و پایگاه‌های بسیج و اجتماع خیرین با دستگیری از محرومان جامعه، بهار عبادت را به فرصت خدمت پیوند خواهند زد.

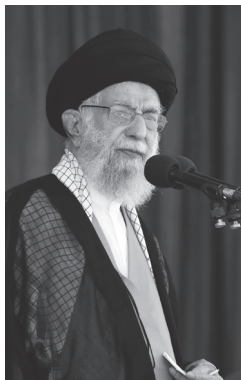

تصویری از
حضور مردم
در راهپیمایی
۱۳ آبان

رمزپیروزی و غلبه ایرانی طلبان بر ویرانی طلبان چیست؟

قیام ملی علیه جنگ ترکیبی

خردادماه ۱۴۰۱ بعد از فروکش کردن بحران بیماری همه گیر کرونا، مردم در حرم مطهر امام خمینی جمع شده بودند تا با حضور رهبر انقلاب و در سالروز رحلت خمینی کبیر، دوباره پای درس و مکتب امام بنشینند. اما بین سطور و در میان سخنان حضرت آیت الله خامنه ای، اشارات روشنی از طرح های در دستور کار دشمن وجود داشت که گویا برای اجرایی کردن آن، چشم به یک زمان مناسب بسته بودند: «امروز مهم ترین امید دشمنان برای ضربه زدن به کشور، امید بستن به اعتراضات مردمی است. امیدشان به این است که بلکه بتوانند با کارروائی، با فعالیت های اینترنتی و فضای مجازی و انواع و اقسام اینها، با پول، با مزدور پروری، مردم را در مقابل نظام اسلامی و جمهوری اسلامی قرار بدهند.» (۱۴/۱/۳/۱۴) ایشان چهار ماه بعد و در بیاناتی که در جمع دانشجویان دانشگاه های نیروهای مسلح در دانشگاه افسری و تربیت پلیس امام حسن مجتبی داشتند، مجدداً به این موضوع اشاره کردند که دشمن از مدت ها قبل برای آشوب و اغتشاش و ناامنی

«این محاسبه غلط است که خیال کنند میتوانند ملت ایران را در مقابل نظام اسلامی قرار بدهند.» (۱۴۰۱/۳/۱۴)
 «برنامه هم این است که بلکه بتوانند ملت ایران را با خودشان همراه کنند، کاری کنند که ملت ایران عقیده اش بشود عقیده سران انگلیس و آمریکا و امثال اینها؛ نقشه این است، مقصود این است. البته ملت ایران زد توی دهنشان؛ بعد از این هم توی دهنشان خواهد زد.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

در کشور، برنامه ریزی کرده بود: «این اغتشاش برنامه ریزی داشت؛ این اغتشاش برنامه ریزی شده بود. اگر قضیه این دختر جوان هم نبود، یک بهانه دیگری درست میکردند برای اینکه امسال در آؤل مهر... در کشور نامنی درست کنند، اغتشاش درست کنند.» (۱۴۰۱/۷/۱۱) براساس این هشدارها و نشانه هایی که جامعه اطلاعاتی کشور آنها را گوشزد کرده بوده است، دشمن برای ایجاد آشوب در پهنه کشور برنامه ریزی کرده و از مدت ها قبل آماده بود و آنچه او را به طمع انداخت، حادثه ای بود که در شهر یورماه رخ داد.

گوشه کوچکی از تدارکی بزرگ

بیانیه مشترک وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه پاسداران در تاریخ شش آبان ۱۴۰۱، ترسیم بخشی کوچک از تدارک بزرگی بود که توسط سرویس های امنیتی آمریکایی، اسرائیلی و سعودی، برای مختل کردن امنیت در ایران برنامه ریزی شده بود. اما دشمن برای دمیدن به شعله آشوب و اغتشاش، برخلاف موارد قبلی تنها به یک ابزار و مجرا تکیه نکرده و همه استعدادها و پتانسیل هایش را به میدان آورده بود. اقداماتی برای راه اندازی یک غائله سراسری در ایران با هدف جنایت، علیه ملت بزرگ ایران و تمامیت ارضی کشور و زمینه سازی برای تشدید فشارهای خارجی که بازی گردان و طراح اصلی آن، آژانس اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) بود و سرویس اطلاعات خارجی انگلیس، سرویس اطلاعات خارجی رژیم صهیونیستی (موساد)، سرویس اطلاعات خارجی آل سعود و چند کشور دیگر هم، در این جریان مداخله کردند. اما این اقدامات چه بود و به چه شکل طراحی و پیاده سازی شد؟

انگاره سازی و راهبری جریان تحریف

مؤسسه اعانه ملی برای دموکراسی و نهادهای وابسته نظیر مؤسسه دموکراتیک ملی، مؤسسه بین المللی جمهوری خواهی، مرکز آمریکایی برای همبستگی کارگران، بنیاد جامعه باز، خانه آزادی و... بخشی از مؤسسه ها و اندیشکده هایی هستند که در بیانیه مشترک وزارت اطلاعات

و اطلاعات سپاه پاسداران مورد اشاره قرار گرفته اند. مؤسساتی که به مثابه مغز متفکر جریان تحریف، وارد عمل شده‌اند. نظریه پردازی و انگاره سازی پیرامون نقش زنان در حوادث پیش روی ایران و تئوری پردازی برای اعمال خشونت علیه مردم و مقدسات آنان و هجمه به نیروهای امنیتی، ساخته و پرداخته این به اصطلاح اتاق فکری است که نسخه جنگ خیابانی و اغتشاش می‌پیچند.

آموزش به اغتشاشگران و شبکه سازی از آنان

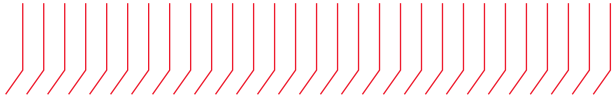
”کاری که ۲۵ سال قبل سازمان سیا به صورت پنهانی و با جاسوسی انجام می‌داد، امروز ما از طریق مؤسسات و در بستر آموزش انجام می‌دهیم!“ این اظهارات صریح مدیر مؤسسه اعانه ملی برای دموکراسی است که بیانگر کارکرد اصلی و پشت پرده کار آن‌ها است.

سرویس‌های جاسوسی، برای اجرایی کردن نقشه عملیاتی خود، سال‌هاست که به برگزاری دوره‌های آموزشی، با عناوین جذاب و غالباً جعلی اقدام می‌کنند؛ کلاس‌هایی که تمامی هزینه‌هایش توسط آنها پرداخته می‌شود و در آن، چگونگی جنگ‌های ترکیبی و براندازی نرم آموزش داده می‌شود. شناسایی عناصر مستعد در پوشش فعالیت‌های حقوق بشری و ترویج دموکراسی، اختصاص میلیاردها دلار بودجه به آن عناصر شناسایی شده به عنوان پیاده نظام تغییرات اجتماعی و تحریک عمومی برای ایجاد ناراضیاتی، از اقداماتی است که در قالب سازمان‌هایی موسوم به هم‌دستان، از سوی سرویس‌های اطلاعاتی آمریکایی، علیه ملت ایران سازمان دهی شده است. حتی برای این منظور، با روش‌های مالی مختلف همچون تهاتر، سوء استفاده از رمزارزها، بهره‌گیری از صرافی‌های غیرمجاز و... برخی افراد حمایت مالی شده‌اند که تاکنون، بسیاری از سرشبکه‌های آن‌ها شناسایی و بازداشت شده‌اند. همچنین دشمن دست‌وپای زیادی زد تا دانشگاه را به تعطیلی یا بازار را به اعتصاب بکشاند و یا برخی مطالبات صنفی کارگران و معلمان و... را به اغتشاش پیوند بزند که با در نظر گرفتن حجم برنامه ریزی و پول پاشی انجام شده، باید گفت این نقشه هم شکست خورد.

مزدورپروری در فضای مجازی

«چرا یک قضیه خلاف واقع را، یک حادثه دروغین را، در سگ‌و‌های اطلاعاتی شان در اینترنت، هزاران بار تکرار میکنند اما اسم آرشام را در اینترنت ممنوع میکنند که نباید در سگ‌وی اینترنتی؟ چرا؟ اینها طرفدار حقوق بشرند؟» (۱۴۰۱/۸/۱۱) اختصاص بودجه ویژه فضای سایبر در زمان آشوب، از سوی سازمان سیا و پرداخت بودجه کمکی معادل حدود ۵۳ میلیون دلاری، چه معنایی به جز سرمایه‌گذاری گزاف و پول پاشی ایالات متحده علیه افکار عمومی ایرانیان دارد؟

ایجاد ده‌ها هزار حساب کاربری قلابی فارسی زبان، مصادره سوژه‌های کوچک و پراکنده به نفع اهداف تردیدافکن، ساخت یا جعل سوژه‌های مورد نیاز برای باورپذیر کردن روایت‌های دروغ، ارائه روایت‌های تخیلی برای تحریک

هیجانان، مشارکت تحریک آمیز برخی ناظران برای ارسال فیلم و عکس، به‌کارگیری سخن‌گویانی از سلبریتی‌ها و رسانه‌چی‌ها، انتشار خبرهای جعلی و سانسور تکذیبیه‌ها، تحریک دوقطبی‌ها و دامن زدن به شکاف‌ها، از مواردی بود که به‌شکلی وسیع از سوی پیاده نظام دشمن، در فضای مجازی در اغتشاشات اخیر رقم خورد.

همه علیه ایران

بازی کردن رسانه‌های معاند در جو چین سرویس‌های امنیتی آمریکا و انگلیس و سعودی در ایام اغتشاشات در ایران، بار دیگر ثابت کرد که ادعای بی‌طرفی رسانه‌های غربی تا چه اندازه کذب است. ده‌ها هزار حساب‌کاری که توسط ارتش سایبری سرویس‌های امنیتی آمریکایی و اسرائیلی و وابستگان منطقه‌ای آنها ایجاد شده است، با فعالیت ۲۴ ساعت خود در حال پمپاژ دروغ و محتوای غلط هستند تا تصویر دیگری را از واقعیت، به افکار عمومی ارائه کنند. هدف یک چیز است: دامن زدن به ناامنی در ذهن و روان مخاطب و جوان ایرانی. حتی اگر در خیابان هم خبری نباشد، اما باید در ذهن مخاطب ایرانی این تصویر ساخته شود که اوضاع «عادی» نیست. حتی وقتی که به مدد تلاش نهادهای امنیتی و انتظامی، آشوب‌های خیابانی مهار می‌شود، باز باید به هر قیمتی، رویداد جدید خلق کنند تا بتوانند در رسانه به این پروژه بدمند. اینجاست که سرشاخه‌های میدانی سرویس‌های امنیتی اجنبی وارد میدان شده و حوادثی را مانند حادثه اخیر بزرگراه کرج، حادثه تروریستی شاهچراغ در شیراز یا اصرار بر تعطیلی و ناآرامی دانشگاه‌ها، کشته‌سازی‌های دروغین، تخریب اموال عمومی و حتی تهییج نوجوانان و دانش‌آموزان برای حضور در خیابان را رقم می‌زند. هدف ماشین رسانه‌ای دروغوی دشمن ادامه پروژه ناامنی و آشوب در ذهن مخاطب، به هر قیمتی است.

یک بار دیگر مردم

مقابل پروژه تمام عیار ویرانی طلبان اما نشانه‌های روشن و دل‌گرم‌کننده‌ای هم وجود دارد. حضور معنادار مردم در راهپیمایی‌های ۱۳ آبان، محکومیت اغتشاش‌گران و تشییع پیکر شهیدای حوادث اخیر در شهرهای مختلف کشور نشان از آن دارد که ویرانی طلبان در همراه کردن بدنه مردم ناکام مانده‌اند؛ اما توده عظیم ملت ایران حتی با وجود برخی گلایه‌ها، همچنان زیر پرچم سه‌رنگ ایران به پروژه‌های ضدایرانی نه‌گفته‌اند و دست دشمن‌گذار ایرانی را خوب خوانده‌اند. حالا شاید بهتر بتوان بیانات رهبر انقلاب را در تشریح از ملت ایران فهم کرد: «این محاسبه غلط است که خیال کنند میتوانند ملت ایران را در مقابل نظام اسلامی قرار بدهند.» (۱۴۰۱/۳/۱۴) «برنامه هم این است که بلکه بتوانند ملت ایران را با خودشان همراه کنند، کاری کنند که ملت ایران عقیده‌اش بشود عقیده سران انگلیس و آمریکا و امثال اینها؛ نقشه این است، مقصود این است. البته ملت ایران زد توی دهنشان؛ بعد از این هم توی دهنشان خواهد زد.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

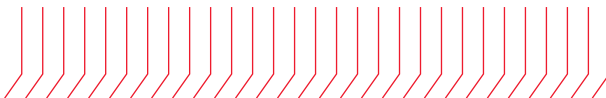
چرا از نگاه رهبر انقلاب اسلامی، مردم ایران در نبرد جنگ ترکیبی و آشوب آفرینی دشمنان، پیروز میدان هستند؟

تصویری از
حضور مردم
در راهپیمایی
۲۲ بهمن،
تهران.

ملت شکست ناپذیر

✓ پیروز در میدان مبارزه عظیم جهانی

«جمهوری اسلامی امروز طرف یک مبارزه‌ی وسیع و عظیمی در سطح جهانی است؛ یک مبارزه‌ی جدی که یک طرف آن، نظام جمهوری اسلامی است، یک طرف جبهه‌ی کفر و ظلم و استکبار است؛ جمهوری اسلامی امروز درگیر یک چنین مبارزه‌ی عظیم و وسیعی است.» (۱۳۹۹/۲/۲۸) در میدان این مبارزه سنگین و تاریخی، دشمن مستکبر و هم‌پیمانان او، در عرصه‌های مختلف دست به توطئه زده‌اند، بلکه بتوانند نظام اسلامی برآمده از انقلاب ملت ایران را نابود یا تضعیف کنند؛ اما در عمل، درست نقطه مقابل طراحی‌های دشمن رقم خورده است: «(علیه کشور ما در زمینه‌ی هجوم فرهنگی خیلی کار دارد میشود... علی‌رغم همه‌ی اینها یک مجموعه‌ی عظیم جوان - نه یک مجموعه‌ی کوچک، نه یک اقلیت - پایبند به مبانی دینی، به مبانی اعتقادی و مبانی فرهنگی

حقیقتِ صحنه درگیری ملت ایران با دشمنان مستکبر و دنباله‌هایش، این است که «دشمن ضعیف است، دشمن ناتوان است، دشمن شکست خورده است و مطمئناً در آینده هم دشمن در همه‌ی مراحل شکست خواهد خورد؛ به شرط اینکه من و شما بیدار باشیم، به شرط اینکه من و شما به وظایفمان عمل نکنیم، به شرط اینکه من و شما ناامید نشویم... و من مطمئنم که ان‌شاءالله دست قدرت الهی پشت این ملت است.» (۱۳۹۷/۵/۲۲)

جمهوری اسلامی اند؛ این نشان دهنده‌ی آن است که ما در جهاد فرهنگی از دشمن قوی تر هستیم.» (۱۳۹۹/۲/۲۸) ضمن اینکه «در جهاد اجتماعی هم همین جور است؛ [مثل] همین حجم خدماتی که در این قضایای اخیر یا در سیل سال گذشته، یا در زلزله‌ها یا در حضور همین گروه‌های جهادی در روستاها مشاهده شد و حرکت عظیمی که در این زمینه به راه افتاد... در زمینه‌ی جهاد فکری هم همین جور؛ در باب جهاد فکری هم کارهای فکری، زیاد شده؛ پایبندی به شعارهای انقلاب، خوب شده.» (۱۳۹۹/۲/۲۸) علاوه بر همه اینها «یک زاویه‌ی دید دیگر هم وجود دارد و آن احساس قدرت و عزتی است که در کشور نهادینه شده... خوشبختانه در کشور یک احساس عمومی عمیقی وجود دارد و آن، احساس عزت و قدرت است.» (۱۳۹۹/۲/۲۸)

شکست حداکثری و خفت‌آمیز آمریکایی‌ها

دشمن، با ناکامی در عرصه مسائل فکری و فرهنگی و اجتماعی بر حوزه اقتصاد و معیشت متمرکز شد و طرح (فروپاشی اقتصادی) و «نارضایتی گسترده‌ی مردمی» را دنبال کرد: «ما جنگ اقتصادی داشتیم. کسی که نقطه‌ی مقابل ماقرار داشت، عمدتاً دولت آمریکا بود و بعضی از همراهانش در اروپا و در نقاط دیگر؛ رسماً اینها با جمهوری اسلامی جنگ شروع کردند، اعلان جنگ هم کردند که البته از سال ۹۷ این معارضه و مبارزه از طرف دشمن شدیدتر شد. هدف آنها از این جنگ، فروپاشی اقتصاد ایران بود... فروپاشی اقتصادی یک مقدمه بود برای اینکه با نابود کردن اقتصاد ایران، مردم را در مقابل نظام جمهوری اسلامی قرار بدهند و مقاصد سیاسی خباثت‌آمیز خودشان را از این طریق عملی کنند؛ هدف دشمن این بود.» (۱۴۰۰/۱۱/۱۰) اما «دشمن نتوانست... در این ده سال هم روزه روز شدت این جنگ بیشتر شده اما سنگر تولید و اقتصاد کشور بحمدالله پابرجا است، زنده است.» (۱۴۰۰/۱۱/۱۰) در واقع فشار حداکثری دشمن منجر به «شکست حداکثری» و خفت بار او شد: «آمریکایی‌ها آمدند اعتراف کردند، به زبان خودشان گفتند که مادر فشار حداکثری علیه ایران شکست خفت بار خوردیم. تعبیر «خفت بار»، تعبیر خود آمریکایی‌هاست. حادثه‌ی مهمی است. ملت ایران پیروز شد... ایستادگی ملت ایران به یک چنین پیروزی بزرگی رسید.» (۱۴۰۰/۱۲/۲۹)

ابتکار دست ملت ایران است

اما با شکست توطئه فشار حداکثری، دشمن خدعه‌گروسلطه‌طلب، خباثت‌هایش را از طریق دیگری دنبال کرد؛ لذا طراحی برای ایجاد «اعتراضات مردمی» به مهم‌ترین نقشه عملیاتی دشمن تبدیل شد: «امروز مهم‌ترین امید دشمنان برای ضربه زدن به کشور، امید بستن به اعتراضات مردمی است. امیدشان به این است که بلکه بتوانند با کارروائی، با فعالیت‌های اینترنتی و فضای مجازی و انواع و اقسام اینها، با پول، با مزدورپروری، مردم را در مقابل نظام اسلامی و جمهوری اسلامی قرار بدهند.» (۱۴۰۱/۳/۱۴) و این‌گونه بود که طرح «جنگ ترکیبی» علیه ملت ایران عملیاتی شد. آنچه با عنوان اغتشاشات خیابانی در سال ۱۴۰۱ توسط عده معدودی در خیابان‌های ایران رخ داد، در واقع ترجمه عملیاتی همین طراحی دشمن بود: «اتفاقات این چند هفته صرفاً یک اغتشاش خیابانی نبود؛ [پشت] این، برنامه‌های خیلی عمیق‌تری بود. دشمن یک جنگ ترکیبی را شروع کرد؛ یک جنگ ترکیبی؛ این را بنده از روی اطلاع به شما عرض می‌کنم. دشمن یعنی آمریکا، اسرائیل، بعضی از قدرت‌های اروپایی مودی و خبیث، بعضی از گروه‌ها و گروهک‌ها، همه‌ی امکاناتشان را وارد میدان کردند. همه‌ی امکانات یعنی چه؟ یعنی دستگاه‌های اطلاعاتی‌شان را، دستگاه‌های رسانه‌ای‌شان را، ظرفیت فضای مجازی‌شان را، استفاده از تجربه‌های گذشته‌شان را. خب اینها در ایران تجربه دارند؛ از سال ۷۸ تجربه دارند، از ۸۸ تجربه دارند، از سال‌های بعدی تجربه دارند، آنجاها شکست خوردند، از آن تجربه‌ها استفاده می‌کنند... دشمن همه‌ی این ظرفیت‌ها را در این چند هفته وارد میدان کرد برای اینکه بتواند بر ملت ایران فائق بیاید.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

اما نکته کلیدی این است که این طرح دشمن نه از روی قدرت، بلکه اقدامی انفعالی در مقابل پیشرفت ملت ایران و قدرت روزافزون نظام اسلامی بود: «احساس می‌کنند کشور در حال پیشرفت

به سمت قدرت همه‌جانبه است و این را نمیتوانند تحمّل کنند... برای اینکه این حرکت را متوقف کنند، نشسته‌اند برنامه‌ریزی کرده‌اند؛ برنامه‌ریزی کرده‌اند برای دانشگاه، برنامه‌ریزی کرده‌اند برای خیابان؛ برنامه‌ریزی کرده‌اند. ((ملت ایران در فاصله‌ی کوتاه، چند حرکت بزرگ انجام داده، که این حرکت‌های بزرگ درست ۱۸۰ درجه نقطه‌ی مقابل سیاست‌های استکبار جهانی است... ناچار شدند عکس‌العمل نشان بدهند؛ یعنی کارشان کار انفعالی است، ابتکار نیست. برای اینکه بتوانند خلأهایی را که برای آنها به وجود آمده پر کنند، این کارها را شروع کردند، برنامه‌ریزی کردند، پول خرج کردند، افراد زیادی را به میدان آوردند... حرکت دشمن حرکت انفعالی است، و ابتکار دست ملت ایران است؛ خدا را شکر و بحمدالله.)) (۱۴۰۱/۷/۲۵) در این عرصه نیز، دشمن به هدف خود نرسید؛ چراکه از ملت سیلی محکمی خورد. مردم ایران نه تنها با دشمن همراه نشدند که «به معنای واقعی کلمه، ملت توی دهنشان زد؛ ملت ایران به معنای واقعی کلمه ناکامشان کرد.)) (۱۴۰۱/۸/۱۱)

پیروزی ایران و جریان عظیم انقلابی تضمین شده است

امروز‌گرایی روزافزون مردم به انقلاب و دین، حقیقت ایران اسلامی است که درست در نقطه مقابل جریان تحریف و تصویرسازی غلط دشمنان قرار دارد: «امروز‌گرایی مردم به انقلاب و به دین از روز اول انقلاب یقیناً بیشتر است. اگر کسی می‌خواهد گرایش مردم به انقلاب و مبارزات و مجاهدت‌ها را بفهمد، به تشییع میلیونی شهید قاسم سلیمانی نگاه کند. بدن قطعه قطعه شده‌ی شهید سلیمانی به وسیله‌ی میلیون‌ها انسان بدرقه شد؛ یک فرد انقلابی، یک فرد مبارز و مجاهد که برای جمهوری اسلامی جان خودش را کف دستش گرفته بود؛ مردم این جور از او بزرگداشت و احترام کردند... ما اول انقلاب هجوم دانشجویان جوان به سمت مراکز اعتکاف را نداشتیم، این اجتماعات عظیم مذهبی را نداشتیم؛ امروز اینها هست؛ نخیر، درباره‌ی ملت ایران اشتباه کردند. یا راه‌پیمایی‌های بیست و دوّم بهمن؛ ۴۳ سال است که در بیست و دوّم بهمن و در روز قدس، مردم راه‌پیمایی میکنند با این عظمت! این دلیل رویگردانی مردم از انقلاب است؛ این دلیل وفاداری مردم است، این دلیل مقاومت مردم است، این دلیل ایستادگی مردم است.» (۱۴۰۱/۳/۱۴)

ما ملت انقلابی (از این طرف هر کار توانسته‌ایم، در مقابل آمریکا کرده‌ایم، در موارد زیادی هم طرف را گوشه‌ی رینگ برده‌ایم؛ نتوانسته از خودش درست دفاع کند، این هم کاملاً واضح است.) (۱۳۹۸/۸/۱۲) و «هرکاری که آمریکا و نظام سلطه‌ی همراه آمریکا، درباره‌ی ایران و علیه ایران و ملت ایران و نظام جمهوری اسلامی میتوانند انجام بدهند، انجام داده‌اند... و نتیجه این است که مشاهده میکنید؛ این درخت عظیم، این شجره‌ی طیبه، شجره‌ی طوبی، روزه‌روز اقتدار پیدا کرده؛ این بنای مستحکم، هر روز مستحکم‌تر از گذشته خودش را به رخ دشمن میکشد.» (۱۳۹۸/۹/۶) حقیقت صحنه درگیری ملت ایران با دشمنان مستکبر و دنباله‌هایش، این است که «دشمن ضعیف است، دشمن ناتوان است، دشمن شکست خورده است و مطمئناً در آینده هم دشمن در همه‌ی مراحل شکست خواهد خورد؛ به شرط اینکه من و شما بیدار باشیم، به شرط اینکه من و شما به وظایفمان عمل بکنیم، به شرط اینکه من و شما ناامید نشویم... و من مطمئنم که ان شاءالله دست قدرت الهی پشت این ملت است.» (۱۳۹۷/۵/۲۲)

بررسی پیامدها و خسارت‌های اغتشاشات برنامه ریزی شده توسط آمریکا
ورژیم صهیونیستی

آن روی سگه سیاه آشوب

۱/ جنگ ترکیبی تمام عیار علیه ایران اسلامی

شهریورا ۱۴۰ از نیمه گذشته بود که کنگره عظیم اربعین حسینی، چشم جهانیان را بیشتر از هر زمان دیگری خیره کرد. ایران اسلامی متأثر از شور و شعور حسینی و دلدادگی خیل مشتاقان آل الله، حال و هوای کربلایی گرفته بود و رسانه‌های منطقه و جهان، محور تماشای دریای خروشان اربعینی‌ها بودند که اتفاقی تلخ باعث شد تا دستگاه تبلیغی و رسانه‌ای نظام سلطه

تجربه نشان داده است که هر بار صحنه داخلی کشور، به میدانی برای جولان دادن نامحرمان تبدیل شده است، به دنبال آن فرصت‌های پیشرفت و تحول در اقتصاد نیز بیشتر از قبل آسیب دیده و «تحریم و فشار»، معیشت مردم صبور و نجیب ایران، بیشتر دستخوش تلاطم شده است و سوداگران را در جنگ اقتصادی علیه مردم ایران جسورتر کرده است؛ نکته مهمی که برخی کنشگران اجتماعی و سیاسی نباید در قبال آن، خود را به خواب غفلت بزنند و از نتایجش فرار کنند.

ودشمنان ملت ایران که تا آن روز مقهور میعاد عظیم اربعین حسینی شده و مهر سکوت بر لب زده بودند، به یک باره از لانه‌های خود بیرون آیند و خط تبلیغی و تخریبی بی سابقه‌ای را علیه عزت و آرامش مردم ایران زمین طراحی و دنبال کنند. خبر تلخ درگذشت یک خانم جوان، پیش از آنکه بر روی آن تحقیق و علت ماجرا معلوم شود، به دشمنان دندان تیز کرده و قسم خورده این مردم بهانه داد تا در یک تهاجم همه جانبه و هماهنگ و با ابزار دروغ و تحریف و تهییج، فضای عمومی جامعه را به سمت ناامنی و التهاب ببرند و با سوار شدن بر موج اعتراض دلسوزانه گروه‌هایی از شهروندان، به تخریب، آتش افروزی، کشتار و کشته‌سازی و اهانت به مقدسات و باورهای بنیادین این مردم دست بزنند و با سرعتی بی سابقه، به سمت هدف موهوم و خیال‌آلود خود، یعنی نابودی انقلاب اسلامی و نظام جمهوری اسلامی حرکت کنند. این تهاجم همه جانبه و «جنگ ترکیبی» که با مشارکت همه دشمنان این مردم، از سلطنت طلب‌ها گرفته تا باقی مانده‌های گروهک نفاق و عاملان ترور ۱۷ هزار نفر از مردم ایران و تجزیه طلبان و... و با محوریت آمریکا و رژیم صهیونیستی شکل گرفته بود، به کمتر از فروپاشی پایه‌های امنیت و استحکام جامعه ایرانی و چندپاره شدن این سرزمین قانع نبود و این نیت شوم خود را در جلوه‌های مختلف تحرکات میدانی خود طی این ایام، بارها و بارها نشان داد: «این حرکات عادی نبود، طبیعی نبود. این اغتشاش برنامه‌ریزی داشت؛ این اغتشاش برنامه‌ریزی شده بود. اگر قضیه‌ی این دختر جوان هم نبود، یک بهانه‌ی دیگری درست می‌کردند برای اینکه امسال در اول مهر... در کشور ناامنی درست کنند، اغتشاش درست کنند. چه کسی این را برنامه‌ریزی کرده؟ بنده به صراحت می‌گویم این برنامه‌ریزی کار آمریکا، کار رژیم غاصب و جعلی صهیونیستی و دنباله‌روهای آنهاست» (۱۴۰۱/۷/۱۱) این برنامه‌ریزی پیچیده و مزورانه، در میان مدت به دنبال آن بود تا با ناامنی و التهاب، ماشین پیشرفت ملت ایران را از حرکت بیندازد و حرکت پیشرفت اقتدارآمیز و امیدآفرین ایران اسلامی را متوقف کند: «دشمنان برای اینکه حرکت کشور را متوقف کنند، نشست‌اند برنامه‌ریزی کرده‌اند برای دانشگاه و خیابان؛ دشمن برنامه‌ریزی کرده که دانشگاه تعطیل بشود، نسل جوان سرگرم بشوند، برای مسئولین کشور مسائل جدیدی به وجود بیاید؛ در شمال غرب و

جنوب شرق کشور مسائلی به وجود بیاید؛ اینها همه سرگرم کننده است؛ کارهایی است که برای این دارد ایجاد و تحریک می شود که حرکت پیشرونده ی کشور را متوقف کنند.» (۱۴۰۱/۷/۱۱)

روزهای سخت و غم انگیزی که بر ملت ایران گذشت...

آنچه در روزهای پایانی شهریورماه و در دو ماه مهر و آبان ۱۴۰۱ در برخی شهرها و مناطق مرزی ایران عزیز به وقوع پیوست، به خوبی گویای روحیه و خوی درندگی مدعیان آزادی مردم ایران زمین و دروغ گویانی است که داد انسانیت و حقوق بشر می دهند: ایجاد فضای دائمی ترس و اضطراب و تعطیلی های گاه و بیگاه بازارها با چاشنی تهدید و باج خواهی آن هم در جامعه ای که برای حل مشکلات و پیشرفت نیاز به آرامش دارد، میدان دادن به تروریسم کور، برای جولان دادن در سایه ناامنی ایجاد شده، به میدان آمدن گروهک های تروریست و تجزیه طلبی که به هیچ کدام از اقوام ایرانی رحم نکرده و نخواهند کرد، اقدامات و مواضع مشکوک نسبت به مرزهای این کشور که در تمام سال های پس از اتمام جنگ تحمیلی تاکنون، مرزهای عزت و آرامش و دوستی بوده است، ترور و کشته سازی از میان شهروندان عادی و مردمان بی گناه و کودکان مظلوم برای متهم کردن نظام اسلامی و حمله های بی رحمانه به حافظان امنیت مردم و جسارت به روحانیت و تعرض به مأموران انتظامی و نظامی. اینها تنها نمونه هایی از جولان ناجوانمردانه و بی وقفه بدخواهان این مردم در حوادث اخیر بود؛ البته همه این جنایات علیه آرامش و امنیت مردم ایران و حافظان امنیت، با سکوت تأیید آمیز و شرم آور مجامع غربی و البته با پشتیبانی تمام قد و عملیات روانی از سوی رسانه های وابسته به اردوگاه استکبار، طراحی و دنبال شد.

نتیجه این هجوم وحشیانه و طراحی شوم، از دست دادن تعدادی از هم وطنانمان و نیروهای امنیتی و انتظامی در جریان این ناآرامی ها و برجای گذاشتن صدها میلیارد تومان خسارت مادی به سرمایه های عمومی و خصوصی این کشور مظلوم و مقتدر بوده است: «حوادثی از قبیل [اغتصابات]، برای مردم مشکل درست میکند؛ در خیابانها دگانت را باید ببندی، ماشینت را باید نگه داری، و کارهایی مانند اینها کنی و مشکلاتی درست میکند؛ جنایتهایی هم خب انجام میدهند، تخریب میکنند، کارهایی مانند اینها میکنند.» (۱۴۰۱/۸/۲۸)

حمله به آستان مقدس شاهچراغ و به شهادت رساندن مظلومانه جمعی از ایرانیان یا حرکت های وحشیانه و غیرانسانی در به شهادت رساندن طلبه ای جوان، نمونه های دیگری از ناامنی ها و اقدامات تروریستی به وقوع پیوسته در این جریانات بود: «شما ببینید این قضیه ی شاهچراغ شیراز، چه جنایت بزرگی بود! آن پسر بچه ی پایه ی دوّم [شهید علی اصغر لری گوینی] یا پایه ی ششم [شهید آرشام سرایداران] یا پایه ی دهم [شهید محمدرضا کشاورز]، اینها چه گناهی کرده بودند؟ آن طفلک شش ساله ای [آرتین سرایداران] که پدر و مادر و برادرش را از دست داده، این کوه سنگین غم را چربا بردوش او انبار کردند؟ چرا؟... آن طلبه ی جوان – طلبه ی شهید جوان در تهران، آرمان عزیز – چه گناهی کرده بود؟... زیر شکنجه او را بکشند، جسدش را بیندازند در خیابان. اینها کارهای کوچکی است؟ اینها چه کسانی اند؟ باید فکر کرد.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

آنچه در روزهای پایانی شهریورماه و در دو ماه مهر و آبان ۱۴۰۱ در برخی شهرها و مناطق مرزی ایران عزیز به وقوع پیوست، به خوبی گویای روحیه و خوی درندگی مدعیان آزادی مردم ایران زمین و دروغ‌گویی است که داد انسانیّت و حقوق بشر می‌دهند؛ البته همه این جنایات علیه آرامش و امنیت مردم ایران و حافظان امنیت، با سکوت تأییدآمیز و شرم‌آور مجامع غربی و البته با پشتیبانی تمام‌قد و عملیات روانی از سوی رسانه‌های وابسته به اردوگاه استکبار، طراحی و دنبال شد.

اغتشاش؛ تله دشمن برای ضربه به ایران مقتدر

آنچه دشمنان این کشور در روزهای پس از مهرماه ۱۴۰۱ رقم زدند، فقط به صحنه‌های تلخ آشوب و آتش افروزی و کشتار محدود نمی‌شود. این سکه پوشالی تزویر روی دیگری هم دارد و آن، آسیب‌های غیرمستقیم ناشی از این جولان ناجوانمردانه اغتشاشگران است. دندان تیزکردن دشمن برای اعمال محدودیت‌های مالی جدید و تشدید تحریم‌های ظالمانه و تأثیر منفی و فزاینده آن بر مؤلفه‌های کلان اقتصادی و در نتیجه افزایش فشارهای اقتصادی در زندگی مردم، بخشی از این آسیب‌هاست و تأسّف بارتر از آن، از بین رفتن انگیزه‌ها و زمینه‌های کار و تولید و سرمایه‌گذاری در کشور به دلیل اصرار دشمن و پیاده‌نظام داخلی او بر تداوم ناامنی‌ها، روی زشت تر و سیاه‌تر این سکه است که در تحلیل شرایط موجود، نباید از این حقیقت روشن غفلت کرد. تجربه نشان داده است که هر بار صحنه داخلی کشور، به میدانی برای جولان دادن نامحرمان تبدیل شده است، به دنبال آن فرصت‌های پیشرفت و تحول در اقتصاد نیز بیشتر از قبل آسیب دیده و با بازی «تحریم و فشار»، معیشت مردم صبور و نجیب ایران، بیشتر دستخوش تلاطم شده است و سوداگران را در جنگ اقتصادی علیه مردم ایران جسورتر کرده است؛ نکته مهمی که برخی کنشگران اجتماعی و سیاسی نباید در قبال آن، خود را به خواب غفلت بزنند و از نتایجش فرار کنند.

آزمون مسئولان در مقابل مردم بصیر و وفادار

روزهای تلخ و تأسّف بار جولان دادن دشمن برای رسیدن به اهداف شومش، با بصیرت و هوشیاری مردم عزیز ایران سرفراز گذشت، هرچند هیچ‌گاه نباید از کید دشمن آسوده بود. حالا که این ملت با زهم مثل همیشه دشمنان را ناکام و آرزو به دل گذاشت و نقشه خطرناک آنها را نقش بر آب کرد، نوبت مسئولان در بخش‌های مختلف نظام است که با کار هماهنگ، فوق‌العاده و جهادی، فرصت از دست رفته را جبران کنند و با اقدام مدبرانه و جهادگونه، هم قطار پیشرفت و عزت این کشور را به ریل اصلی آن بازگردانند و هم با کاهش تلاطم‌ها و مشکلات اقتصادی این ملت نجیب و بصیر، آرامش و امید آنها را افزایش دهند. این آزمون خطیر، پیش روی کارگزاران نظام جمهوری اسلامی است تا با شناخت اولویت‌ها، نقش اصلی خود را ایفا و برای ساخت ایران قوی بیش از پیش تلاش کنند.

شیوه مقابله ملت ایران با جنگ ترکیبی جبهه استکبار و ماشین جعل و دروغ پردازی آن چیست؟

جهاد تبیین در برابر دروغ پراکنی

بهبانۀ ای برای شروع یک جنگ ترکیبی

وقتی او آخر شهریورماه امسال، خبر تأثیربرانگیز درگذشت یک دختر جوان در رسانه‌ها پخش شد، شاید کسی تصور نمی‌کرد که این اتفاق، بهانه‌ای برای دشمنان این مرز و بوم برای آشوب‌آفرینی و کلیدزدن پروژه ناامن‌سازی ایران عزیز باشد! در شرایطی که باور عمومی جامعه ایرانی و امید آنها به پیشرفت و حل مشکلات کشور در ماه‌های پیش از آن، به‌طور محسوسی افزایش یافته، دشمن به دنبال فرصت و دستاویزی افتاده بود تا علاوه بر

«اینکه من مدام می‌گویم «جهاد تبیین، جهاد تبیین» برای این است، محتوا را شما درست کنید؛ به مسئولین دارم می‌گویم؛ مسئولین رسانه‌ها، مسئولین امور ارتباطات. قبل از اینکه دشمن، محتوای غلط و انحرافی و دروغ درست کند، شما محتوای دارای حقیقت و صحیح را درست کنید، انتقال بدهید به ذهن جوان‌ها؛ دشمن مشغول این کار است.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

نامن کردن محیط عمومی کشور و حرکت به سمت جنگ داخلی، اهداف شوم خود را برای تحقق آرزوی چهل و چندساله‌اش با جدیت بیشتری دنبال کند: یعنی نابودی ایران و ایرانی!

اما این بار، دشمنان قسم خورده این مردم، با سازو بزرگ جنگی جدیدی پا به میدان گذاشتند و یک جنگ ترکیبی تمام عیار را کلید زدند؛ جنگی با ترکیب اغتشاش خیابانی، عملیات روانی و رسانه‌ای، نامن سازی مرزها و پشتیبانی مالی و تسلیحاتی از بیرون مرزها. رکن اصلی این جنگ ترکیبی و نفس گیر، تنها دروغ و تحریف است: «امروز مهم‌ترین شیوه‌ی دشمن، جعل و دروغ‌پردازی است. الان مهم‌ترین کاری که دشمن دارد می‌کند [انتشار] دروغ است؛ یعنی همین تلویزیون‌هایی که میدانید و می‌بینید مال دشمن است یا همین فضای مجازی، خبر دروغ می‌دهند، تحلیل دروغ می‌دهند، کشته‌ی دروغ معرفی می‌کنند، آدم‌ها را بدروغ، یکی را بد می‌کنند، یکی را خوب می‌کنند؛ دروغ. یک عده هم باور می‌کنند. بدانید دشمن امروز بر پایه‌ی دروغ و دروغ‌پردازی دارد کار می‌کند.» (۱۴۰۱/۹/۵) «دشمن هم می‌فهمد که چشم و گوش جوان امروز باز است... این همه دروغ، این همه خلاف واقع، این همه حرف‌های انحرافی، این همه تهمت، برای این است که دشمن برای این ذهن فعال محتوا درست کند.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

توجه محصولات ماشین دروغ‌سازی

تلاش دشمن برای پیروزی در جنگ ترکیبی، با بهره‌گیری گسترده از چاشنی دروغ و تحریف دنبال می‌شود؛ گویی، خستگی و هیچ حدومرزی هم در این عملیات فریب و دروغ، برای آنان وجود ندارد. مهم این است که ماشین دروغ‌سازی دشمن از هر مسئله حساسیت برانگیزی، برای ارائه اطلاعات غلط، ناقص یا جعلی به بدنه جامعه استفاده کند. در گام اول، درباره علت فوت خانم جوان، دروغ‌سازی می‌شود و با وجود گواهی دوربین‌های مدار بسته و اظهارات شاهد عینی، دائماً این دروغ را تکرار و تزییق می‌کنند که عامل بدحالی و فوت وی، نه عارضه مغزی، بلکه ضرب و جرح توسط

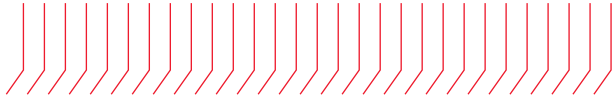
پلیس بوده است! بعد از آن هم که پروژه آشوب در کف خیابان و به انحراف کشاندن اعتراض منطقی مردم کلید می خورد، در سطحی وسیع تر و متنوع، عملیات روانی و رسانه ای را بر پایه دروغ دنبال می کنند. کشته سازی و اعلام آمارهای جعلی و غیر واقعی درباره جان باختگان فلان غائله، تحریف و دروغ گویی و اتهام زنی به نظام اسلامی درباره علت حوادث رخ داده با کلیدواژه پوسیده «کار خودشان است» - نظیر آنچه درباره حوادث تروریستی شاهچراغ و ایزده به کار گرفته شد - پخش وسیع خبرهایی از قبیل گروگان گرفته شدن خانواده یک ورزشکار و تحریک برخی چهره های هنری و ورزشی برای باز نشر این اخبار دروغ در صفحات مجازی، تنها نمونه هایی از ترفند دروغ سازی دشمن در این جنگ ترکیبی است: «دشمن در رسانه ها لشکر سازی میکند؛ لشکر سازی کاذب، انبوه سازی دروغ. می بینید در رسانه های گوناگون دشمن، جواری وانمود میکند که آدم غافل و بی خبر تصور میکند که واقعاً یک خبری است؛ [در حالی که] واقع قضیه این نیست.» (۱۴۰۱/۸/۲۸)

هدف این عملیات دروغ و جعل نیز کاملاً روشن است: اختلال در دستگاه فکری و محاسباتی مردم و نخبگان و تخریب وجهه نظام اسلامی در افکار عمومی. وقتی حجم وسیعی از اخبار دروغین و غیر واقعی بارنگ و لعاب هنر و رسانه به خورد مخاطب داده شود، به تدریج نظام فکری و تصمیم گیری او را نیز تغییر می دهد: «یک قضیه ی خلاف واقع را، یک حادثه ی دروغین را، در سکوهای اطلاعاتی شان در اینترنت، هزاران بار تکرار می کنند اما اسم آرشام [کودک شهید حادثه ی تروریستی شاهچراغ] را در اینترنت ممنوع میکنند که نباید در سکوی اینترنتی؟ چرا؟ اینها طرف دار حقوق بشرند؟ اینها را بشناسیم؛ اینها را بشناسید.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

راه مقابله چیست؟

تجربه نشان داده است که هر جای دنیا عملیات دروغ و جعل با گستردگی و استمرار دنبال شود، نتیجه تلخی هم عاید جامعه هدف می شود؛ در واقع، وقتی دشمن موفق شد، با تکرار هنرمندانه و جذاب دروغ، باور جامعه هدف را تغییر دهد، زمینه برای اجرای اهدافش به راحتی فراهم می شود. حالا سؤال اینجاست که راه حل مقابله با این طراحی خطرناک و پیچیده چیست؟ تنها راهکار مقابله با این دروغ های فریبنده، افشای هنرمندانه حقایق و روشن کردن ذهن افکار عمومی است، یعنی روشنگری و پاسخگویی دقیق و عمیق، به موقع و جذاب. نتیجه این مقابله هوشمندانه هم، عیان شدن دست دشمن برای مردم خواهد بود: «شما جوانها وظیفه دارید، خود شما هم باید احساس مسئولیت کنید. هم بایستی احساس مسئولیت کنید برای اینکه بتوانید تشخیص بدهید حقیقت را از دروغ. به نظر من میشود؛ این جور نیست که نشود. یک چیزهایی را به حجم زیاد، با تکرار زیاد، میخواهند در ذهن ها فروکنند اما میشود فهمید که این خلاف واقع است یا نیست. پس تشخیص حرف درست از دروغ و تحریف. ثانیاً مراقب کسانی باشید که هم صدایی میکنند؛ ارشادشان کنید. نمیگویم دعوا کنید، [لکن] ارشاد

کنید، تفهیم کنید. کسانی هستند که با دشمن هم‌صدایی میکنند؛ [البته] نه اینکه عمداً، بعضی‌ها نمی‌فهمند، غافلند. انسان میبیند، می‌شناسد افرادی را که در فضای مجازی یک چیزهایی می‌گویند، در روزنامه‌ها مینویسند؛ معاند نیستند، [لکن] بد می‌فهمند؛ این‌ها را باید ارشاد کرد. بهترین کسانی که میتوانند ارشاد کنند، خود شما جوان‌ها هستید؛ برایشان بنویسید، بگویید، پیام بدهید، تفهیم کنید، استدلال کنید در اجتماعاتان» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

همان‌طور که دشمنان این مرز و بوم برای دروغ‌گویی ناچوانمردانه و همه‌جانبه، همه ابزارها و امکانات خود را به کار می‌گیرند و به صورت هماهنگ، بر طبل دروغ و تحریف می‌کوبند، جبهه خودی نیز برای جلوگیری از آسیب به اذهان مردم و ازدست‌رفتن سرمایه‌های ارزشمند انسانی این آب و خاک، باید هماهنگ، یکدل، عالمانه، به سرعت و هنرمندانه اقدام کند. در این میدان مبارزه، باید از استعدادهای جوان و ناشناخته در میدان جنگ نرم، بهره‌گیری شده و از روش‌های غلط و ناکارآمد رسانه‌ای خودداری شود. فعالان فرهنگی و رسانه‌ای، باید هوشمندانه، به ترفندهای دشمن بپردازند و مشت چدنی او را در مقابل چشمان مردم بازکنند و برای صیانت از حریم باور و ذهن مردم، شب و روز نشناسند. اینها از وظایف مهم جبهه خودی و همه مؤمنین انقلابی است: «بدانید دشمن امروز بر پایه‌ی دروغ و دروغ‌پردازی دارد کار میکند. خب وقتی که دانستید، طبعاً وظیفه می‌آید روی دوشتان. تبیین کنید. «جهاد تبیین» که گفتیم، یکی از جاهایش اینجا است؛ جهاد تبیین... یکی از آسیب‌پذیری‌های دشمن، روشن بینی شما است. شما که روشن بین باشید، او آسیب میبیند. سعی کنید روشن بینی خودتان را افزایش بدهید. دشمن دنبال این است که بر مغزها تسلط پیدا کند. تسلط بر مغزها برای دشمن خیلی با ارزش‌تر از تسلط بر سرزمین‌ها است. اگر مغز یک ملت را توانستند تصرف کنند، آن ملت سرزمین خودش را دودستی به دشمن تقدیم میکند. مغزها را باید حفظ کرد؛ تسلط بر مغزها. یک عده‌ای خودشان دروغ نگفتند، اما متأسفانه دروغ دشمن را تأیید کردند. مراقب باشید این خطرها برای شما و برای مردمتان پیش نیاید؛ به مردمتان کمک کنید.» (۱۴۰۱/۹/۵)

رسانه ملی و رسانه‌های عمومی، تشکل‌های فرهنگی مردمی و دانشجویی و نخبگان دغدغه‌مند نسبت به آینده کشور، همه و همه نقش آفرینان این میدان نبرد نرم و رسانه‌ای هستند که نباید لحظه‌ای از مسئولیت خود در قبال مردم غافل شوند؛ هرچند مسئولان اجرایی کشور نیز، با کار جهادی شبانه‌روزی و مدبرانه، باید زمینه‌ها و بسترهای جولان دشمنان و معاندین را که در کمین‌گاه نشسته‌اند، از بین ببرند؛ «اینکه من مدام می‌گویم «جهاد تبیین، جهاد تبیین» برای این است. محتوا را شما درست کنید؛ به مسئولین دارم می‌گویم؛ مسئولین رسانه‌ها، مسئولین امور ارتباطات، قبل از اینکه دشمن، محتوای غلط و انحرافی و دروغ درست کند، شما محتوای دارای حقیقت و صحیح را درست کنید، انتقال بدهید به ذهن جوانها؛ دشمن مشغول این کار است... مسئولین باید احساس مسئولیت کنند، بدانند که چرا دشمن روی فلان کلمه، روی فلان اسم حساس است و میبندد آن را، و چرا این همه حجم دروغ را در فضای مجازی منتشر میکند؛ و علاج کنند، مقابله کنند.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

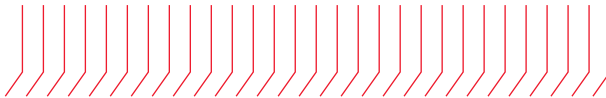

مروری بر پیشرفت‌های علمی و فناوری ایران اسلامی علی‌رغم شرارت‌های دشمن

در مسیر افتخار

راه عزت و اقتدار

بیان نورانی مولای متقیان و امیرمؤمنان امام علی درباره رابطه علم و قدرت، در دنیای امروز بیشتر از هر زمان دیگری عینیت یافته و تجسم‌های بیرونی آن در مقابل چشم انسان‌ها قرار گرفته است؛ آنجا که می‌فرمایند: «الْعِلْمُ سُلْطَانٌ مَنْ وَجَدَهُ صَالِحًا وَمَنْ لَمْ يَجِدْهُ صَالِحًا عَلَيْهِ». معنای ساده و خلاصه این حدیث شریف علوی، همان حقیقتی است که در جهان امروز بارها و بارها اثبات شده است؛ یعنی هرکس به علم و دانش مجهز شود، صاحب اقتدار می‌شود و اگر برعکس آن رخ دهد و جامعه‌ای از قافله علم و دانش عقب بماند، دیگران بر او تسلط خواهند یافت. نمونه سلطه بر دیگران با سوءاستفاده از علم و فناوری، غربی‌ها هستند. در چند قرن اخیر بسیاری از کشورهای غربی اعم از اروپایی و آمریکایی، به پشتوانه قدرت علمی و فناوری ناشی از انقلاب صنعتی، به دست‌اندازی در

منابع و ذخایر کشورهای دیگر و سرک کشیدن به دیگر نقاط دنیا روی آورده و عملاً ساکله نظام سلطه را بنیان نهادند. میوه های تلخ این شیوه بهره گیری از علم و دستیابی به قدرت، یک روز انفجار اتمی در هیروشیما و ناگازاکی بوده و روز دیگر اشغالگری و غارت کشورهایمانند عراق، افغانستان، شبه قاره هند، کشورهای آفریقایی و...

راه مصونیت در مقابل این «غرب وحشی» و سلطه گر، دستیابی به مرزهای دانش و فناوری است: «ما احتیاج داریم به اینکه از لحاظ علمی پیشرفت کنیم؛ این نیاز قطعی ماست. اگر از لحاظ علمی پیشرفت نکنیم، تهدید دشمنان تمدنی ما و دشمنان فرهنگی و سیاسی ما، تهدید دائمی خواهد بود؛ آن وقتی این تهدید متوقف می شود یا خطرش کم می شود که ما از لحاظ علمی پیشرفت کنیم. بنده بارها روی این مسئله تکیه کرده ام. الان قریب بیست سال است روی این تکیه می کنم.» (۱۳۹۷/۷/۲۵)

آنچه نمی خواهند دیده شود...

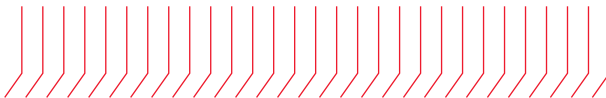
جهاد علمی همه جانبه جوانان این مرز و بوم، دستیابی به جایگاه پانزدهم جهان در تولید علم در سال ۲۰۲۱ بوده که هرچند این رتبه، تحت تأثیر میزان اهتمام و گفتمان سازی دولت های مختلف، دستخوش تغییرات مثبت و منفی بوده است، اما جهت گیری کلی آن، از حرکت روبه جلو و افتخار آفرین جوانان دانشگاهی این مرز و بوم حکایت دارد.

انقلاب اسلامی ایران فرصت کم نظیری را برای باور و اعتقاد به گزاره «ما می توانیم» فراهم کرد و در سایه این فرصت طلایی بود که استعداد های جوان ایرانی به صورتی چشم گیر و در پهنه ای وسیع شکوفا شد. نتیجه نهادینه شدن این روحیه و شکل گیری حرکت علمی وسیع در کشور، جهش علمی چشم گیر و رسیدن ایران اسلامی به مرزهای دانش در رشته های مختلف، از دستیابی به دانش پیچیده چرخه سوخت هسته ای گرفته تا سلول های بنیادی، نانوفناوری، هوافضا، شاخه های مختلف علوم پزشکی و... بوده است. این جهاد علمی همه جانبه جوانان این مرز و بوم، دستیابی به جایگاه پانزدهم جهان در تولید علم در سال ۲۰۲۱ بوده که هرچند این رتبه، تحت تأثیر میزان اهتمام و گفتمان سازی دولت های مختلف، دستخوش تغییرات مثبت و منفی بوده است، اما جهت گیری کلی آن، از حرکت روبه جلو و افتخار آفرین جوانان دانشگاهی این مرز و بوم حکایت دارد.

اما نکته جالب در این میان، استمرار این پیشرفت ها حتی در ماه های پرتلاطم اخیر بود؛ در حالی که دشمنان کشور و انقلاب تلاش کردند تا با دروغ و تحریف، روند پیشرفت و اقتدار آفرینی

کشور را مختل و متوقف کنند: «در همین چند هفته ای که حالا در بعضی از خیابان ها چهار نفر آدم شیرریا فریب خورده وارد شدند و اغتشاش درست کردند، در همین اغتشاشات، کارهای بزرگی انجام گرفته که اگر مقایسه کنیم هفته های دیگر و ماه های دیگر را، یک نتیجه ی بزرگی به دست می آید... دستیابی دانشمندان ایرانی به روشی جدید برای درمان سرطان خون... بومی سازی یک دستگاه کلیدی برای چاه های نفت و گاز. یکی از ثروت های طبیعی مهم ما نفت و گاز است؛ ما از لحاظ استخراج نفت و گاز احتیاج داریم به نوآوری، این نوآوری دارد انجام میگیرد... خط آهن بخش مهمی از بلوچستان [افتتاح شد]؛... از اوایل انقلاب - حالا قبل از انقلاب که بحثش نبوده - یکی از آرزو های مهمی بود که ما بتوانیم یک خط شمال به جنوب درست کنیم که خط آهن بلوچستان هم جزو این است و خط شمال به جنوب است... چندین کارخانه راه افتاد؛ پالایشگاه فراسرزیمینی راه افتاد در یکی از کشورها؛ بهره برداری از شش نیروگاه برق در همین چند هفته اتفاق افتاد... یکی از بزرگ ترین تلسکوپ های جهان در همین روزها رونمایی شد... از ماهواره بر رونمایی شد، از یک موشک جدید رونمایی شد و همین طور [موارد دیگر]. اینها مال همین چند هفته ای است که در میان اغتشاشات هم بوده» (۱۴۰۱/۸/۲۸)

نگاهی به اهمیت و عظمت بخشی از این دستاوردهای درخشان علمی و فناورانه که رهبر حکیم انقلاب بدان‌ها اشاره کرده‌اند، به روشنی نشان می‌دهد که چرا دشمن به دنبال مخفی نگه داشتن این دستاوردها در جنگ رسانه‌ای و توقف آنها در میدان اقدام و عمل بوده است. رونمایی از پروژه پیشرفته تلسکوپ ملی که بعد از ۲۳ سال تلاش علمی، امکان رصد کهکشان‌های پرحجم را در فاصله ۶۶ میلیارد کیلومتری و انجام پژوهش‌های نوین کیهانی را فراهم می‌کند. موفقیت دانشمندان ایرانی در درمان بیماری سرطان خون یک بیمار باروش ژن درمانی که برای نخستین بار با دانش بومی صورت گرفته و انحصار آن را از دستان دو شرکت چندملیتی دانش بنیان خارج کرده‌اند، نمونه دیگری از این افتخارات کمترگفته شده است. پرتاب موفقیت‌آمیز ماهواره بر قانم که ماهواره‌های با وزن هشتاد کیلوگرم را در مدار پانصد کیلومتری از سطح زمین قرار می‌دهد و فصل نوینی از پیشرفت علمی را در حوزه هوافضا رقم می‌زند و نیز ساخت موشک هایپرسونیک به عنوان صفحه جدیدی از افتخارات دفاعی و ارتقای قدرت بازدارندگی در مقابل تهدیدات دشمنان این مردم، از دیگر افتخارات علمی ماه‌های اخیر بوده است؛ دستاوردها و افتخاراتی که دشمنان نمی‌خواهند مردم و خصوصاً جوانان اطلاعی از آن داشته باشند.

استمرار پیشرفت

اینها نمونه‌های افتخارآمیز و غرورانگیز از صفحات کتاب پیشرفت و حرکت روبه جلوی جامعه ایرانی است که نباید متوقف شود؛ اما شرط تداوم عزت و اقتدار، اصرار بر ادامه حرکت شتابان علمی کشور و اکتفا نکردن به داشته‌ها و دستاوردهای درخشان فعلی است؛ چراکه فاصله ما با آنچه دنیا از رهگذر علم و فناوری به دست آورده است، همچنان معنادار است و برای پُر کردن این فاصله، لحظه‌ای نباید از حرکت در مسیر فتح قله‌های ناشناخته دانش و فناوری غفلت کرد. اما نکته مهم این است که سرعت پیشرفت علم ایران اسلامی به هیچ وجه نباید گنبد شود. در این میان، وظیفه نهادهای مسئول مستقیم در این حوزه و نخبگان و فعالین علمی، گسترش گفتمان علم‌آموزی، تولید علم و تجاری‌سازی آن و وظیفه دستگاه‌های دیگر، پشتیبانی همه‌جانبه و مسئولانه از حرکت علمی کشور و دلگرم کردن نخبگان و استعدادهای درخشان برای ادامه دادن راه پیش رو است: «در یک دوره‌ای، حدود یکی دو دهه‌ی پیش، یک حرکت وسیع و عمیقی در زمینه‌ی پیشرفت علم در کشور اتفاق افتاد. آن هم باز به خاطر همین بود که یک گزاره‌ی درست صحیح عبور از مرزهای دانش مطرح شد و همه‌گیر شد و پذیرفته شد، دنبال‌گیری شد... الان آن طور که انسان احساس می‌کند، با گزارش‌هایی که میرسد، این حرکت ضعیف شده. این خیلی خطرناک است! دنیا که متوقف نمی‌شود، رقبا که متوقف نمی‌شوند؛ دائم در حال حرکت و پیشرفتند. ما اگر چنانچه توقف کنیم، قطعاً عقب می‌افتیم و عقب‌افتادگی علمی به معنای زیر دست قرار گرفتن است. اگر بخواهید کشور زیر دست قرار نگیرد، ما باید از لحاظ علمی دست بالا را در بخش‌های مختلف دانش در کشور داشته باشیم؛ و این احتیاج دارد به حرکت مجدد» (۱۴۰۱/۹/۱۵)

چاره‌بر انقلاب اسلامی بر موضوع تقویت «وحدت ملی» و پرهیز از
اختلاف، تأکید ویژه دارند؟

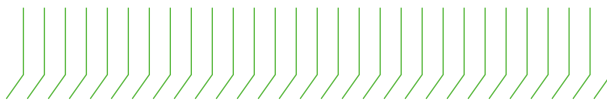
تصویری از
راهپیمایی
مردم در
۲۲ بهمن ۱۴۰۱،
اصفهان.

راهبرد اتحاد ملی برای ایران قوی

چند دهه پس از پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی ملت ایران در حالی که انقلاب وارد گام دوم خود برای جامعه‌سازی اسلامی و حرکت روبه‌رشد در جهت ایجاد تمدن نوین اسلامی شده، چالشی مهم و اساسی پیش روی همگان است: «چالش اساسی برای امروز ما در کشور، چالش پیشرفت و توقف و رکود است؛ یا بگوییم چالش پیشرفت و ارتجاع؛ چون توقف عقب رفتن است و هر کسی که توقف کند در واقع دارد عقب می‌رود؛ چون دنیا در حال حرکت به جلو است، اگر شما ایستادید، عقب میمانید.» (۱۴۰۱/۸/۲۸) مهم این است که در این نقطه کلیدی و سرنوشت‌ساز «ما داریم پیشرفت میکنیم.» (۱۴۰۱/۸/۲۸) و نشانه‌های این پیشرفت ملی برای ساخت ایران قوی هم متعدد است. یکی از نشانه‌ها همین است که علی‌رغم توطئه سنگین و همه‌جانبه دشمنان برای برهم زدن امنیت ایران اسلامی از طریق اغتشاشات خیابانی و تلاش آنان برای التهاب‌آفرینی در ایران، باز هم نمونه‌هایی جدی از پیشرفت در کشور ثبت شد و این (نشانه‌ی حرکت در جامعه است؛ پس جامعه را کد نیست، در حال

در کنار توطئه یأس آفرینی، محور مهم دیگر نقشه دشمن ایجاد اختلاف و بی‌اعتمادی در بخش‌های مختلف کشور و از بین بردن اتحاد و انسجام ملی است تا جایی که این موضوع تبدیل به راهبرد اصلی دشمن برای تحقق اهدافش شده است.

حرکت است، در حال پیشرفت است؛ این خیلی مهم است که جامعه در حال پیشرفت و حرکت باشد.)) (۱۴۰۷/۸/۲۸) نتیجه این پیشرفت هم قطعاً به نفع ملت ایران و نظام اسلامی و به ضرر دشمنان زیاد خواهد و سلطه طلب است: ((این پیشرفت‌ها نظام را مستحکم می‌کند، به نظام اقتدار می‌دهد. وقتی شما اقتدار پیدا کردید، دشمن نمیتواند نگاه چپ به شما بکند.)) (۱۴۰۷/۸/۲۸)

راز دشمنی‌های کینه‌توزانه مستکبران علیه ملت ایران و نظام اسلامی هم همین است. ((مشکل غرب و استکبار با جمهوری اسلامی این است که جمهوری اسلامی دارد پیشرفت میکند، دارد رونق می‌گیرد، و این پیشرفت را همه‌ی دنیا دارند می‌بینند و به آن اعتراف می‌کنند، و این برای غرب غیر قابل تحمل است... ما داریم پیشرفت می‌کنیم، دنبال پیشرفتیم، میخواهند این نباشد. همه‌ی قدرت‌های استکباری دنیا که عمدتاً آمریکا و اروپا است، در مقابل این حرکت پیشرفت جمهوری اسلامی حرص می‌خورند، مضطرب میشوند، ناراحت میشوند، لذا وارد میدان میشوند و هر کاری از دستشان برمی‌آید میکنند.)) (۱۴۰۷/۸/۲۸) و البته ((فقط با جمهوری اسلامی مخالف نیستند، با ایران مخالفند؛ آمریکا با ایران قوی مخالف است، با ایران مستقل مخالف است. همه‌ی بحث آنها، همه‌ی دعوای آنها سر جمهوری اسلامی نیست؛ البته با جمهوری اسلامی بشدت و عمیقاً دشمنند، در این شگی نیست، اما بدون جمهوری اسلامی هم با ایرانی که قوی باشد مخالفند، با ایرانی که مستقل باشد مخالفند.)) (۱۴۰۷/۷/۱۱)

دشمن «امید» و «اتحاد» را هدف گرفته است

از سوی دیگر دشمن مستکبر که از پیشرفت و اقتدار روزافزون ایران اسلامی، عصبانی است نقشه مشخصی را دنبال می‌کند که باید نخست این نقشه را شناخت و سپس در نقطه قابل آن حرکت کرد. ((نقشه‌ی دشمن برای ما روشن است، یعنی ما هیچ ابهامی در نقشه‌ی دشمن نداریم که چه کار می‌خواهد بکند. نقشه‌ی دشمن را باید بدانیم، آن را تحلیل کنیم، در مقابلش تدبیر کنیم. [ما حالا] نقشه‌ی دشمن را می‌شناسیم. یک مقداری را خود دشمن افشا کرده، یک مقداری را عوامل بی‌عقل اش در اینجا افشا کردند، یک مقداری را هم گزارش‌های دستگاه‌هایی که این گزارش‌ها را تهیه میکنند فراهم کرده؛ نقشه‌ی دشمن روشن است.)) (۱۴۰۷/۱۱/۱۹)

دشمن در طرح خود علیه ملت و انقلاب مردم ایران، یک هدف مشخص دارد: «هدف دشمن به زانو درآوردن انقلاب و نظام جمهوری اسلامی است.» (۱۴۰۱/۱۱/۱۹) و برای به زانو درآوردن انقلاب و نظام هم بیشتر بر روی دو محور اصلی و بنیادین تمرکز کرده است. یکی از این دو محور اصلی از بین بردن امید است. «امید مهم ترین ابزار پیشرفت است و دشمن روی این متمرکز شده؛ دشمن از همه ی توان دارد استفاده میکند برای القای ناامیدی، برای القای بن بست. یک جوانی هم که با مسائل دنیا آشنا نیست، گاهی می بیند تحت تأثیر قرار میگیرد، او هم مأیوس میشود؛ وقتی مأیوس شد، کار نمیکند. پیشرفت احتیاج دارد به امید. دشمن روی امید ملت ایران متمرکز است. این امکانات گسترده ای که دشمن به کار گرفته، این رسانه ها، این ماهواره ها، این فضای مجازی عجیب و غریب، این تلویزیونهای مزدور ماجور، همه ی اینها برای این است که این امید را در مردم بگشند... می خواهند نگذارند جوان های ما امیدوار بمانند، نگذارند مسئولین ما امیدوار بمانند؛ اینها حتی به مسئولین هم طمع دارند که امید را از آنها بگیرند.» (۱۴۰۱/۸/۲۸)

اما در کنار توطئه یأس آفرینی، محور مهم دیگر نقشه دشمن ایجاد اختلاف و بی اعتمادی در بخش های مختلف کشور و از بین بردن اتحاد و انسجام ملی است تا جایی که این موضوع تبدیل به راهبرد اصلی دشمن برای تحقق اهدافش شده است. (راهبرد چیست؟ ایجاد اختلاف، ایجاد بی اعتمادی؛ بی اعتمادی دستجات سیاسی نسبت به همدیگر، گروه های مردمی نسبت به همدیگر، بی اعتمادی مردم به حکومت، بی اعتمادی حکومت به مردم، بی اعتمادی این به آن، این سازمان با آن سازمان که به هم بی اعتماد باشند، به هم بدبین باشند. وقتی بی اعتمادی به وجود آمد، امید به آینده هم از بین خواهد رفت. خب قهرآ یک اختلافاتی وجود دارد؛ این اختلافات را نباید تبدیل کرد به گسل. یک وقت [بحث] «زن» را مطرح میکنند، یک وقت بحث شیعه و سنی را مطرح میکنند، یک وقت اختلاف نسلی را مطرح میکنند، یک وقت مسائل گوناگون دیگر را، برای اینکه اختلاف ایجاد کنند؛ راهبرد دشمن ایجاد اختلاف است. البته تاکتیک ها مختلف است؛ هر زمانی با یک تاکتیک؛ عمده ی تاکتیک هم دروغ پردازی و شایعه سازی است؛ این کارها را میکنند برای اینکه بتوانند اختلاف ایجاد کنند.» (۱۴۰۱/۱۱/۱۹) راز هدف گرفتن امید و اتحاد ملی از سوی دشمن این است که «آن چیزی که ملت را نگه میدارد امید است و وحدت؛ اتحاد میان آحاد مردم.» (۱۴۰۱/۱۰/۲۲) و «یکی از چیزهایی که در ایجاد قوت در کشور مؤثر است و کشور را قوی میکند، اتحاد ملی است.» (۱۴۰۱/۱۱/۲۶) در واقع «اتحاد ملی سد است؛ دیواری محکم سربه فلک کشیده است در مقابل دشمن. اتحاد ملی همان چیزی است که نقش بسیار عظیمی در پیروزی انقلاب، بعد هم در پیشرفت انقلاب داشته.» (۱۴۰۱/۱۱/۱۹)

■ نصرت الهی در گرو اتحاد ملی

حقیقت این است که علی رغم همه مشکلات اقتصادی و معیشتی و حجم سنگین دشمنی ها و توطئه های تبلیغاتی دشمن «گرایش عموم ملت ایران، گرایش انقلاب است.» (۱۴۰۱/۱۱/۲۶) و «آنچه انبوه است، آنچه عظیم است، حضور مردم در خدمت انقلاب و در میدانهای انقلاب است.» (۱۴۰۱/۸/۲۸) هر چند «سلاطین مختلفی وجود دارد، اختلافات نظر در مسائل گوناگون وجود دارد، اما درباره ی اسلام، درباره ی نظام، درباره ی انقلاب، وحدت نظر بین مردم هست.» (۱۴۰۱/۱۰/۲۲)

«سرچیزهای جزئی تنازع نباید انجام بگیرد. البته اختلاف نظر هست. در این اختلاف نظرها مباحثه خوب است، مناظره خوب است اما مناظره خوب نیست... دشمنی کردن خوب نیست، دهان را به حرف ناشایست آلودن خوب نیست.» (۱۴۰۱/۱۱/۲۶) باید دانست که «اختلاف سیاسی، اختلاف نظر، اختلافات طبیعی در جامعه اشکالی ندارد، اما ناپیوستگی به زد و خورد، به تهمت زنی، به افترا و به امثال اینها منتهی بشود. این، آن راهبردی است که ما در مقابل راهبرد دشمن باید اتخاذ کنیم.» (۱۴۰۱/۱۱/۱۹)

در چنین صحنه‌ای مهم‌ترین وظیفه همگان در مقابل نقشه دشمن و برای استمرار مسیر پیشرفت در جهت ایران قوی از سویی امیدآفرینی و از سوی دیگر تحکیم هرچه بیشتر اتحاد ملی است. (وقتی که ما می بینیم دشمن وحدت را آماج حمله‌های خودش قرار داده، وظیفه ما چیست؟ وظیفه این است که این اتحاد را، این وحدت را حفظ کنیم، نگذاریم دشمن در این خواسته‌ی پلید خودش پیروز بشود.) (۱۴۰۱/۱۱/۱۹)

در عرصه چنین درگیری‌ای با دشمن توطئه‌گر (نگذاریم این وحدت نظر از بین برود. به اختلافات کمک نکنیم؛ اختلافات قومی، اختلافات مذهبی، تحریک احساسات یک گروهی علیه یک گروه دیگر. هر کس در زمینه‌ی خدشه‌ی به اتحاد ملت حرکتی انجام بدهد برای دشمن کار کرده، در نقشه‌ی دشمن کار کرده، در زمین دشمن بازی کرده؛ این راهمه توجه داشته باشند! منبری باشد، مدّاح باشد، روحانی باشد، دانشگاهی باشد، نویسنده باشد، شاعر باشد؛ هر کسی باشد.) (۱۴۰۱/۱۰/۲۲) البته به این نکته مهم نیز باید توجه داشت که راهبرد مهم و اساسی اتحاد ملی از آسیب‌های برخی مسائل انحرافی‌ای که عملاً تکمیل‌کننده نقشه دشمن است هم باید مصون بماند. (یک عده‌ای یاد گرفته‌اند تعبیرات «آشتی ملی، آشتی ملی») [راگفتن]؛ این حرف‌ها به نظر من معنی ندارد؛ مردم مجتمعند، با هم متحدند؛ آنجایی که پای اسلام در میان است، پای ایران در میان است، پای استقلال در میان است، پای ایستادگی در مقابل دشمن در میان است، مردم با هم می‌آیند و وجودشان ایستاده‌اند. ممکن است در فلان مسئله‌ی سیاسی دوفر با هم اختلاف نظر داشته باشند [اما] تأثیری نمی‌گذارد. چرا می‌گویید آشتی؟ مگر قهرند که بیایند با هم آشتی کنند؟» (۱۳۹۵/۱۱/۲۷) بنابراین (سرچیزهای جزئی تنازع نباید انجام بگیرد. البته اختلاف نظر هست. در این اختلاف نظرها مباحثه خوب است، مناظره خوب است اما مناظره خوب نیست... دشمنی کردن خوب نیست، دهان را به حرف ناشایست آلودن خوب نیست.) (۱۴۰۱/۱۱/۲۶) باید دانست که «اختلاف سیاسی، اختلاف نظر، اختلافات طبیعی در جامعه اشکالی ندارد، اما ناپیوستگی به زد و خورد، به تهمت زنی، به افترا و به امثال اینها منتهی بشود. این، آن راهبردی است که ما در مقابل راهبرد دشمن باید اتخاذ کنیم. اگر همت کنیم، نیت کنیم، خدای متعال هم ان شاء الله کمک خواهد کرد.» (۱۴۰۱/۱۱/۱۹)

تصویری
از آیت‌الله
خامنه‌ای در
دوران ریاست
جمهوری
۱۳۶۵/۱/۱۰

مروری بر راهبرد و جهاد پنجاه ساله حضرت آیت‌الله خامنه‌ای برای تقریب مذاهب اسلامی

پنج دهه جهاد برای «وحدت»

نهضت اسلامی ملت ایران به رهبری عبد صالح خدا، امام امت، خمینی کبیر تازه به میانه خود رسید بود که همگام با پیشبرد این نهضت رهایی بخش، یک ضرورت حیاتی و انکارناپذیر پیش روی رهبران و پیشگامان نهضت قرار گرفت؛ ضرورتی که برگرفته از حقایق ناب نوروزی و رسالت تاریخی انبیای الهی برای غلبه بر باطل بوده و در ادامه این مسیر تاریخی و تمدن ساز هم، همواره راهگشای پیروان جبهه حق خواهد بود. «وحدت» و اعتصام به حبل‌الله، همان اکسیر حیات بخش و ضرورت اعجاز بخشی است که از سال‌های اوج‌گیری نهضت اسلامی به صورت زنده و بالنده در لسان و عمل رهبر کبیر انقلاب و یاران ناب ایشان جای گرفت و تا امروز همچنان فصل مشترک همه دلدادگان مسیر جهاد و شهادت است.

سیاهه جنایات دشمنان جهان اسلام، وقتی سیاه‌تر می‌شود که خون فلسطینی سنی مذهب با ایرانی شیعه را هم‌زمان بر زمین می‌ریزند و این، یعنی برای دشمنان اسلام، سنی و شیعه اساساً موضوعیت ندارد و آنچه مهم است، هدم و نابودی تفکر توحیدی و نجات بخش اسلام، با کمک شیعه انگلیسی و سنی آمریکایی است.

وحدت در میانه تبعید

یکی از جلوه‌های برجسته پیگیری این راهبرد حیات بخش در سال‌های مبارزه علیه رژیم ستم‌شاهی، فعالیت‌های مستمر حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر حکیم انقلاب اسلامی بوده است که در میانه غربت تبعید، تهدیدهای تبعید را به فرصتی برای اتحاد و همدلی اقوام و مذاهب تبدیل کرده و ظرفیت‌ها و زیرساخت‌های فرهنگی غلبه بر رژیم باطل را در منطقه تاریخی سیستان و بلوچستان فراهم کردند.

در آن سال‌ها، آن طلبه سید جوان، دور از خانه و خانواده و دوستان، در میانه تبعید به بدآب و هواترین مناطق ایران‌شهر، با حضور در جمع علمای اهل سنت آن منطقه و حشرونشر صمیمانه با مردم نجیب و خون‌گرم آن دیار، ضمن رسیدگی به احوال آنان، توطئه شوم و پیچیده دشمن برای اختلاف و دشمنی میان پیروان مذاهب اسلامی را تبیین می‌کرد و با یادآوری مشترکات ارزشمند مذاهب اسلامی همچون خدای واحد، پیامبر واحد، کتاب واحد و قبله واحد، تلاش می‌کرد تا زمینه‌های انسجام و تقویت مردمان آن منطقه را فراهم کرده و آن را الگویی متعالی برای دیگر نقاط کشور و حتی جهان اسلام قرار دهد. جلوه عملی «جهاد تبیین» آن سید جوان، حضور فعالانه و مسئولانه برای امداد رسانی به سیل زده‌گان ایران‌شهر و مناطق اطراف آن بود که بدون توجه به پیرایه‌های قومیتی، باعث تخفیف آلام مصیبت‌زدگان و دل‌گرمی آنان برای عبور از سختی‌ها و مصایب می‌شد. «فکر وحدت اسلامی یک فکر زودگذر تازه‌پا نیست، بلکه از اعماق دل ما می‌جوشد. سستی برای خود سستی است، شیعه هم برای خود شیعه است، هر کدام عقاید و مناسکی دارند و هیچ کدام دیگری را مجبور نمی‌کند که مثل من وضو بگیرد یا اعمال دیگر را مثل من انجام بدهد. حقیقت این است که هر دو به خدای واحد، قبله واحد، پیامبر واحد، اهداف و ارزش‌های واحد و به اسلام واحد معتقدند. چرا اینها را فراموش کنیم؟! من در همان روزهایی که تبعید بودم - آقای مولوی قمرالدینی

این جاست - پیغام دادم، خودم به مسجد ایشان رفتم و گفتم بیایید این یک هفته میان هفده ربیع - که ما شیعه‌ها هفده ربیع را روز ولادت پیغمبر می‌دانیم و جشن می‌گیریم - و دوازده ربیع را - که شما سنی‌ها روز ولادت پیامبر می‌دانید - جشن بگیریم. ما بگیریم، شما هم بگیرید. ایشان هم قبول کرد. اتفاقاً در همان روزهای اول و دوم در ایرانشهر سیل آمد و بساط همه چیز را به هم زد و ما در کار امداد مردم افتادیم...» (۱۳۸۱/۱۲/۲)

چتر ولایت بر سر همه مذاهب اسلامی

مروری بر راهبردها و اقدامات رهبر معظم انقلاب در سال‌های پس از انقلاب اسلامی تاکنون هم، نشان‌دهنده دغدغه و اهتمام ویژه ایشان به موضوع «وحدت» است. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای از سال ۱۳۶۹ و در اوایل زعامت امت اسلامی، با فرمان تشکیل مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی - که پس از چند سال برگزاری کنگره سالیانه وحدت اسلامی صورت گرفت - اقدامی ماندگار برای تألیف قلوب مسلمانان از طریق هم‌نشینی و هم‌فکری علمای بلاد انجام دادند و این شجره طیبه که حالا ۳۲ ساله شده، بستری کم‌نظیر برای وحدت شیعه و سنی علیه دشمن مشترک شده است. ایشان در تمام این سال‌ها، علاوه بر تعامل مستمر با علمای اهل سنت از کشورهای مختلف، با چند اقدام تاریخی تلاش کردند تا بیش از پیش زمینه‌های خصومت و بددلی پیروان مذاهب اسلامی را - که با فعال کردن گسل‌های اختلاف و دشمنی توسط سرویس‌های جاسوسی دشمن و افراد جاهل دنبال می‌شود - کمتر و کمتر کنند. فتوای حرمت اهانت به مقدسات اهل سنت، نمونه ماندگار این تدابیر دلسوزانه و تمدن‌ساز بوده است؛ «اهانت به نمادهای برادران اهل سنت، از جمله اتهام‌زنی به همسر پیامبر اسلام، عایشه حرام است. این موضوع شامل زنان همه پیامبران و به ویژه سیدالانبیاء پیامبر اعظم حضرت محمد (ص) می‌شود» (۱۳۸۹/۷/۸) علاوه بر این فتوای تاریخی، سفرهای تاریخی ایشان به مناطق سنی‌نشین همچون سیستان و بلوچستان در سال ۱۳۸۱ و کردستان در سال ۱۳۸۸ و دیدارهای صمیمانه با مردم مناطق مختلف و سران اقوام و علمای اهل تسنن، همگی نشان‌دهنده اهتمام ویژه و دغدغه راهبردی ایشان، برای وحدت مسلمانان در ایران و جهان اسلام بوده است. «یکی از ابزارهای همیشه مورد استفاده دشمنان ملت‌های مسلمان برای اختلاف، مسئله اختلافات مذهبی، شیعه و سنی و از این قبیل بوده. دعوا درست کنند، اختلاف ایجاد کنند، برادران را به جان هم بیندازند، اختلافات را بزرگ کنند، برجسته کنند، موارد اشتراک و اتحاد را ضعیف کنند... من خودم در بلوچستان تبعید بودم. از آن زمان تا حالا با علمای سنی حنفی شهرهای بلوچستان - ایرانشهر و چابهار و سراوان و زاهدان - با آنهایی که بحمدالله زنده هستند، رفیقیم، نزدیکیم، صمیمی هستیم. من آنجا تبعیدی بودم، دستگاه‌ها نمی‌خواستند بگذارند تلاشی از سوی ما انجام بگیرد...» (۱۳۹۰/۷/۲۵)

مروری بر راهبردها و اقدامات رهبر معظم انقلاب در سال‌های پس از انقلاب اسلامی تاکنون هم، نشان دهنده دغدغه و اهتمام ویژه ایشان به موضوع «وحدت» است. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای از سال ۱۳۶۹ و در اوایل زعامت امت اسلامی، با فرمان تشکیل مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی - که پس از چند سال برگزاری کنگره سالیانه وحدت اسلامی صورت گرفت - اقدامی ماندگار برای تألیف قلوب مسلمانان از طریق هم نشینی و هم فکری علمای بلاد انجام دادند و این شجره طیبه که حالا ۳۲ ساله شده، بستری کم نظیر برای وحدت شیعه و سنی علیه دشمن مشترک شده است.

شیعه و سنی؛ ید و اوحده علیه دشمن مشترک

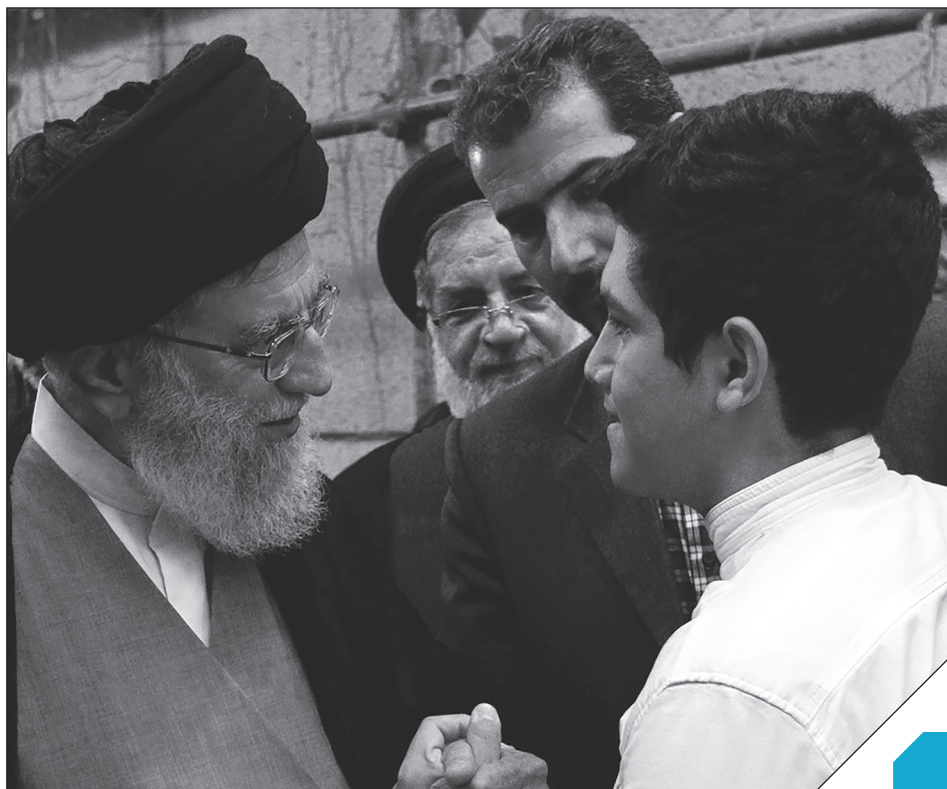
امروز و در گام دوم انقلاب اسلامی که دشمنان این ملت و مسلمانان جهان بیش از هر زمان دیگری، بر طبل تفرقه و تشتت میان پیروان پیامبر خاتم(ص) می‌کوبند و تلاش می‌کنند تا هر رویداد یا مسئله کوچکی را به یک حادثه بزرگ برای تضعیف قدرت مسلمانان و نابودی جهان اسلام تبدیل کنند، توجه به ابعاد پیچیده و چندلایه این توطئه شوم و خنثی سازی آن، بیش از هر زمان دیگری برای جوامع اسلامی واجب و حیاتی است. «وحدت و اتحاد مسلمان‌ها یک امر تاکتیکی نیست که حالا بعضی خیال کنند به خاطر شرایط خاصی ما بایستی با همدیگر متحد باشیم؛ نه، یک امر اصولی است؛ هم افزایشی مسلمان‌ها لازم است؛ اگر مسلمان‌ها متحد باشند، هم افزایشی میکنند و همه قوی میشوند؛ وقتی که این هم افزایشی وجود داشته باشد، حتی آنهایی که مایلند - و مانعی هم نیست - که تعامل با غیر مسلمان‌ها داشته باشند، با دست پُر وارد این تعامل میشوند» (۱۴۰۰/۸/۲)

و این پیوند مبارک، زمینه ساز رشد و تعالی مسلمانان و دستیابی به تمدن نوین اسلامی است که در آن، آحاد مسلمین در عین اعتقاد به مقدسات خود، بر مشترکات حیات بخش اسلام در مقابل دشمن مشترک پافشاری کنند.

«یکی از اهداف نظام جمهوری اسلامی و اهداف انقلاب اسلامی، ایجاد تمدن نوین اسلامی است: تمدن اسلامی با نگاه به ظرفیت‌های امروز و حقایق و واقعیت‌های امروز. این کار جز با اتحاد شیعه و سنی امکان پذیر نیست؛ این را تنها یک کشور و یک فرقه نمیتواند انجام بدهد؛ برای این بایستی همه با هم همکاری کنند» (۱۴۰۰/۸/۲)

سیاهه جنایات دشمنان جهان اسلام، وقتی سیاه تر می‌شود که خون فلسطینی سنی مذهب با ایرانی شیعه را هم زمان بر زمین می‌ریزند و این، یعنی برای دشمنان اسلام، سنی و شیعه اساساً موضوعیت ندارد و آنچه مهم است، هدم و نابودی تفکر توحیدی و نجات بخش اسلام، با کمک شیعه انگلیسی و سنی آمریکایی است. «امروز مانند همیشه و بیش از همیشه، مصلحت‌الزامی امت اسلامی، در وحدت است؛ وحدتی که ید و اوحده در برابر تهدیدها و دشمنی‌ها پدید آورد و بر سر شیطان مجسم، آمریکای متجاوز و غدار و سگ زنجیری اش رژیم صهیونیستی، رعد آسا فریاد کشد و در برابر زورگویی‌ها، شجاعانه سینه سپر کند. این معنی فرمان الهی است که فرمود:

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا» (۱۳۹۹/۵/۷)

امید چه نقشی در حرکت ملت بزرگ ایران دارد؟

جهاد بزرگ جوانان انقلابی

➤ یأس از آینده، سم مهلك است

«توصیه من امید و نگاه خوش بینانه به آینده است. بدون این کلید اساسی همه قفل‌ها، هیچ گامی نمی‌توان برداشت.» (۱۳۹۷/۱۱/۲۲) امید، کلیدی است که در سختی‌ها و بزنگاه‌ها، روزنه‌ای باز می‌کند برای فردا. انسان و جامعه‌ی در حال حرکت که برای رسیدن به اهدافش در حال تلاش است، باید مسیر باز کند و گردنه‌ها و پرتگاه‌ها را رد کند و برای اینکه پایش نلغزد، دقیق گام برداشته و تصویر آرمانی رسیدن به قله را مُدام یادآوری کند. در نقطه‌ی مقابل این حقیقت اما: «بدترین بلائی

امید، کلیدی است که در سختی‌ها و بزنگاه‌ها، روزنه‌ای باز می‌کند برای فردا. انسان و جامعه‌ی در حال حرکت که برای رسیدن به اهدافش در حال تلاش است، باید مسیر باز کند و صخره و گردنه‌ها و پرتگاه‌ها را رد کند و برای اینکه پایش نلغزد، دقیق‌گام برداشته و تصویر آرمانی رسیدن به قله را مُدام یادآوری کند.

که ممکن است بر سر یک نسل در یک کشور بیاید، ناامیدی و یأس است. اینکه می‌گویند: آقا! چه فایده دارد؟ فایده‌ای ندارد. این روحیه «فایده‌ای ندارد» - یأس از آینده - سم مهلک همه فعالیت‌هاست... امید، آن نیروی عظیمی است که انسان را پیش می‌برد.)) (۱۳۸۸/۶/۸)

محکم باید قدم برداشت و استوار تصمیم گرفت و روبه جلو حرکت کرد. برای رشد و پیشرفت جامعه آفات و موانع فرهنگی و روانی مهمی مثل ترس، غفلت، جابه‌جا کردن مسائل اصلی با فرعی، مشغول شدن به اختلافات، تنبلی و سُستی و اشتباه محاسباتی وجود دارند و یکی از این آفت‌های مهلک یأس و ناامیدی است. موانعی که به عنوان دشمن درونی عمل کرده و موجب کنده حرکت می‌شوند. درگام دوم انقلاب اسلامی، امید صادق و برآمده از واقعیت‌ها و تجربیات ملت ایران است که می‌تواند ما را از پیچ‌های مهم تاریخی عبور داده و به قله‌های پیشرفت و تعالی برساند.

یأس‌آفرینی و ناامیدی، سلاح دشمن

در نقطه‌ی مقابل این رویکرد «اگر دشمن بتواند مردم ما را، جوانان ما را، قشرهای ما را، نسبت به آینده این حرکتشان ناامید کند، ضربه خود را زده است. این خطر عمده است؛ لذا، شما می‌بینید با انواع و اقسام روش‌ها، بیان‌ها، زبان‌ها و شیوه‌ها سعی می‌کنند دل‌ها را نسبت به تداوم این حرکت پُرافتخار اسلامی مردد و مأیوس کنند و امید را از آن‌ها بگیرند. این مهم‌ترین خطر است.» (۱۳۷۹/۳/۱۴)

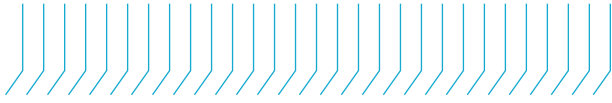
آن‌ها که چشم دیدن موفقیت و عزتِ ملت ایران را ندارند و هنوز طعم کاپیتولاسیون و سلطه‌گری در ایران دوران پهلوی را زیر دندان دارند، برای جبران شکست‌های خود و برای متوقف کردن حرکت آرمانی ملت ایران و نظام اسلامی دست به کار شده و بنگاه‌های خبری و تریبون‌های دروغ و لجن‌پراکنی به راه انداخته‌اند و با تمرکز بر ایجاد «جنگ شناختی» به دنبال تسلط بر افکار و اندیشه و انگیزه ایرانیان هستند. دشمنانی که روزگاری کار حکومت نوپای اسلامی ایران را تمام شده می‌خواندند و وانمود می‌کردند که حکومت جوان

بدون سازوبرگ نظامی و بدون حمایت نظامی ابرقدرت‌ها، چند روز بیشتر دوام نمی‌آورد امروز تنها چاره‌ی خود را پمپاژ دروغ و تحریف و وارونه‌نمایی حقایق برای یأس آفرینی می‌بینند: «امروز سعی دشمن این است که ایمان دینی و امید را تضعیف کند، خوش بینی به آینده و به مدیریت کشور را تضعیف کند؛ این‌ها چیزهایی است که روی آن دارند برنامه‌ریزی می‌کنند، روی آن برنامه‌ریزی می‌شود؛ [مثلاً]، چه کارکنند که عقیده مردم این بشود که آینده‌ای ندارند، آینده بن بست است و در کوچ‌بست قرار دارد؛ روی این برنامه‌ریزی و برنامه‌سازی می‌کنند، در فضای مجازی و گاهی متأسفانه در فضاهای رسمی خود ما این‌ها را بین مردم جوری پخش می‌کنند که مردم به این نتیجه برسند که راه‌ها بن بست است، راه‌ها خطاست یا به این نتیجه برسند که مسئولین کشور، مدیریت کشور، بلد نیستند کشور را اداره کنند.» (۱۴۰۱/۳/۲۲)

سیاه‌نمایی از وضعیت اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی ایران، ارائه تصویری آلوده به تباهی از آینده‌ی ایران، سانسور پیشرفت‌ها و دستاوردهای متعدد و شگفت‌انگیز ملت ایران، بزرگ‌نمایی مشکلات، نپرداختن به ضعف‌های مفرط نظام‌های لیبرالی در تأمین رفاه و آرامش مردم، وارونه‌نمایی از وضعیت انسجام اجتماعی در میان ملت ایران، القای حس یأس از بهبود شرایط اقتصادی و ناامیدسازی از اصلاح و تحول در کارها و ایجاد بدبینی نسبت به تصمیمات مسئولان و مدیران جمهوری اسلامی در قوای سه‌گانه، از جمله اقداماتی است که امروز بیش از پیش در دستور کار رسانه‌های معاند انقلاب اسلامی و پادوهای رسانه‌ای آن‌ها قرار دارد.

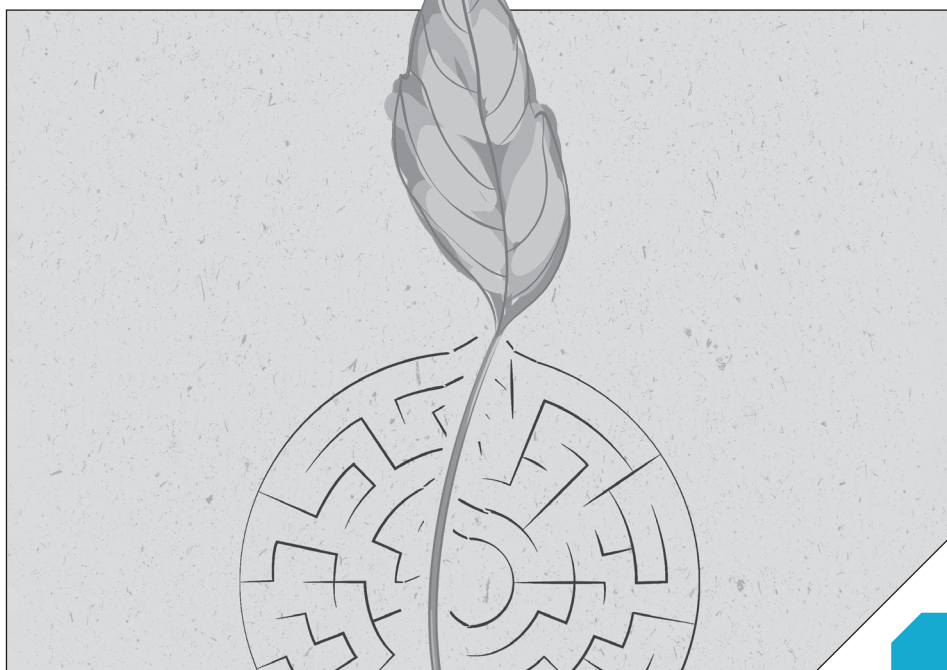
دشمن، امروز برای مأیوس‌سازی مردم به خصوص نسل جوان وارد «جنگ ترکیبی» شده و درصدد است تا درکنار ایجاد محدودیت‌های اقتصادی همچون تحریم و تهدید شرکای اقتصادی ایران، در عرصه‌ی رسانه نعل وارونه بزند و با «جنگ روایت‌ها»، ناکارآمدی نظام، ماجراجویی ایران و یا حمایت از کشورهای حامی مقاومت را علت برخی مشکلات نشان دهد و با سیاه‌نمایی از وضعیت کشور، نسل جوان کشور را سرخورده و نسبت به آینده کشور خویش بی‌تفاوت کند؛ اما «عامل اصلی پیروزی، در صحنه بودن مردم است؛ عامل در صحنه بودن مردم، امید و اطمینان آن‌هاست. این امید را باید در مردم تقویت کرد؛ مردم را نباید ترساند؛ مردم را نباید بدبین کرد.» (۱۳۸۹/۶/۲۵)

■ امید؛ معیار انقلابیگری

با جنگ همه‌جانبه‌ای که دشمنان ایران اسلامی به راه انداخته‌اند و امید و عزم ملت را نشانه گرفته‌اند و بر طبل یأس و ترس می‌زنند، بدون شک، «امید» شاخصی برای محک انقلابی‌گری است. نیروی انقلابی اصیل، امیدوار و منشأ امید و امیدآفرینی برای جامعه است؛ انسان انقلابی «شجاعت دارد، اهل اقدام و اهل عمل است، ابتکار می‌ورزد، بن بست شکنی و گره‌گشایی می‌کند، از چیزی نمی‌ترسد، به آینده امیدوار است، به امید خدا به سمت آینده روشن حرکت می‌کند؛ انقلابی‌گری یعنی این» (۱۳۹۵/۸/۱۲) چراکه به صدق وعده‌های الهی ایمان دارد و تجربیات عینی موفقیت‌ها و پیشرفت‌های به دست آمده در سال‌های پس از پیروزی انقلاب از جمله در صحنه‌ی دفاع مقدس را نیز به روشنی فهم می‌کند: «رزمندگان ما در شرایطی وارد میدان رزم شدند که واقعاً به حسب محاسبات عادی هیچ امیدی به پیروزی نبود؛ واقعاً هیچ امیدی به پیروزی نبود... جمهوری اسلامی، جوان‌های ما، فرماندهی امام بزرگوار جوری عمل کرد که این دفاع مقدس با عزت مطلق جمهوری اسلامی تمام شد، دشمن منکوب شد، بینی‌اش به خاک مالیده شد. این امید را رزمندگان ما دادند؛ یعنی در همه‌ی شرایط، حتی شرایطی مثل شرایط اول جنگ، بایستی انسان امیدوار باشد به کمک الهی و به همت خودش.» (۱۴۰۱/۰۳/۲۲)

و البته در نقطه‌ی مقابل «هرکسی که مردم را از آینده ناامید کند، برای دشمن دارد کار می‌کند؛ چه بداند، چه نداند. هرکسی ایمان‌های مردم را تضعیف کند، به سود دشمن دارد کار می‌کند؛ چه بداند، چه نداند. هرکسی مردم را نسبت به فعالیت و تلاش و برنامه‌ریزی‌های مسئولین کشوری اعتقاد و بدبین بکند، دارد به سود دشمن کار می‌کند؛ چه بداند، چه نداند.» (۱۴۰۱/۰۳/۲۲)

کلام آخر اینکه وظیفه‌ی جوانان مومن انقلابی، فعالان فرهنگی و اجتماعی، رسانه‌ها، مسئولان و شخصیت‌های صاحب‌تریبون و اثرگذار، نقش برآب کردن نقشه‌ی دشمن و غلبه بر توطئه‌ی یأس‌آفرینی است؛ جهادی از جنس ایجاد انگیزه و امید برای آینده: «شما جوانان باید پیش‌گام در شکستن این محاصره تبلیغاتی باشید. در خود و دیگران نهال امید به آینده را پرورش دهید. ترس و نومیدی را از خود و دیگران برانید. این نخستین و ریشه‌ای‌ترین جهاد شماست.» (۱۳۹۷/۱۱/۲۲) «آن وقتی که من و شما قدم‌ها مان را محکم برمی‌داریم، با امید حرکت می‌کنیم، هیچ قدرتی در دنیا نمی‌تواند راه ما را سد کند؛ و همین در رویاندن شکوفه‌های امید در دل مسلمانان و ملت‌های اسلامی بیشترین اثر را داشته است.» (۱۳۹۰/۳/۳)

چرا رهبر انقلاب اسلامی بر امید و امیدآفرینی در کشور تأکید دارند؟

امید؛ پیش‌ران پیشرفت

«امید مهم‌ترین ابزار پیشرفت است و دشمن روی این متمرکز شده» (۱۴۰۱/۸/۲۸) این جمله، تأکید رهبر معظم انقلاب اسلامی بر نقش عنصر امید در پیشرفت ملی کشور است اما این موضوع دارای چه ابعدی است؟ چرا حضرت آیت‌الله خامنه‌ای این چنین بر عنصر امید و امیدآفرینی برای پیشرفت ملی تأکید می‌کنند؟

«اگر بخواهیم هدف‌های ملت ایران را در یک مفهوم خلاصه کنیم که بتواند تا حدود زیادی خواسته‌های عمومی کشور و ملت را بیان کند و آن را در بر بگیرد، آن مفهوم کلیدی عبارت است از پیشرفت؛ منتها با تعریفی که اسلام برای پیشرفت می‌کند.» (۱۳۹۱/۷/۱۹) بنابراین دستیابی به پیشرفت، هدف نهایی انقلاب اسلامی ملت ایران بوده است؛ اما این پیشرفت نه به وسیله مبانی و تعاریف و شاخص‌های برآمده از تفکر مادی و سکولار، بلکه با درون‌مایه و تعریف اسلامی محقق می‌شود: «پیشرفت در منطق اسلام، متفاوت است

همین امید و نگاه امیدوارانه، باید بتواند شمارا در راه‌های دشوار رسیدن به قله کمک کند و به پیش ببرد؛ و به پیش خواهد برد... علاج همه‌ی دردهای یک ملت، تلاش و کار است؛ کارمندی به ایمان و امید، علاج همه‌ی دردهای یک ملت است. ملت بیکار، ملت تنبل، ملت کسل، ملت ناامید و ملتی که بگوید: «ای آقا! از دست ما چه کاری برمی‌آید، آنها هر کار که بخواهند، می‌توانند بکنند»، چنین ملتی به جایی نخواهد رسید. (۱۳۸۵/۸/۱۷)

با پیشرفت در منطق تمدن مادی غرب، آنها یک بُعدی می‌بینند، آنها با یک جهت - جهت مادی - به پیشرفت نگاه می‌کنند. (۱۳۹۱/۷/۱۹) اما پیشرفت اسلامی، نگاهی جامع و همه‌جانبه به انسان دارد: (در منطق اسلامی، پیشرفت ابعاد بیشتری دارد: پیشرفت در علم، پیشرفت در اخلاق، پیشرفت در عدالت، پیشرفت در رفاه عمومی، پیشرفت در اقتصاد، پیشرفت در عزت و اعتبار بین‌المللی، پیشرفت در استقلال سیاسی - اینها همه در مفهوم پیشرفت، در اسلام گنجانده شده است - پیشرفت در عبودیت و تقرب به خدای متعال؛ یعنی جنبه‌ی معنوی، جنبه‌ی الهی؛ این هم جزو پیشرفتی است که در اسلام هست و در انقلاب ما هدف نهایی ماست: تقرب به خدا. هم دنیا در این پیشرفتی که مورد نظر است، ملحوظ شده است، هم آخرت... پیشرفت اسلامی، پیشرفت در منطق انقلاب، یعنی این؛ یعنی همه‌جانبه. (۱۳۹۱/۷/۱۹)

پیشرفت، در منظومه فکری انقلاب اسلامی، از مؤلفه‌هایی برخوردار است. برای تحقق این پیشرفت، باید توجهی تام و دقیق به این مؤلفه‌ها داشت و از رهگذر عملیاتی کردن آنها پیشرفت را محقق ساخت. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در نگاهی کلان، این مؤلفه‌ها را به دو دسته اصلی تقسیم می‌کنند: «یک رکن [اساسی پیشرفت]، امکانات مادی است، اما امکانات مادی کافی نیست... مؤلفه‌های دیگری لازم است؛ مؤلفه‌های معنوی. (۱۳۸۸/۳/۱۴)

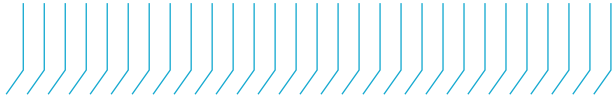
امید و عزم راسخ، شرط لازم موفقیت

امید و نقش آن در پیشرفت همه‌جانبه ملی و اسلامی، در چنین منظومه‌ای و به عنوان یکی از مهم‌ترین و اثرگذارترین مؤلفه‌های پیشرفت معنا می‌شود. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای حرکت کلان ملت ایران را در مسیر پیشرفت، به تلاش گروهی کوهنورد تشبیه کرده و امید را یکی از مولفه‌های معنوی اساسی، برای رسیدن به این قله معرفی می‌کنند: «پیشرفت کشور را تسریع کنیم. امروز چه چیزهایی می‌تواند ما را موفق کند و چه چیزهایی می‌تواند برای ما مشکلات به وجود بیاورد؟ من یک مثالی بزنم: یک گروه کوهنورد را در نظر

بگیرید که میخواهند خودشان را برسانند به قله‌ی برجسته‌ی این کوه که دارای منافع است، دارای افتخار است. هم آنها در درجه‌ی اول، پیش رفتن و کار کردن و تلاش کردن است. البته در راه ممکن است مشکلاتی پیش بیاید، خطرهای وجود دارد. آنچه برای آنها در درجه‌ی اول ضروری است، عبارت است از اینکه تلاش کنند، کار کنند، تحرک داشته باشند، عزم راسخ داشته باشند، امید خود را از دست ندهند، نسبت به رسیدن به اهداف ناامید نشوند... ممکن است در هر راهی مشکلات و خطرهای پیش بیاید... پس سازوبرگ اصلی این حرکت عظیم و بزرگ عبارت است از همین عزم راسخ، همین امید، همین کار و تلاش پیگیر، همین برنامه‌ریزی، همین آمادگی و هشیاری. اگر این سازوبرگ اصلی وجود داشت، اگر این ارکان اصلی را دارا بود، این مجموعه‌ای که دارد حرکت میکند - در مثال ما، کوهنوردان؛ و در واقعیت، ملت ایران - بر تمام مشکلات فائق می‌آید و میتواند همه‌ی دشمنان خود را به زانو در بیاورد. اساس، این است.» (۱۳۹۱/۷/۱۹)

در این نگاه، امید یکی از اخلاق‌های پیش برنده یک ملت است: «اخلاق‌های پیشبرنده یک ملت، امید و تحرک و جدیت است. ملتی که ناامید باشد، ملتی که از آینده خود

مأیوس باشد، ملتی که خود را تحقیر کند، پیشرفت نخواهد کرد.)) (۱۳۷۸/۷/۹) داشتن امید و عزم راسخ در این حرکت کلان، شرط لازم طی این مسیر و دستیابی به پیروزی و موفقیت است. این امید به پیشرفت است که زمینه‌ساز حرکت تک‌تک افراد یک ملت و زمینه‌ساز دستیابی به قله‌های افتخار می‌شود: «امید، بزرگترین قوه محرکه انسان است. امید به پیروزی، امید به پیشرفت و امید به موفقیت، هر انسانی را به حرکت وادار میکند. اگر شما بخواهید هر انسان فعال و سرزنده و شادابی از حرکت بیفتد، کافی است او را ناامید کنید. اگر ناامید کردید، دست‌های فعال سست خواهد شد؛ زانوان فعال و استوار به لرزه خواهد افتاد. می‌خواهند ملت ایران را ناامید کنند.» (۱۳۷۶/۷/۲۴)

رسیدن به قله، فقط با امید و نگاه امیدوارانه شدنی است و این علاج همه دردهاست: «همین امید و نگاه امیدوارانه، باید بتواند شما را در راه‌های دشوار رسیدن به قله کمک کند و به پیش برد؛ و به پیش خواهد برد... علاج همه‌ی دردهای یک ملت، تلاش و کار است؛ کار متکی به ایمان و امید، علاج همه‌ی دردهای یک ملت است. ملت بی‌کار، ملت تنبل، ملت کسل، ملت ناامید و ملتی که بگوید: «ای آقا! از دست ما چه کاری برمی‌آید، آنها هر کار که بخواهند، می‌توانند بکنند»، چنین ملتی به جایی نخواهد رسید.» (۱۳۸۵/۸/۱۷) برای این اساس، همه باید این روحیه را تقویت کنیم: «امید به خداوند و ایمان الهی، مأیوس نشدن در برابر مشکلات و نگاه بلندمدت و تاریخی راز پیشرفت است که باید این روحیه را بیش از پیش تقویت کرد.» (۱۳۹۰/۱/۱۴)

نقشه دشمن، ایجاد یأس و ناامیدی است

در نگاه رهبر انقلاب اسلامی، چنانچه این امید به پیشرفت و امید به آینده بهتر، در مردم از بین برود، اساس این حرکت جمعی تاریخی تهدید می‌شود: «یکی از بزرگترین نعم الهی، امید و اعتماد به نفسی است که در مردم هست. روح امیدواری، خیلی نعمت بزرگی است. مردم مأیوس، ناامید و بدون افق دید، بی‌بصری میکنند؛ نه اینکه کار نمیکنند، مانع کار هم میشوند؛ ولی مردم امیدوار خودشان جلو می‌روند و مسئولان را به دنبال خودشان میکشانند.» (۱۳۸۵/۳/۲۹) و دقیقاً به علت اهمیت وجود این روح امید در بین مردم است که دشمنان بیرونی ملت ایران و انقلاب اسلامی، برای از بین بردن آن برنامه‌ریزی کرده و از هر وسیله‌ای، برای ناامید ساختن مردم استفاده می‌کنند: «دشمن از همه‌ی توان دارد استفاده میکند برای القای ناامیدی، برای القای بن‌بست... دشمن روی امید ملت ایران متمرکز است. این امکانات گسترده‌ای که دشمن به کار گرفته، این رسانه‌ها، این ماهواره‌ها، این فضای مجازی عجیب و غریب، این تلویزیون‌های مزدور ماجور، همه‌ی اینها برای این است که این امید را در مردم بکشند.» (۱۴۰۱/۸/۲۸) «محیط هرج و مرج و محیطی که در آن امید وجود نداشته باشد، ضد پیشرفت است.» (۱۳۸۳/۱۲/۲۴) بر اساس چنین محاسبه‌ای، ایجاد یأس به عنوان نقشه دشمن، در رأس راهبردهای جبهه استکبار قرار می‌گیرد؛ چراکه: «در مقابل یک ملت منسجم و مؤمن و دارای امید به آینده، هیچ غلطی نمیتواند بکند.» (۱۳۸۱/۳/۱)

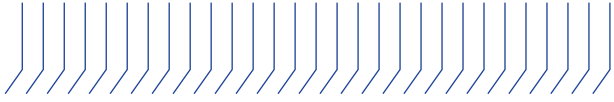

بازدید حضرت
آیت الله خامنه‌ای
از نمایشگاه
توانمندی‌های
صنعتی؛
۱۴۰۱/۱۱/۸

نگاهی به ثمرات عملی شدن اقتصاد دانش پایه برای مردم و کشور

فرصت شکوفایی اقتصاد ملی

با شکل‌گیری نظام اسلامی در ایران، عناد غربی‌ها با ایران حتی در عرصه اقتصاد نیز فزونی یافت. یک سؤال مهم این است که «چرا [دشمنان] این دشمنی‌ها را می‌کنند؟ ... [چون] کشورهای غربی از لحاظ منابع نفتی دچار مشکل شده‌اند و روزه‌روز مشکل آن‌ها بیشتر خواهد شد.» (۱۳۹۱/۱/۱) آن زمان که نفت کشورهای غربی تمام شود، دنیا «آن روز متکی خواهد شد به سه منبع عمده نفتی در منطقه ما و در خلیج فارس که البته یکی از آن سه منبع ایران است. در بین همه کشورهای دنیا آن کشوری که موجودی نفت و گازش بر روی هم از همه بیشتر است کشور جمهوری اسلامی ایران

است.)) (۱۳۹۱/۵/۳) نظام سلطه بر این مسئله پای می‌فشرد که با سرنگونی جمهوری اسلامی مناسبات پیش از انقلابش را مجدداً بازسازی نماید. بدین خاطر دشمنان بر روی اقتصاد متمرکز شدند تا به رشد ملی، اشتغال، رفاه ملی لطمه وارد نمایند؛ بنابراین، دولت باید منابع ایران را با اقتصاد دانش بنیان پیوند بزند و بتواند از منابع غنی تولید ثروت نماید، زیرا رشد شتابان اقتصاد به وسیله اقتصاد دانش بنیان ممکن خواهد بود.

چرا به اقتصاد دانش بنیان نیاز است؟

ضرورت نیاز کشور به اقتصاد دانش بنیان را می‌توان در مسائل زیر مورد مطالعه قرار داد:

۱. تقویت خودباوری و خوداتکایی در کشور

آنچه امروزه ملت‌های مسلمان احتیاج دارند، احساس هویت و شخصیت است. همان‌گونه که ملت ایران پیش از انقلاب اسلامی سالیان متمادی اسیر تضعیف روحیه خودباوری بود، مسئولان دولتی همواره در مواجهه با پیشرفت‌های خیره‌کننده علمی غرب مبهور بودند که «به تدریج احساس کمبود، احساس حقارت، احساس خودکم‌بینی در این کشور و در میان ملت ما ترویج شد. خوشبختانه انقلاب همه چیز را دگرگون کرد؛ از جمله این حالت و این روحیه را دگرگون کرد؛ بنابراین، بنیان‌گذاری کارهای اقتصادی بر پایه دانش، هم موجب تقویت روحیه و شخصیت و هویت ملی است، هم قدرت سیاسی. خود استقلال و خوداتکایی در یک کشور، قدرت سیاسی می‌دهد؛ علاوه بر قدرت اقتصادی که طبیعتاً به وجود می‌آید.» (۱۳۹۱/۵/۸)

۲. استفاده از قدرت درون‌زای علمی برای اقتصاد ملی

امروزه در عرصه جهانی کشورهایی که داعیه و رسالت جهانی برای خویش ترسیم ساخته‌اند از علم و دانش بهره‌افری برده‌اند. انقلاب

اقتصاد دانش بنیان، ظرفیت‌های کشور را توسعه می‌دهد و منجر به جذب حداکثری نخبگان شده و در نتیجه نخبگان را از اشتغال در مشاغل خدماتی کم‌ارزش، دور خواهد کرد. اقتصاد دانش بنیان و استفاده از فناوری‌ها و دانش روز در صنعت و رونق فضای کسب و کار افزون بر آنکه شکوفایی اقتصاد کشور و رشد شتابان اقتصاد را به همراه خواهد داشت، به پیشرفت عادلانه و حل معضل فقر کمک شایانی خواهد نمود.

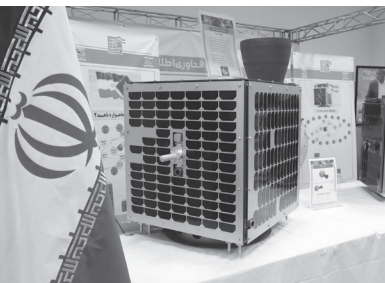

اسلامی نیز که برای خویش رسالت احیا و دستیابی به تمدن نوین اسلامی را متصور ساخته است، لاجرم، باید در این مسیر استقلال و اتکای بر خویش داشته باشد، زیرا علم و دانش سرمایه‌ای جوشان و تمام ناشدنی برای کشور محسوب می‌شود که به مثابه پیشران در اقتصاد، فرهنگ، ارتقای هویت ملی در گستره جهانی، پویایی قدرت سیاسی و... محسوب می‌شود. «اگر چرخه تولید علم در یک کشوری به راه افتاد، اگر استعدادی وجود داشت و به جریان افتاد، اگر ظرفیت‌ها شروع کرد به بروز و ظهور، آن وقت این دیگر منبع تمام نشدنی است. علم یک پدیده درون زاست؛ چیزی نیست که انسان برای آن ناچار و ناگزیر باشد وابسته شود.» (۱۳۹۱/۵/۸)

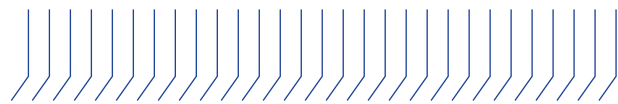
“ ۳. نجات از اقتصاد نفتی ”

با توجه به اینکه منابع زیرزمینی همچون نفت تمام شدنی است، اتکای مدیریت کشور به درآمد نفت نوعی خودفریبی محسوب می‌شود؛ از این رو، دولت باید برای چرخه کشور و تولید ثروت به سمت دانش و علم سوق یابد تا کشور به شکوفایی اقتصادی نائل گردد. «اگر... بخواهیم به رشد اقتصادی حقیقی نائل شویم، راهش تکیه به علم است... اگر ما ان شاء الله بتوانیم بنیان‌گذاری کارهای اقتصادی بر پایه دانش را پیش ببریم

با وجود تحریم‌هایی که در سال‌های اخیر کشور را دربرگرفت که تاکنون بی‌سابقه بوده‌اند، کشور پیشرفت‌های زیادی را در حوزه اقتصاد مبتنی بر دانش به دست آورده است که نشان از تاب‌آوری اقتصاد ایران در بحرانی‌ترین شرایط را دارد؛ تولید واکسن در شرایط تحریم، پیشرفت علمی، صنعتی و فناوری در دوره فشارهای گوناگون بین‌المللی و به دست آوردن دانش در حوزه سلول‌های بنیادین پیشرفت‌های عظیمی بودند که برای کشور حاصل گشته‌است.

و به وجه غالب اقتصاد کشور تبدیل کنیم، این نه تنها به کشور قدرت اقتصادی خواهد داد، بلکه قدرت سیاسی و قدرت فرهنگی هم خواهد داد. وقتی کشوری احساس کرد که با علم و دانش خود می‌تواند زندگی و ملت خود را اداره کند و به دیگر ملت‌ها خدمت برساند، احساس هویت و شخصیت می‌کند» (۱۳۹۱/۵/۸)؛ بنابراین، اگر پیشرفت علمی دنبال شود، «آن وقت اقتصاد دانش‌پایه - که سرمایه‌گذاری‌اش اندک است [اما] فرآورده و محصولش بسیار زیاد است - در اختیار ما قرار خواهد گرفت» (۱۳۹۴/۱۲/۲۵) از این طریق می‌توان وابستگی به نفت را که «میراث شوم صدساله ماست» کنار بگذاریم و با فعالیت‌های اقتصادی جایگزین، بزرگ‌ترین تحول اقتصادی را رقم زد. بی‌تردید صنایع دانش‌بنیان می‌تواند این خلأ را جبران نماید.

۴. استقامت در مواجهه با تکانه‌ها و فشارهای بیرونی به اقتصاد

در عصر کنونی که جهان مواجه است با آشفتگی اقتصادی، جمهوری اسلامی برای آنکه بتواند در برابر این بحران‌ها مقاوم باشد، ضرورت دارد به سمت اقتصاد مقاومتی با اتکا بر دانش بنیان گام بردارد. «اقتصاد مقاومتی، اقتصاد دانش بنیان است؛ اقتصاد مقاومتی اقتصاد درون‌زا است؛ اقتصادی است که در داخل پایه‌های مستحکمی دارد که تکانه‌های بین‌المللی و جهانی» (۱۳۹۴/۷/۲۲) به آن لطمه وارد نمی‌سازد.

۵. اشتغال‌افزایی در کشور

از جمله مسائل حائز اهمیت در حوزه اقتصاد کشور، مسئله اشتغال است. «یکی از بهترین راه‌های اشتغال، همین پارک‌های علم و فناوری و همین وارد کردن دانشجویان به فناوری‌های قابل تبدیل به ثروت است.» (۱۳۹۴/۶/۴) مسلماً مشاغلی که ناشی از فعالیت علمی هستند بی‌پایان خواهند بود.

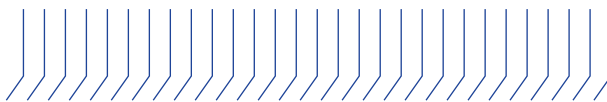
ثمرات اقتصاد دانش بنیان

بازدید حضرت
آیت الله خامنه ای
از نمایشگاه
توانمندی های
صنعتی؛
۱۴۰۱/۱۱/۸

شکل گیری اقتصاد برپایه شرکت های دانش بنیان از مهمترین شاخص های شکل گیری اقتصادی مقاوم و با ثبات است. اگر در مواجهه با انباشت چالش های اقتصادی، با تدبیر درست اقدام شود، حاصل آن آسایش مردم و پیشرفت کشور خواهد بود. «اگر ما... دانش را پایه و زمینه اقتصاد کشور قرار دادیم... منافع زیادی برای کشور و برای اقتصاد کشور خواهد داشت: هزینه ها را کاهش می دهد... بهره وری را افزایش می دهد... کیفیت محصول را افزایش می دهد... در بازارهای جهانی، ما می توانیم از این محصولات به عنوان محصولات رقابت پذیر استفاده کنیم... وقتی محصول داخلی کیفیت بهتری داشت، قیمت ارزان تری داشت، مردم طبعاً به آن اقبال می کنند؛ یک چنین خصوصیتی در تولید دانش بنیان وجود دارد.» (۱۴۰۱/۱/۱) اقتصاد دانش بنیان، ظرفیت های کشور را توسعه می دهد و منجر به جذب حداکثری نخبگان شده و دانش آموختگان کشور را در حوزه های مختلف جذب و دانش این کشور را با اشتغالشان پیوند خواهد داد و در نتیجه نخبگان را از اشتغال در مشاغل خدماتی کم ارزش، دور خواهد کرد. اقتصاد دانش بنیان و استفاده از فناوری ها و دانش روز در صنعت و رونق فضای

انقلاب اسلامی که برای خویش رسالت احیا و دستیابی به تمدن نوین اسلامی را متصور ساخته است، لاجرم، باید در این مسیر استقلال و اتکای بر خویش داشته باشد، زیرا علم و دانش سرمایه‌ای جوشان و تمام‌ناشدنی برای کشور محسوب می‌شود که به مثابه پیشران در اقتصاد، فرهنگ، ارتقای هویت ملی در گستره جهانی، پویایی قدرت سیاسی و... محسوب می‌شود.

کسب و کار افزون بر آنکه شکوفایی اقتصاد کشور و رشد شتابان اقتصاد را به همراه خواهد داشت، به پیشرفت عادلانه و حل معضل فقر کمک شایانی خواهد نمود. اقتصاد دانش بنیان به دلیل اتکا بر دانش بومی، موانع را دور زده و تهدیدها را به فرصت تبدیل خواهد کرد و با در دست گرفتن ابتکار عمل، موانع ناشی از تحریم‌های ظالمانه را مرتفع خواهد کرد و کشور را به سمت خودکفایی و استقلال اقتصادی پیش خواهد برد.

پیشرفت‌ها و دستاوردها در حوزه اقتصاد دانش بنیان

با وجود تحریم‌هایی که در سال‌های اخیر کشور را دربر گرفت که تاکنون بی‌سابقه بوده‌اند، کشور پیشرفت‌های زیادی را در حوزه اقتصاد مبتنی بر دانش به دست آورده است که نشان از تاب‌آوری اقتصاد ایران در بحرانی‌ترین شرایط را دارد؛ تولید و اکسن در شرایط تحریم، پیشرفت علمی، صنعتی و فناوری در دوره فشارهای گوناگون بین‌المللی و به دست آوردن دانش در حوزه سلول‌های بنیادین پیشرفت‌های عظیمی بودند که برای کشور حاصل گشته است. از دیگر دستاوردها، پیشرفت‌های فناوری نانو است که میتوان بیان داشت که نانو «یکی از مسائل مهم پیشرفت علمی و فنی کشور است.» (۱۳۹۳/۱۱/۱۱) با تمرکز دولت بر اقتصاد دانش بنیان می‌توان جهشی در ساختار سیاسی، فرهنگی و اقتصادی کشور ایجاد نمود که ایران را در «گام دوم» انقلاب در عرصه بین‌المللی به عنوان پیشران علم و دانش معرفی نمود و بستر تحقق تمدن نوین اسلامی را فراهم کرد. «این تعالی مورد نظر و پیشرفت به هیچ وجه خیال پردازانه نیست؛ واقع‌گرایانه است. تجربه این چند سال هم همین را نشان می‌دهد... پیشرفت کشور در بخش‌های مهم و دانش‌های نو و مؤثر در زندگی، با فاصله چند سال، پیشرفت چشمگیری بوده است؛ این نشان‌دهنده این است که استعداد و ظرفیت و آمادگی هست.» (۱۳۹۱/۵/۸)

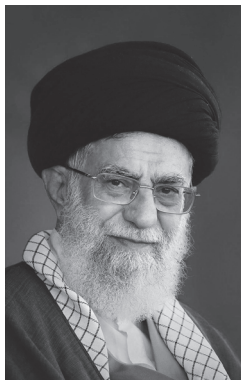

تنهارا هکار ترمیم اقتصادی و بهبود معیشت و رفاه مردم چیست و چگونه محقق خواهد شد؟

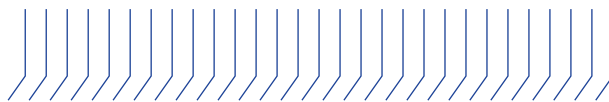
حرکت انقلابی در مسیر پیشرفت و علاج ضعف‌های اقتصادی

➤ نیاز کشور به تقویت تولید ملی

انقلاب اسلامی که پیروزی شد و پیام استقلال خواهی ملت ایران به گوش جهانیان رسید، دشمنان این آب و خاک تصور کردند با توطئه‌های رنگارنگ می‌توانند آرمان‌ها و اهداف نهضت مردم، به رهبری امام خمینی را به شکست بکشانند. برای حمله به استقلال و تمامیت ارضی کشور، گروه‌های تجزیه طلب را تجهیز و از رژیم بعثی در یک جنگ هشت ساله و تمام عیار نظامی علیه ایران، پشتیبانی کردند. با ترور دانشمندان برجسته، پیشرفت‌های علمی ایران را نشانه گرفتند و به مقابله با عزم دانشجویان و اساتید ایرانی برای آبادی کشور برخاستند. اما این کینه‌ورزی و دشمنی‌ها نتوانست مسیر

یک اقتصاد پویا، با تقویت تولید ملی و حمایت از تولیدکنندگان محقق خواهد شد. تولیدات صنعت‌گران داخلی و ابتکارات شرکت‌های دانش‌بنیان می‌تواند سهم صادرات را بالا برده و علاوه بر حل مشکلات اقتصادی، کشور را در مصاف با بیگانگان نیز، قوی کند. «اگر ما توانستیم تولید داخلی را رونق ببخشیم، مسئله‌ی تورتز حل خواهد شد، مسئله‌ی اشتغال حل خواهد شد، اقتصاد داخلی به معنای حقیقی کلمه استحکام پیدا خواهد کرد.» (۱۳۹۱/۱۱)

استقلال خواهانه ملت را متوقف و مانع رشد علمی و حفظ ثبات و امنیت ایران عزیز شود. در دهه اخیر جبهه استکبار و در رأس آنها آمریکا، برای مهار قدرت روزافزون جمهوری اسلامی، عرصه معیشت مردم و اقتصاد را هم آماج توطئه‌های خود قرارداد و با ابزار تحریم برای اعمال فشار اقتصادی حداکثری بر کشور، از هیچ اقدامی چشم‌پوشی نکرد، سیاستی که به اعتراف خود مقامات رژیم آمریکا شکست مفتضحانه‌ای خورد.

اگرچه باید دانست، راه مقابله با همه نقشه‌های اقتصادی اتاق فکرهای آمریکایی، خودکفایی و اقتصاد مقاومتی است. بدون شک امروز مهم‌ترین اولویت کشور، تلاش شبانه‌روزی مسئولان در جهت رشد اقتصادی، مهار تورم، بالابردن سطح رفاه جامعه و رفع کاستی‌های معیشتی خانوارها است. می‌توان گفت بعد از استقلال سیاسی، یکی از مهمترین کارها در گام دوم انقلاب، تحقق استقلال اقتصادی است. «[از این] استقلال سیاسی [مشکل‌تر، استقلال اقتصادی است. استقلال اقتصادی، یعنی ملت و کشور، در تلاش اقتصادی خود روی پای خود بایستند و به کسی احتیاج نداشته باشد.» (۱۳۷۲/۲/۱۵) مقاوم‌سازی پایه‌های اقتصاد، راه مقابله با تکانه‌های خارجی است و «تولید ملی» نقش محوری و جایگاه اصلی، در مسیر رسیدن به این هدف را دارد. چنان‌چه رشد تولید و ازدیاد ثروت ملی نقطه کانونی برنامه‌ها قرار گیرد و به درون‌زا بودن اقتصاد توجه شود، کشور در مقابل دشمنی‌های استکبار جهانی مقاوم شده و زندگی مردم به رفاه پایدار، خواهد رسید اما «اگر تولید ثروت نشود؛ اگر ارزش افزوده در کشور بالا نرود، ما نمیتوانیم محرومیت را برطرف کنیم؛ نخواهیم توانست فقر را برطرف کنیم» (۱۳۸۵/۱۱/۳۰)

تقویت تولید ملی چگونه محقق خواهد شد؟

بدون شک، یک اقتصاد پویا، با تقویت تولید ملی و حمایت از تولیدکنندگان محقق خواهد شد. تولیدات صنعت‌گران داخلی و ابتکارات شرکت‌های دانش‌بنیان می‌تواند سهم صادرات را بالا برده

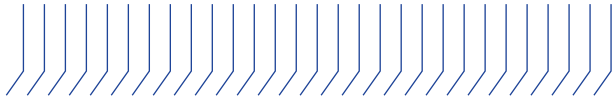
و علاوه بر حل مشکلات اقتصادی، کشور را در مصاف با بیگانگان نیز، قوی کند. «اگر ما توانستیم تولید داخلی را رونق ببخشیم، مسئله‌ی توژم حل خواهد شد، مسئله‌ی اشتغال حل خواهد شد، اقتصاد داخلی به معنای حقیقی کلمه استحکام پیدا خواهد کرد و اینجا است که دشمن با مشاهده‌ی این وضعیّت، مأیوس و ناامید خواهد شد.» (۱۳۹۱/۱/۱) در وضعیت کنونی «ما به طور محسوس مشکل معیشت مردمی و رفاه خانوار را داریم در کشور که این بدون رشد اقتصادی علاج پذیر نیست. ما اگر بخواهیم فقر را برطرف بکنیم، اگر بخواهیم رفاه خانوار را در کشور رشد بدهیم، این احتیاج دارد به رشد اقتصادی در کشور.» (۱۴۰۱/۱۱/۱۰) سوال مهم این است که رفاه و معیشت مردم و رشد اقتصادی چگونه محقق خواهد شد و راهکار ارتقاء و جهش تولید ملی چیست؟

مردمی سازی اقتصاد

تولید ملی با مشارکت مردم در عرصه اقتصاد و توانمندسازی تشکلهای دانش بنیان شکل می‌گیرد و دولت موظف است، ضمن حمایت و نظارت، شرایط لازم برای ورود سازنده مردم در این عرصه را فراهم کند. «اقتصاد مقاومتی شرائط و ارکانی دارد؛ یکی از بخش‌هایش همین تکیه‌ی به مردم است... از هر طریقی که لازم است، کاری کنید که بخش خصوصی، بخش مردمی، فعال شود.» (۱۳۹۱/۶/۲) یعنی حرکت اصلی در این اقتصاد «بر محور دولت نیست و اقتصاد دولتی نیست، اقتصاد مردمی است؛ با اراده‌ی مردم، سرمایه‌ی مردم، حضور مردم تحقق پیدا می‌کند. اما «دولتی نیست» به این معنا نیست که دولت در قبال آن مسئولیتی ندارد؛ چرا، دولت مسئولیت برنامه‌ریزی، زمینه‌سازی، ظرفیت‌سازی، هدایت و کمک دارد.» (۱۳۹۳/۱/۱) در این راهبرد، میدان دادن به جوانان و بهره‌گیری از هوش سرشار و توان آنان، اهمیت دوچندان دارد.

حمایت از شرکت‌های دانش بنیان

دانش، مؤلفه اصلی قدرت در همه عرصه‌ها، از جمله اقتصاد است. «تولید، چه در عرصه‌ی صنعت، چه در عرصه‌ی کشاورزی، از اهمیت درجه‌ی اول برخوردار است. کشوری که تولید نداشته باشد، خواهی نخواهی وابسته است... باید تولید در کشور - بخصوص تولید دانش بنیان، متکی به دانش و مهارت‌های علمی و تجربی - پیش برود؛ این به دست کارگر و کارفرماست. مدیریت آن هم با دولت است؛ بایستی سازماندهی کنند، کار کنند.» (۱۳۸۹/۲/۸) رونق و حمایت از شرکت‌های دانش بنیان، می‌تواند مشکلات بزرگ اقتصادی از جمله بیکاری را علاج کند. «یکی از چیزهایی که میتواند این فرصت‌های شغلی را زنده کند، [توسعه‌ی] همین شرکت‌های دانش بنیان است» (۱۴۰۱/۲/۱۹) و از سوی دیگر «دانش بنیان کردن تولید، بهره‌وری فعالیت‌های اقتصادی را ارتقاء میدهد.» (۱۴۰۱/۱/۱)

مبارزه اساسی با فساد

شرط دیگر پیشرفت اقتصادی، مبارزه با مفسدین و زمینه‌های فسادزاد در کشور است. (واقعاً نمی‌شود ما کار اقتصادی درست و قوی بکنیم، اما با مفسد اقتصادی مبارزه نکنیم؛ این واقعاً نشدنی است... تصور نشود ما میتوانیم سرمایه‌گذاری مردمی و کار سالم مردمی داشته باشیم، بدون مبارزه‌ی با مفسد اقتصادی؛ و تصور نشود که مبارزه‌ی با مفسد اقتصادی موجب میشود که ما مشارکت مردم و سرمایه‌گذاری مردم را کم داشته باشیم) (۱۳۹۱/۶/۲) افزایش تولید، سطح رفاه عمومی را بالا می‌برد. در این شرایط، با هدایت ثروت جامعه به سمت تولید و توجیه‌پذیری مالی این مسئله برای مردم، نقدینگی بجای افزایش نرخ تورم، می‌تواند به افزایش تولید کمک کند. با شکل‌گیری چرخه تولید و ثروت، اشتغال جوانان رونق گرفته و آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی ناشی از بیکاری نیز کاهش می‌یابد.

نگاه و حرکت انقلابی در مسیر ثبات اقتصادی

در امتداد این تلاش‌ها برای رونق اقتصاد، سؤال مهم این است که غلبه بر مشکلات اقتصادی، با چه نگاهی امکان‌پذیر خواهد بود؟ باید دانست مسائل و مشکلات، عوارض طبیعی مسیر پیشرفت هستند و نگاه به کاستی‌ها و ضعف‌ها باید به برنامه‌ریزی برای حل مسائل و تصحیح اشتباهات گذشته در ادامه مسیر کمک کند. در این نگاه به جای ایجاد ناامیدی و نقد بدون ارائه راهکار و صرفاً نقد زدن، حرکت، جایگزین سکون و نگاه ارتجاعی است. (یک طرف، پیشرفت‌ها، موفقیت‌ها، دستاوردها است، یک طرف هم ضعف‌ها است؛ دو جور میشود نگاه کرد: یک جور این است که به دستاوردها نگاه کنیم، بفهمیم که ما توانش را داریم و بگوییم: خیلی خوب، با همان همتی که اینها را به دست آوردیم، این ضعف‌ها را هم با همان همت برطرف خواهیم کرد؛ این یک جور نگاه است؛ این نگاه، نگاه انقلابی است. یک نگاه دیگر این است که به ضعف‌ها نگاه کنیم و بگوییم: «آقا! فایده‌ای ندارد. نگاه کن، بین ما چه ضعف‌هایی داریم؛ فایده ندارد، نمیشود کاری کرد»؛ یا بنشینیم، دست روی دست بگذاریم، یا نق بزنیم یا فریاد علیه این وضع بزنیم یا ضعف‌ها را با صدای بلند، چند برابر بزرگ کنیم؛ این نگاه، نگاه ارتجاعی است. بله، ضعف هست منتها شما با نگاه انقلابی به ضعف‌ها نگاه کنید، چرا با نگاه ارتجاعی نگاه میکنید؟) (۱۴۰۱/۱۱/۲۶)

سخن‌پایانی اینکه همان‌طور که تا امروز کلید دستاوردهای کشور، وجود روحیه و بینش انقلابی و جهادی در کارها بوده است، مسئولان و دستگاه‌ها برای حل مشکلات اقتصادی نیز باید با همین نگاه و روحیه انقلابی و وظایف‌شان را انجام دهند. (امروز مهم‌ترین کارهای ما کارهای اقتصادی است... رشد اقتصادی اگر بخواهد پیدا بشود، تولید اگر بخواهد افزایش پیدا کند، باید ثبات اقتصادی باشد، تورم باید مهار بشود... این جور نیست که علاج نداشته باشد؛ راه دارد، باید راهش را پیدا کنند. علاج کنند تورم را؛ این ثبات اقتصادی، ثبات قیمت‌ها، کشور را پیش می‌برد.) (۱۴۰۱/۱۱/۲۶)

واکاوی دلایل و ثمرات حضور جهادی و مستشاری جمهوری اسلامی ایران در سوریه و عراق

مقاومت؛ راز سربلندی

به نام مردم، به کام دشمن

تابستان داغ ۱۳۹۰ شمسی تازه از راه رسیده بود که از سرزمین شام، مدام خبرهای جدید و نگران کننده‌ای می‌رسید. در آن ایام که چند ماه از آغاز موج بیداری اسلامی و حرکت‌های مردمی در برخی کشورهای عربی نظیر تونس، مصر، بحرین و لیبی می‌گذشت، برخی مناطق سوریه، به ویژه مناطق مرزی مانند حمص و درعا نیز، صحنه تظاهرات و درگیری شد. در ابتدای کار و متأثر از جریان سازی رسانه‌ای اردوگاه غرب به سرکردگی آمریکا، عده قابل توجهی در سطح افکار عمومی منطقه و جهان، تصور می‌کردند که آنچه در شهرهای مختلف سوریه جریان دارد نیز، بخشی از همان موج حرکت‌های مردمی است و نشانه آن راهم، اعتراض صریح معترضین به مشکلات ساختاری اقتصادی و سیاسی در این کشور و تأکید

تجربه مقاومت و ایستادگی مقابل دشمن ظالم و جنایتکار و ثمره شیرین آن که پیروزی جبهه حق و عقب نشینی باطل است، امروز به عنوان چراغی فروزان، پیش روی ملت ایران و همه ملت‌های آزاده قرار دارد و نسخه نجات بخش همگان در مقابل نقشه‌های شوم و خطرناک استکبار جهانی شده است و مسئله اخراج آمریکایی‌ها از منطقه را به هدف راهبردی ملت‌ها و جریان مقاومت تبدیل کرده است.

آنها بر اصلاحات سیاسی می‌دانستند؛ اما مدت زیادی از آن روزهای پرتلاطم و مبهم نگذشت که صحنه شام آشکارتر شد. آنچه در سوریه آغاز شده بود، با آنچه در دیگر سرزمین‌های عربی در جریان بود، دو تفاوت اساسی داشت: نخست اینکه تظاهرات و اجتماعات شکل گرفته، صرفاً در اندازه شعارهای اصلاحی و تحول خواهانه نبود و در جای جای این حرکت‌ها، حمل سلاح و درگیری مسلحانه همراه با حضور پررنگ و بی‌رحمانه گروه‌های مسلح به چشم می‌خورد و دوم اینکه همیشه انقلاب‌های عربی با سکوت یا موضع مخالف و تهدیدگرایانه‌ی دولت آمریکا و رژیم صهیونیستی و دولت‌های مرتجع منطقه همراه بود؛ ولی این بار مواضع سیاسی آشکار و تحرکات منطقه‌ای پیدا و پنهان جریان «عربی، عربی، عبری»، از حمایت تمام‌قد مستکبران و وابستگان‌شان از معترضان حکایت داشت! حمایتی که بعدها دونالد ترامپ رئیس‌جمهور تروریست آمریکا، رسماً از آن پرده برداشت و از هزینه هفت تریلیون دلاری آمریکا برای تجهیز و تقویت داعش و دیگر گروه‌های تکفیری خبر داد. در سوی دیگر ماجرا نیز، درمان مجروحان داعشی در مجهزترین بیمارستان‌های واقع در سرزمین‌های اشغالی فلسطین، از پای کار بودن نظام سلطه برای خلق درگیری و ناامنی پایدار در منطقه خبر می‌داد. دیری نپایید که شهرهای مختلف سوریه، از درعا و حمص گرفته تا حلب و لاذقیه و ادلب و حتی بخش‌هایی از دمشق، صحنه آشوب و خون‌ریزی گروه‌های مسلحی شد که با منش و روش گروه‌های تکفیری، به هولناک‌ترین روش‌ها، به قتل عام گروه‌های مختلف مردم دست می‌زدند تا با ایجاد رعب و وحشت، سلطه خود را بر مناطق اشغال شده یا درآستانه اشغال، تثبیت کنند.

دفاع پیش‌دستانه و مقتدرانه در برابر تهدیدات

در چنین شرایطی، جمهوری اسلامی ایران تصمیم گرفت تا با پاسخ مثبت به درخواست دولت قانونی و مستقر این کشور و حضور مستشاری در مناطق درگیری، ضمن حفاظت از حرم مقدس عقیله بنی‌هاشم حضرت زینب کبری، تهدید امنیتی جدی شکل گرفته

علیه امنیت اُمت اسلامی و ملت اسلامی ایران را خنثی کند. سوی دیگر این ماجرا هم که با طراحی و حمایت همه جانبه‌ی مستکبرین و ارتجاع منطقه و میدان داری تکفیری‌ها در جریان بود، نابودی جبهه و جریان مقاومت در منطقه و ایجاد امنیت پایدار برای رژیم اشغالی صهیونیستی را هدف گرفته بود و این موضوع نیز به نوبه خود یکی دیگر از دلایل مهم حضور مستشاری جمهوری اسلامی در جهت حمایت از مظلومین و مبارزه با ظلم بود. نکته مهم اینکه این اقدام، باید پیش از آنکه تهدید امنیتی به مرزهای کشورمان برسد، صورت می‌پذیرفت تا کمترین هزینه مادی و معنوی متوجه امنیت ایران اسلامی نشود. این تدبیر هوشمندانه و پیش‌دستانه، از خرداد ۱۳۹۳ و با ورود گروه‌های تکفیری به مناطقی از عراق و تهدید جدی عتبات عالیات و مرزهای غربی ایران، شکل گسترده‌تر و جدی‌تری به خود گرفت و به یک حرکت عملی برای مقابله با دشمن تبدیل شد؛ دشمنی که حالا با راهبرد جنگ نیابتی، به دنبال آن بود تا کشورهای اسلامی را از مسئله اصلی جهان اسلام، یعنی فلسطین و تهدیدات رژیم اشغالگر قدس منحرف کرده و امنیت این رژیم نامشروع و غاصب را احیا کند و همچنین، با راه‌اندازی جنگ‌های فرسایشی میان گروه‌های مختلف در جهان اسلام، توان مسلمین را کاهش دهد. در همین ایام بود که رهبر معظم انقلاب اسلامی با تبیین ریشه‌های این جریان، استکبار جهانی را حامی و دشمن واقعی و بازیگر اصلی فتنه‌سازی در منطقه، معرفی کردند: «امروز یک عده‌ای در بخش‌های مختلف دنیای اسلام به نام گروه‌های تکفیری و وهابی و سلفی، علیه ایران، علیه شیعه، علیه تشیع، دارند تلاش می‌کنند، کارهای بدی می‌کنند، کارهای زشتی می‌کنند؛ اما اینها دشمن‌های اصلی نیستند؛ این‌ها همه بدانند. دشمنی می‌کنند، حماقت می‌کنند؛ اما دشمن اصلی، آن کسی است که اینها را تحریک می‌کند، آن کسی است که پول در اختیارشان می‌گذارد، آن کسی است که وقتی انگیزه آنها اندکی ضعیف شد، با وسایل گوناگون آنها را انگیزه‌دار می‌کند.» (۱۳۹۳/۳/۱۴)

■ / اگر مدافعان حرم نبودند...

مروری بر حضور فعال و مسئولانه جمهوری اسلامی ایران و رزمندگان جبهه مقاومت در منطقه غرب آسیا طی سال‌های اخیر، نشان می‌دهد که مستشاران نظامی ایران که از سوی مردم با عنوان «مدافعان حرم» شناخته می‌شوند، همراه با رزمندگانی از اقصای نقاط جهان اسلام، همچون حزب الله لبنان، فاطمیون افغانستان، زینبیون پاکستان، حشد الشعبی عراق و دفاع وطنی سوریه و... با ایستادن در مقابل تروریست‌های تکفیری و حامیان منطقه‌ای و بین‌المللی آنها، هم‌خطراتی جدی را از حرم مقدسات اسلامی دفع کردند و هم با تثبیت امنیت منطقه، اقتدار مقاومت را به رخ دشمن مداخله‌گر، رژیم صهیونیستی و عوامل نفوذی آنان کشیدند. این نمایش اقتدار و دفاع عزتمندانه به‌گونه‌ای بود که نه تنها نقشه شوم آمریکا برای تامین امنیت اسرائیل غاصب، محقق نشد، بلکه امروز، رژیم اشغالگر قدس ضعیف‌تر از هر

زمان دیگری، در حصارهای خودساخته‌اش در سرزمین‌های اشغالی، محصور شده و هربار که شرارتی در غزه و دیگر نقاط راه می‌اندازد، ظرف چند روز مجبور به عقب‌نشینی و درخواست آتش‌بس می‌شود که اینها همگی نشانه‌های افزایش قدرت و توان جبهه مقاومت و افول و ضعف مستکبرین و صهیونیست‌هاست. این پیروزی بزرگ، نتیجه مجاهدت مخلصانه و مقتدرانه فرزندان ایران اسلامی به فرماندهی حاج قاسم سلیمانی و میدان داری مجاهدانی چون حاج حسین همدانی و جوانانی مثل محسن حججی در فراسوی مرزها بود؛ رزمندگانی که شاید در ابتدای کار، برخی افراد منطق حضور آنها در کیلومترها دورتر از مرزهای این کشور و مقابله با دشمن در داخل یک کشور دیگر را نمی‌دانستند؛ اما گذر زمان و مشاهده آنچه بر سر مردمان مظلوم مناطق تحت اشغال در سوریه و عراق رفت، حقانیت و درستی این حضور را اثبات کرد: «[شهادی مدافع حرم] رفتند با دشمنی مبارزه کردند که اگر اینها مبارزه نمی‌کردند، این دشمن می‌آمد داخل کشور... اگر جلوی پیش گرفته نمی‌شد، ما باید اینجا در کرمانشاه و همدان و بقیه استان‌ها با اینها می‌جنگیدیم و جلوی اینها را می‌گرفتیم. در واقع این شهادی عزیز ما جان خودشان را در راه دفاع از کشور، ملت، دین، انقلاب اسلامی فدا کردند.» (۱۳۹۴/۱۱/۵) و «این تنها ضربه به گروه ستمگر و روسیاه داعش نبود. ضربه سخت‌تر به سیاست خباث‌آلودی بود که ایجاد جنگ داخلی در منطقه و نابودی مقاومت ضد صهیونیستی و تضعیف دولت‌های مستقل را به وسیله رؤسای شقی این گروه گمراه، هدف گرفته بود. ضربه بود به دولت‌های قبلی و کنونی آمریکا و رژیم‌های وابسته به آن در این منطقه که این گروه را به وجود آوردند و همه‌گونه پشتیبانی کردند تا سلطه نحس خود را در منطقه غرب آسیا بگسترانند و رژیم غاصب صهیونیست را بر آن مسلط سازند.» (۱۳۹۶/۸/۳۰) امروز مدافعان حرم و فرماندهان آنها با خون خود کارنامه مخلصانه و پرافتخارشان را امضاء کرده‌اند. مراسم تشییع حاج قاسم سلیمانی و حماسه‌آفرینی‌ها مردم در بدرقه‌ی شهادی هم‌چون شهید همدانی و حججی به روشنی عزت این شهدا و جایگاه‌شان در قلوب مردم را نشان می‌دهد حتی اگر ورشکستگان سیاسی‌ای که در فتنه سال ۸۸ از مردم سیلی خوردند، بخوانند به چهره خورشید خاک بپاشند!

آینده روشن مقاومت

تجربه مقاومت و ایستادگی مقابل دشمن ظالم و جنایتکار و ثمره شیرین آن که پیروزی جبهه حق و عقب‌نشینی باطل است، امروز به عنوان چراغی فروزان، پیش روی ملت ایران و همه ملت‌های آزاده قرار دارد و نسخه نجات بخش همگان در مقابل نقشه‌های شوم و خطرناک استکبار جهانی شده است و مسئله اخراج آمریکایی‌ها از منطقه را به هدف راهبردی ملت‌ها و جریان مقاومت تبدیل کرده است: «بایستی حضور فسادبرانگیز آمریکا در این منطقه منتهی بشود؛ تمام بشود... این منطقه قبول نمی‌کند حضور آمریکا را در کشورهای منطقه؛ ملت‌های منطقه قبول نمی‌کنند، دولت‌های برخاسته از ملت‌ها قبول نمی‌کنند؛ بدون تردید.» (۱۳۹۸/۱۰/۱۸)

تصویر:
رونمایی از
اولین ناودسته
پهپادبر
نیروی دریایی
راهبردی ارتش؛
۲۴ تیرماه ۱۴۰۱

چگونه صنعت دفاعی ایران اسلامی در طول ۳ دهه به خودکفایی، استقلال و اقتدار رسید؟

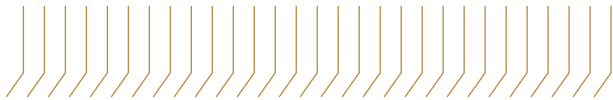
بازدارندگی، زیرسایه ایمان و مجاهدت

حتی اجازه تعمیر هواپیماها را هم نداشتیم!

بهار ۱۳۶۱ هنوز تمام نشده بود. حسن باقری، طهرانی مقدم ۲۳ ساله را فرستاده بود تا فرمانده کل سپاه، حکم فرماندهی توپخانه را به نام او بزند؛ فرمانده توپخانه‌ای که باید با توپ‌های غنیمتی عراقی، واحد توپخانه‌اش را راه‌اندازی می‌کرد تا در کنار غرش توپ‌های ارتش، صدای غرش توپ‌های سپاه هم، خواب را از چشم صدام بگیرد. توپ‌ها برد زیادی نداشتند. طهرانی مقدم و یارانش، بعضاً توپ‌ها را برمی‌داشتند و تا نزدیک‌ترین نقطه، به خط دشمن می‌رفتند تا حداقل، برد آنها به

جنگ تحمیلی به پایان نرسیده بود که اولین موشک‌های کوتاه‌برد ساخت داخل، با همکاری ارتش و سپاه تولید شد. یگان موشکی ایران، در ابتدای مسیر بود که جنگ به پایان رسید؛ اما آنها راه قدرتمندتر شدن را پیدا کرده بودند. در کنار یگان موشکی، اولین استفاده از پهپادها هم، از جنگ تحمیلی آغاز شد. با وجود امکانات اولیه، پهپادهای ایران تا پایان جنگ، ۹۴۰ فقره مأموریت شناسایی هوایی و ۵۴ هزار قطعه عکس را به نام خود ثبت کردند.

بصره برسد که حرف امام در تهدید صدام روی زمین نماند. توپخانه برای ساکت کردن دشمن جوابگو نبود.

همین شد که فرماندهان به فکر تأسیس واحد موشکی افتادند. دو سال بعد، طهرانی مقدم و جمعی از نیروهایش راهی سوریه شدند تا اولین دوره آموزش موشکی را در این کشور ببینند. حالا ۳۸ سال از آن روزها می‌گذرد. نهال جوان نیروی موشکی آن روزها، تبدیل به درخت تناوری شده که یک تنه، با زدارندگی دفاعی زیادی برای کشور، ملت ایران و امت‌های مستضعف در جهان به ارمغان آورده است. آنقدر زیاد که با اتکالی به آن، حتی می‌تواند سه دهه بعد، در انتقام خون شهید سلیمانی یک موضع آمریکایی را هدف قرار دهد. اتفاقی که از جنگ جهانی دوم به این سو بی سابقه بوده است. از سال ۱۳۶۳ تا زمانی که ایران موشک‌هایش را روانه پایگاه آمریکایی هاگرد، راه زیادی طی شده بود.

با پیروزی انقلاب اسلامی و صریح تر شدن دشمنی‌های غرب و اردوگاه استعمار و استکبار با انقلاب و در ادامه هم، جنگ تحمیلی ارتش بعث علیه جمهوری اسلامی، برای مسئولان و رهبران انقلاب، یقینی شده بود که خودکفایی و استقلال، در همه زمینه‌ها از جمله صنایع نظامی، ضرورتی انکارناپذیر است: «یک روز در این کشور، اگر قطعه‌ای از جنگنده‌هایی که امروز شما دارید، خراب می‌شد، آن را داخل هواپیما می‌گذاشتند و برای تعمیر به آمریکا می‌بردند و برمی‌گرداندند؛ یعنی اجازه نمی‌دادند این قطعه در ایران باز شود و مهندس و صنعتگر نظامی ایرانی، اصلاً بدانند درون این قطعه چیست... اوایل جنگ وقتی می‌گفتند فلان قطعه را نداریم، ما عزا می‌گرفتیم و می‌ماندیم آن را از کجا بیاوریم.» (۱۳۸۲/۱۱/۱۹)

از مهندسی معکوس تا سجیل و یگان موشکی

به دلیل همین ضرورت‌ها بود که از همان ابتدای انقلاب اسلامی، از هر طرح و ایده‌ای که می‌توانست ولو به قدر ناچیزی، از وابستگی نظامی جمهوری اسلامی به بیگانگان کم کند، استقبال می‌شد و با تمام توان از آن حمایت صورت می‌گرفت. در تاریخ موشکی جمهوری اسلامی ایران اسلامی، ثبت

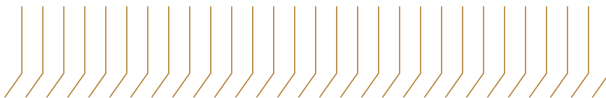
شده است که پس از رایزنی مسئولان سیاسی و نظامی برای ورود محدود چند فروند موشک اسکاد-بی به ایران از یک کشور ثالث، شهید طهرانی مقدم که تازه از دوره آموزش موشکی از سوریه به کشور بازگشته بود، درخواست می‌کند که یک فروند از موشک‌ها، در اختیارش قرار گیرد تا با بازکردن آن بتواند قدم‌های نخست را در مهندسی معکوس آن بردارند. با وجود آنکه کمتر از ده فروند موشک، وارد ایران شده بود، اما مسئولان با این درخواست موافقت کردند تا شاید ثمره‌ای داشته باشد.

شخص آیت‌الله خامنه‌ای، با نفوذ و محبوبیتی که از یک سو در سازمان‌های نظامی و ارتش و سپاه داشتند و از سوی دیگر با مقبولیتی که در میان نیروهای انقلابی کشور داشتند، نقش به‌سزایی در این زمینه ایفا می‌کردند. از همان زمان، استقلال دفاعی کشور از ارکان مهم تفکر و رویکرد ایشان محسوب می‌شد. در سال ۱۳۵۸ و هشت ماه قبل از شروع جنگ تحمیلی، زمانی که به‌عنوان نماینده حضرت امام در ارتش و معاون امور انقلاب وزارت دفاع، مسئولیت داشتند، با صدور پیامی از سوی ایشان، نخستین مجموعه‌های خودکفایی و هسته‌های غیر متمرکز و جهادی، در زیرمجموعه‌های فنی و تخصصی ارتش، ایجاد شد تا باور به خوداتکایی، خودکفایی، اعتلای دانش فنی و استقلال و اقتدار دفاعی در نیروهای مسلح پایه‌گذاری شود.

تأسیس و تشکیل مجموعه‌های جهاد خودکفایی در ارتش و نیروهای مسلح هم، در ادامه همین رویکرد صورت گرفت. هرچند عمده موفقیت‌های صنایع دفاعی، به سال‌های بعد از جنگ تحمیلی باز می‌گردد، با این حال در سال‌های جنگ هم، با وجود همه محدودیت‌ها، طرح‌های موفق در صنایع دفاعی کشور به ثمر نشست. در آن سال‌ها، به دلیل محدودیت‌های شدید اعمال شده علیه جمهوری اسلامی، نیروی هوایی ارتش با کمبود موشک‌های فونیکس روبرو شد؛ موشک‌هایی که سلاح اصلی جنگنده اف-۱۴ محسوب می‌شدند؛ جنگنده‌ای که کار ویژه آن، حفاظت از آسمان کشور و از همه مهم‌تر، تأمین پوشش هوایی کاروان نفتکش‌های ایران در خلیج فارس، در برابر تهاجم هوایی دشمن بود.

متخصصان نیروی هوایی با تلاش جهادی و محاسبه و برنامه‌ریزی موفق شدند، موشک‌های سامانه پدافند هوایی هاوک را با رادار و تجهیزات جنگنده اف-۱۴ منطبق کنند تا این جنگنده علاوه بر فونیکس، با موشک جدید طراحی داخل، تحت عنوان «سجیل»، توانایی رزم با پرنده‌های دشمن را داشته باشد. نکته جالب آنکه در همان زمان و در یک درگیری هوایی در آسمان غرب کشور، این طرح موفق عمل کرد و اف-۱۴ ایران اسلامی مجهز به موشک سجیل، جنگنده بعثی را هدف قرار داد و آن را در آسمان منهدم کرد. اینها اما همه ماجرا نبود.

اولین رویش‌های موشکی جمهوری اسلامی ایران هم در سال‌های جنگ تحمیلی حاصل شد. جنگ به پایان نرسیده بود که اولین موشک‌های کوتاه‌برد ساخت داخل، با همکاری ارتش و سپاه تولید شد. یگان موشکی ایران، در ابتدای مسیر بود که جنگ به پایان رسید؛ اما آنها راه قدرتمندتر شدن را پیدا کرده بودند. در کنار یگان

موشکی، اولین استفاده از پهپادها هم، از جنگ تحمیلی آغاز شد. با وجود امکانات اولیه، پهپادهای ایران تا پایان جنگ، ۹۴۰ فقره مأموریت شناسایی هوایی و ۵۴ هزار قطعه عکس را به نام خود ثبت کردند.

رسیدن به بازدارندگی نظامی در مقابل تهدیدات

هرچند قطعنامه ۵۹۸ در تابستان ۱۳۶۷، نقطه پایانی بر جنگ تحمیلی شد و دشمن بعثی و حامیان مستکبرش، در نیل به اهداف خود ناکام ماندند، اما ایران که حمایت همه جانبه مستکبرین از دشمن بعثی و عمق دشمنی این قدرت‌ها با ایران انقلابی و مستقل را عمیقاً چشیده بود، به این یقین رسید که در روز مبادا، جز به توان بومی خود، به هیچ جای دیگر نباید امید داشته باشد. همین هم باعث شد که تشویق و حمایت از صنایع دفاعی در سال‌های پس از جنگ، با قوت ادامه پیدا کند. سیاست حضرت آیت‌الله خامنه‌ای که اینک در قامت رهبری جامعه قرار گرفته بودند، همان سیاست سال ۱۳۵۸ بود که در قامت نماینده امام در نیروهای مسلح و شورای عالی دفاع دنبال می‌کردند: «من این [جهاد] خودکفایی را چند سال قبل برای همین قضیه تشکیل دادم. الان هم جهاد خودکفایی در همه نیروها - از جمله در نیروی زمینی - باید در حدّ اعلیٰ کار کند و تلاش کند تا بتواند مقصود از این تشکیلات را - که خودکفایی درونی است - تا حدّ ممکن تأمین کند.» (۱۳۶۸/۱۲/۵) «از ده‌ها سال پیش، تلاش بر این بوده است که نگذارند این ارتش، از لحاظ تجهیزات، روی پای خودش بایستد. امروز، بحمدالله، جهادهای خودکفایی و دستگاه‌های فنی، مشغول کارند. این راه‌رچه می‌توانید، ادامه دهید.» (۱۳۷۲/۷/۲۸)

تجربه یک دفاع ۸ ساله، در کنار دوده‌ها هم‌جانبه از صنایع بومی دفاعی کشور، از اوایل دهه ۱۳۸۰ به بار نشست و ثمره داد. ساخت و تولید انبوه انواع موشک‌های دقیق و نقطه‌زن کوتاه‌برد، میان‌برد و برد بلند، تشکیل بزرگ‌ترین ناوگان پهپادی در منطقه برای انجام انواع و اقسام مأموریت‌ها در عمق خطوط دفاعی دشمن، ساخت و تجهیز شناورهای رزمی دریایی از ناو رزمی جماران تا ناو بندرهای مکران و شهید رودکی، تولید و ساخت نمونه‌های اولیه موتور توربوجت جنگنده، ارتقای سنگین پرنده‌های رزمی شرقی و غرب ارتش و سپاه و ساخت موشک‌های ماهواره‌بر آن هم در شرایط تحریم، تنها بخش کوچکی از توانایی‌های بومی جمهوری اسلامی ایران در صنایع دفاعی است. مجموع اینها در کنار هم، برای ایران اسلامی تولید قدرت و اعتبار کرده و برای ملت ایران در مقابل توطئه‌های دشمنان خبیث «بازدارندگی نظامی» ایجاد کرده است. صنایع دفاعی کشور، امروز حصار امنی برای ملت ایران پدید آورده تا با برخورداری از امنیت و اقتدار، مسیر پیشرفت را برای رسیدن به آرمان‌های انقلابی خویش ادامه دهند؛ حصار امنی که فقط و فقط متکی به ایمان به خداوند متعال و همت و عزم و عمل ایمانی و جهادی فرزندان این مرز و بوم است.

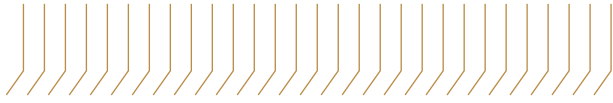
نگاهی به سابقه تاریخی و عملکرد استعماری ناتو علیه ملت‌ها

مقابله با پیمان جنایت و سلطه طلبی

چهار سال پس از پایان درگیری خانمان برانداز «جنگ جهانی دوم»، سنگ بنای یک پیمان جنگ افروزانه دیگر، از سوی غربی‌ها با محوریت دولت آمریکا گذاشته شد. طرف‌های پیروز جنگ جهانی دوم که به گواه آمارها، ده‌ها میلیون گشته بر جا گذاشتند و با بمباران اتمی هیروشیما و ناکازاکی توسط رژیم آمریکا به صفحات پایانی خودشان رسیده بودند، از سال ۱۹۴۹ میلادی و در قالب یک پیمان نظامی، با رنگ و لعابی جدید، به یک تهدید برای دنیا تبدیل شدند؛ تهدیدی که همچنان و با گذشت بیش از هفتاد سال، ادامه دارد و سایه‌اش بر سر صلح و امنیت بین‌المللی سنگینی می‌کند.

غربی‌ها با میدان داری آمریکا، سازمان پیمان آتلانتیک شمالی را با نام اختصاری «ناتو»، پایه‌گذاری کردند تا به اصطلاح، هرگونه تهدید جنگی را علیه کشورهای اروپایی و آمریکای شمالی، با کمک یکدیگر پاسخ دهند؛ اما ناظران بی‌طرف و وجدان‌های بیدار از همان زمان می‌دانستند که این

هم پیمانی در دوران جنگ سرد، در واقع، پیمانی برای گسترش دامنه نفوذ و مداخله غربی‌ها در دوران پساجنگ است.

در این هفتاد سال، تجربه نشان داده که هرچا اثری از بوی خون و باروت بوده، رد پای اعضای اصلی و محوری ناتو به ویژه آمریکایی‌ها در آن دیده شده و این داستان تلخ به ویژه در منطقه غرب آسیا و شمال آفریقا همچنان ادامه دارد. در واقع، آنهایی که در خلال جنگ‌های اول و دوم جهانی، دستشان تا آرنج به خون ملت‌ها آلوده بود، به بهانه خستگی از جنگ و با ظاهری اتوکشیده و جنتلمن مآب، دست به امضای پیمانی زدند تا به گونه‌ای دیگر و این بار به بهانه حفظ امنیت، اهداف نامشروع و سلطه طلبانه و زیاده خواهانه خود را در اقصی نقاط دنیا دنبال کنند: «پیمان ناتو [را] آمریکایی‌ها در اروپا، به عنوان مقابله با شوروی سابق، یک مجموعه مقتدر نظامی به وجود آوردند، اما برای سرکوب هر صدای معارض با خودشان در منطقه خاورمیانه و آسیا و غیره از آن استفاده می‌کردند.» (۱۳۸۵/۸/۱۸)

بیش از هفتاد سال از تشکیل «ناتو» می‌گذرد و در این هفت دهه، نمونه‌های متعددی از دخالت‌های خون‌بار و جنگ‌افروزی‌های اعضای ناتو، به ویژه آمریکا، انگلیس و فرانسه در مناطق مختلف جهان، مخصوصاً در بحران‌های غرب آسیا، آسیای میانه و شمال آفریقا دیده شده است و برخی از این دخالت‌های شوم، همچنان هم در عراق، سوریه و افغانستان ادامه دارد.

سیاهه جنایات مستکبرین

بیش از هفتاد سال از تشکیل «ناتو» می‌گذرد و در این هفت دهه، نمونه‌های متعددی از دخالت‌های خون‌بار و جنگ‌افروزی‌های اعضای ناتو، به ویژه آمریکا، انگلیس و فرانسه در مناطق مختلف جهان، مخصوصاً در بحران‌های غرب آسیا، آسیای میانه و شمال آفریقا دیده شده است و برخی از این دخالت‌های شوم، همچنان هم در عراق، سوریه و افغانستان ادامه دارد.

حمله آمریکا به افغانستان در سال ۱۳۸۰ ه.ش، نمونه بارز این دخالت‌های جنگ‌افروانه در چند دهه اخیر است که به کشتار صدها هزار نفر از مردم افغانستان، افزایش ناامنی و ترور و خرابی، چند برابر شدن کشت مواد مخدر و... در این کشور منجر شد.

قبل و بعد از این اشغال خون‌بار نیز، ده‌ها نمونه ریز و درشت از توسعه طلبی آمریکا و هم‌پیمانان آن در «ناتو» و توسل به جنگ، اشغال و کشتار در منطقه دیده شده است. نمونه تلخ آن، یک سال و نیم بعد از اشغال افغانستان و با حمله به عراق رخ داد و صحنه‌های جنایت‌باری از

کشتار، انفجار و شکل‌گیری فجایع فضااحت باری چون زندان ابوغریب را رقم زد. همچنین، حمله به کشورهایمانند لیبی، دخالت‌های مشکوک در عراق و سوریه در جریان پاگرفتن گروه‌های تکفیری-صهیونیستی مانند داعش که به تقویت و تجهیز این گروهک‌های تروریستی منجر شد و تداوم حملات و دخالت‌ها در شمال عراق و مناطق مرزی سوریه و ترکیه، نمونه‌های دیگری از این سیاهه جنایات ناتواست: «در لیبی، ناتواضایعه‌های بی‌جبران آفریده است. اگر دخالت نظامی ناتو و آمریکا نبود، ممکن بود مردم، اندکی دیرتر پیروز شوند؛ ولی در عوض، این همه زیرساخت نابود نمی‌شد، این همه نفوس بی‌گناه از زنان و کودکان کشته نمی‌شدند و آنگاه دشمنانی که خود سال‌ها همراه و همدست قذافی بوده‌اند، مدعی حق دخالت در این کشور مظلوم و جنگ‌زده نمی‌شدند.» (۱۳۹۰/۶/۲۶)

اما این اقدامات جنایت‌کارانه ناتو، پیش از این‌ها هم سابقه داشته است. اعضای ناتو تمام‌قد پشت سر دشمن بعثی متجاوز به مرزهای ایران اسلامی، ایستادند: «آمریکا، شوروی، ناتو- [اعضای] پیمان ناتو که اروپا و آمریکا و مانند این‌ها هستند- و همه قدرت‌های مسلط دنیا پشت سر صدام قرار گرفتند، علیه جمهوری اسلامی، برای اینکه جمهوری اسلامی را از بین ببرند. هدف این بود... یعنی جنگ تحمیلی یک توطئه عظیم بین المللی قدرتمندترین قدرت‌های دنیا بود، علیه جمهوری اسلامی تازه پدید آمده...» (۱۳۹۶/۱۲/۱۹) در این جریان «ناتو و قدرت‌های اروپایی به عراق کمک کردند، هواپیما دادند، بمب دادند، تانک دادند، وسایل شیمیایی دادند، هلیکوپتر دادند، موشک دادند.» (۱۳۸۱/۳/۱)

امروز همین سیاهه جنایات است که عدم اعتماد به آمریکا و هم‌پیمانان او را تبدیل به یک گزاره منطقی می‌کند: «هرگز به آمریکا و ناتو و به رژیم‌های جنایتکاری چون انگلیس و فرانسه و ایتالیا... اعتماد نکنید... پشت این لبخندها و وعده‌ها، توطئه و خیانت نهفته است.» (۱۳۹۰/۶/۲۶)

■ بی‌اعتمادی به مستکبرین

امروز و در ادامه فهرست بلندبالای جنایات آمریکا و دیگر صحنه‌گردانان ناتو، شرق اروپا و «اوکراین» هم به صحنه تجاوزگری و زیاده‌خواهی استکباری آنها تبدیل شده است. دولت‌هایی که طی هفت دهه پس از اتمام جنگ جهانی دوم، از جنایت و خون‌ریزی با ظاهری اتوکشیده دست برداشته‌اند، حالا با اقدامات تحریک‌آمیز و مشکوک، اوکراین را به طعمه‌ای برای توسعه‌طلبی خود تبدیل کرده‌اند. دقیقاً همین طراحی‌های شرارت‌آمیز این کشور را به صحنه جنگ تبدیل کرده است و البته در عرصه میدانی هم آمریکا و دیگر طراحان این ناامنی، پشت متحد خود را خالی کرده و هزینه توسعه‌طلبی خود را بردوش مردم این کشور گذاشته‌اند: «در قضیه اوکراین، مشکل اصلی این است که غربی‌ها در صدد توسعه ناتو هستند و آنها هر جا که بتوانند برای گسترش نفوذ خود تأمل نخواهند کرد... آمریکایی‌ها و غربی‌ها همواره در صدد گسترش دایره نفوذ خود در مناطق مختلف از جمله در شرق و غرب آسیا، و ضربه زدن به استقلال و اقتدار کشورها هستند.» (۱۴۰۱/۳/۲۹)

همین حقیقت تجاوزگرایانه و سلطه‌طلبانه در ماهیت ناتواست که آن را تبدیل به موجودی خطرناک کرده است: «اگر راه در مقابل ناتو باز باشد، حد و مرزی نمی‌شناسد و اگر جلوی آن در اوکراین گرفته نمی‌شد، مدتی بعد به بهانه "کریمه"، همین جنگ را به راه می‌انداختند.» (۱۴۰۱/۴/۲۸)

تصویری
از حضور
اشغالگران
آمریکایی
در کشور
افغانستان

ما و تغییر هندسه عالم

البته سوی دیگر ماجرا هم موضوع کلیدی تغییر هندسه دنیا است: «امروز آمریکا و غرب، ضعیف تر از قبل شده و با وجود تلاش و هزینه زیاد، برد سیاست های آنها در منطقه ما از جمله در سوریه، عراق، لبنان و فلسطین بسیار کم شده است.» (۱۴۰۱/۴/۲۸) این تغییر معادلات قدرت، امروز بیش از هر زمان دیگری جلوه می کند. در این جریان تغییر و دگرگونی «در کنار بازیگران سنتی، بازیگران جدیدی در آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین وارد عرصه شده اند و در تلاشند جایگاه خود را در نظم جدید پیش رو، تثبیت کنند.» (۱۳۹۳/۵/۲۲)

در این میدان تحول مهم و بنیادین، شکل گیری قدرت های نوظهور مانند چین و روسیه و حرکت منطقی آنها در تعامل با کشورهای مختلف جهان، از جمله جمهوری اسلامی ایران، نویدبخش تضعیف یک جانبه گرایی خون بار آمریکا و غربی ها است و عقلانیت و هوشمندی ایجاب می کند که ما، هم از جهت حفظ و تعمیق هرچه بیشتر استقلال و امنیت ملی و هم از جهت تأمین حد اکثری منافع ملی در جریان این تغییر هندسه قدرت در جهان، جایگاه و نقش حقیقی خود را به خوبی بشناسیم و در این میدان، بر اساس اصول و آرمان هایمان نقش آفرینی اثرگذار کنیم: «رویدادهای سیاسی و نظامی در این روزها، تشکیل دهنده بخشی از همان پیچ تاریخی جهان است که گمان آن رفته بود. نخبان و زبندگان ملت بزرگ ما در این مرحله، حامل مسئولیت های ویژه اند. شناخت جبهه بندی ها و صف آراییی ها و انتخاب موضع درست، مسئولیت کوتاه مدت، و آمادگی برای نقش آفرینی در تحولات به سود جبهه حق، وظیفه میان مدت آنان است.» (۱۴۰۰/۱۲/۲۱)

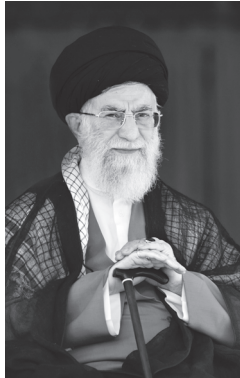

آینده دنیا و فرجام دیکتاتوری آمریکا به کجای می‌رسد؟

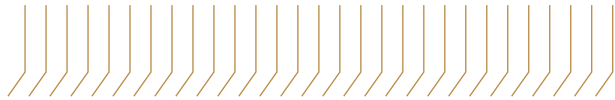
آزادسازی جهان از سلطه شیطان

انقلاب اسلامی ایران، آغاز افول آمریکا

پاییز ۱۳۴۳ که از راه رسید، رژیم پهلوی در اقدامی که نشانه دیگری از سرسپردگی به دولت آمریکا به حساب می‌آمد، قانونی را از تصویب گذراند که به نظامیان آمریکایی در برابر انجام هر اقدام و جنایت در ایران، مصونیت قضایی می‌بخشید. (در مجلس شورای ملی و مجلس سنای آن روز تصویب کردند که مأمورین آمریکائی از دادگاه‌های ایران و امکانات قضائی و امنیتی ایران معافند. یعنی اگر فرض کنید یکی از این مأمورین جرم بزرگی در ایران مرتکب شود، دادگاه‌های ما حق ندارند او را به دادگاه بطلبند و محاکمه کنند و محکوم کنند؛ این اسمش کاپیتولاسیون است.) (۱۳۸۹/۸/۱۲) اما چهارم آبان ماه امام خمینی علیه این قانون استعماری سخنرانی کردند و پس از آن نیز در بیانیه‌ای کاپیتولاسیون را سند

«در این دنیای جدید ایران چه کاره است؟ ایران کجا قرار می‌گیرد؟ جایگاه کشور عزیز ما کجا است؟ این، آن چیزی است که باید شما روی آن فکر کنید؛ این، آن چیزی است که باید شما خودتان را برایش آماده کنید؛ این آن چیزی است که جوان ایرانی می‌تواند انجام بدهد. ما می‌توانیم در این نظم جدید یک جایگاه برجسته‌ای داشته باشیم.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

بردگی ملت ایران خواندند. در روزگاری که پهلوی دوم حکومتش را تماماً و امدار آمریکا بود، کشور در چنگال سیطره همه جانبه آمریکا قرار داشت و هزاران مستشار در بخش‌های مختلف نظامی و امنیتی مستقر بودند، اعتراض امام خمینی حرکتی بسیار شجاعانه بود که آمریکایی‌ها را به شدت خشمگین کرد و منجر به تبعید امام به ترکیه در ۱۳ آبان ۱۳۴۳ شد. با استمرار مبارزه استقلال طلبانه مردم و پیروزی انقلاب اسلامی ایران در بهمن ۱۳۵۷، آمریکایی‌ها که روزگاری دولت قانونی مصدق را برکنار می‌کردند و روزی دیگر با سرانیز کردن مستشاران نظامی، منابع و ثروت ایران را در راستای تثبیت سیطره خود بر منطقه غرب آسیا می‌خواستند، معادلات‌شان برهم خورد. در سال‌های ابتدایی انقلاب وقتی توطئه‌های آمریکا برای مقابله با انقلاب ملت ایران و ایجاد اختلال در کشور ادامه یافت، دانشجویان مسلمان پیرو خط امام در ۱۳ آبان ۱۳۵۸، لانه جاسوسی آمریکا را تسخیر و دست نفوذ مستقیم استکبار در کشور را برای همیشه قطع کردند. اقدام دانشجویان از سوی امام انقلاب دوم نام گرفت و بار دیگر هیمنه ابرقدرتی آمریکا در جهان شکسته شد. آن روزها کمتر کسی شاید فکری کرد که الگوی انقلاب مردم ایران در کوتاه کردن دست آمریکا از کشورشان، از سوی سایر ملت‌ها تکثیر شود و استقلال خواهی و مبارزات ضد آمریکایی در اقصی نقاط جهان امتداد پیدا کند.

افول آمریکاحتمی است

سوال مهم این است که در امتداد این بیداری ملت‌ها، شرایط جهان به چه شکل رقم خورده و دنیا به کدام سمت حرکت می‌کند؟ آیا آمریکا سقوط خواهد کرد؟ اندیشمندان جهان می‌گویند افول آمریکا حتمی است، اما سؤال واقعی آن‌ها این است که آیا می‌توان راهی پیدا کرد که هنگام سقوط آمریکا، کمترین آسیب به جهان وارد شود؟ در حوادث دنیای امروز نشانه‌های متعددی بر افول آمریکا و شکل‌گیری یک هندسه جدیدی در جهان وجود دارد. این نظم جدید ویژگی‌هایی دارد: «مطمئناً این خطوط اساسی در این نظم جدید

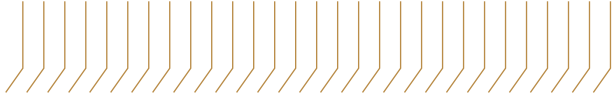
هست. خطّ اساسی اول عبارت است از انزوای آمریکا؛ آمریکا در نظم جدید جهانی منزوی خواهد بود... آمریکا مجبور میشود دست و پایش را از جهان جمع کند. خطّ اساسی دوم؛ انتقال قدرت سیاسی و اقتصادی و فرهنگی و حتی علمی، از غرب به آسیا... آسیا خواهد شد مرکز دانش، مرکز اقتصاد، مرکز قدرت سیاسی، مرکز قدرت نظامی؛ ما در آسیاییم... خطّ اساسی سوم؛ فکر مقاومت و جبهه مقاومت در مقابل زورگویی گسترش خواهد یافت، که مبتکرش جمهوری اسلامی است.)) (۱۴۰۱/۸/۱۱)

■ گسترش جبهه و منطق مقاومت

در طول سال‌های پس از انقلاب اسلامی، شکل‌گیری رسانه‌های مستقل و روشننگری درباره دست‌اندازی آمریکایی‌ها در نقاط مختلف جهان به بهانه‌های توخالی از جمله مبارزه با تروریسم در افغانستان، از بین بردن تسلیحات کشتار جمعی در عراق و...، تولید ادبیات ظلم‌ستیز توسط نخبگان علمی و فرهنگی، احیای عزت اسلامی، بیداری کشورهای اسلامی، اتحاد کشورهای مستقل، شکل‌گیری محور مقاومت، روز به روز هیمنه پوشالی آمریکا را تضعیف و تصویر ابرقدرتی آمریکا را در چشم مردم دنیا، ذره ذره کوچکتر کرد، به گونه‌ای که «امروز بدون استثنا، در هر نقطه‌ای از دنیا که یک ملت‌ی قیام کند، حرکت کند علیه مستبّدی، علیه دولتی، علیه حکومتی، شعارش «مرگ بر آمریکا» است.» (۱۳۹۵/۸/۱۲) بدون شک «این روحیه‌ی مقاومت در مقابل زورگویی و قدرت‌طلبی و سلطه‌طلبی قدرتهای سلطه‌گرا جمهوری اسلامی به وجود آورد. اول کسی که در دنیا گفت «نه شرقی و نه غربی» امام بزرگوار ما بود... امروز در منطقه‌ی ما خیلی‌ها هستند که خودشان را وابسته به جبهه‌ی مقاومت میدانند، اهل مقاومتند، معتقد به مقاومتند و مقاومت هم میکنند و در موارد بسیاری نتیجه هم میگیرند.» (۱۴۰۱/۸/۱۱) امروز قدرت نرم افزاری آمریکا به شدت تضعیف شده و محاسبات‌شان در سوریه و عراق و لبنان و در حمایت از عربستان در جنگ یمن با شکست مواجه شده و با وجود صرف هزینه‌های گزاف، عایدی قابل توجهی به دست نیاورده‌اند.

■ آمریکای منزوی در نظم جدید جهانی

چهار دهه قبل و «بعد از خراب شدن دیوار برلین و از بین رفتن دستگاه مارکسیستی دنیا و حکومت‌های سوسیالیستی، بوش گفت امروز دنیا، دنیای نظم نوین جهانی، نظم تک‌قطبی آمریکا است؛ یعنی آمریکا در رأس دنیا قرار دارد. او البته اشتباه میکرد؛ بد فهمیده بود. از همان بیست سال قبل، بیست و چند سال قبل تا امروز روزه روز آمریکا ضعیف‌تر شده.» (۱۴۰۱/۲/۶) شکست‌های داخلی نظام سیاسی حکمرانی آمریکا، افول انتظام اجتماعی، انحطاط مدنی، فقدان عدالت اجتماعی، نابود شدن خانواده، فساد اخلاقی فراگیر، فرسودگی کامل قدرت نرم آمریکا، سیاست‌های متناقض در مسائل مهم جهان مثل محیط‌زیست، خروج از پیمان‌های بین‌المللی، بدعهدی و دشمنی با کشورهای هم‌پیمان، سرکار آمدن رؤسای جمهوری

مثل ترامپ و یا بایدن معلوم الحال، حمله طرفداران ترامپ به کنگره آمریکا، همه و همه نشان دهنده‌ی آن است که ابرقدرتی ایالات متحده‌ی آمریکا به سرآمده است. این نشانه‌های واضح حتی نظریه پردازان پایان تاریخ با غلبه‌ی لیبرال دموکراسی به عنوان بهترین نظام سیاسی جهان، را از گفته‌های خود بازگردانده و امروز می‌گویند که "دیگر فکر نمی‌کنند جهت تاریخ هنوز هم به سمت لیبرال دموکراسی باشد. دموکراسی بسیار شکننده است."

انتقال قدرت سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و علمی، از غرب به آسیا

جامعه‌شناسان شناخته شده آمریکایی به صراحت تأکید می‌کنند که آمریکا در مسیر سقوط قرار گرفته و افول این کشور امری حتمی و اجتناب ناپذیر است. از زمان جنگ ویتنام تا حادثه‌ی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، از سرعت روند و توسعه‌ی اقتصادی آمریکا کاسته شده و این کشور، اعتبار و آبروی تبلیغاتی خود را از دست داده است. واشنگتن نه تنها رقبای دیرین خود مانند روسیه و چین را به چالش نمی‌کشد، بلکه متحدان خود را نیز می‌آزارد. فرانسه و آلمان از تشکیل ارتش مستقل اروپا سخن می‌گویند. هند و پاکستان با اشتیاق به پیمان‌های جدید مانند شانگهای می‌پیوندند. پکن و دهلی نوبه عنوان رقبای سنتی به یکدیگر نزدیک می‌شوند. بلوک اقتصادی گول آسای (بریکس) ایجاد می‌شود. با گذشت زمان و آشکار شدن بیشتر ضعف‌های داخلی آمریکا و انباشت بحران‌های داخلی، التهاب در سیاست‌های خارجی آمریکا به صورت سلسله وار نمایان خواهد شد و «آمریکا مجبور میشود دست و پایش را از جهان جمع کند. الان آمریکایی‌ها در بسیاری از مناطق دنیا پایگاه دارند؛ در منطقه‌ی ما، در اروپا، در آسیا، پایگاه‌های نظامی با جمعیت‌های زیاد، پولش را هم از خود آن کشور بیچاره‌ای که در آنجا پایگاه هست می‌گیرند؛ هزینه‌هایش را او باید تأمین کند و آمریکایی‌ها بخورند و آقایی کنند! این دیگر تمام میشود؛ دست و پای آمریکا از حضور در سراسر جهان جمع خواهد شد.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

جایگاه ایران در نظم جدید عالم

سخن پایانی اینکه در شرایطی که نظم جهانی در حال تغییر و آرایش منطقه‌ای و بین‌المللی جدیدی در حال شکل‌گیری است و شعاع مرگ بر آمریکا در حال تحقق است، باید وظیفه خود را بشناسیم و جایگاه شایسته ایران را در این نظم جدید محقق کنیم و به این سوالات فکر کنیم که «در این دنیای جدید ایران چه کاره است؟ ایران کجا قرار می‌گیرد؟ جایگاه کشور عزیز ما کجا است؟ این، آن چیزی است که باید شما روی آن فکر کنید؛ این، آن چیزی است که باید شما خودتان را برایش آماده کنید؛ این آن چیزی است که جوان ایرانی میتواند انجام بدهد. ما میتوانیم در این نظم جدید یک جایگاه برجسته‌ای داشته باشیم.» (۱۴۰۱/۸/۱۱)

بهار معنویت

امسال بهار طبیعت تقارن پیدا کرده است با بهار معنویت؛ ماه رمضان.
همچنانی که در باره‌ی بهار فرمودند که: ((تن می‌وشانید از یاد بهار))، در باره بهار معنویت ماه
رمضان هم... دل‌هایمان را در معرض این نسیم معنوی والهی و معطر بگذاریم.